

Ikt. sz.: IUB/28-3/2016.

IUB-11/2016. sz. ülés
(IUB-64/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Igazságügyi bizottságának**
2016. május 31-én, kedden, 10 óra 04 perckor
az Országház Nagy Imre tanácstermében
(főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	7
Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter éves meghallgatása	7
Dr. Trócsányi László tájékoztatója	7
Hozzászólások	13
Dr. Trócsányi László válaszadása	22
Határozathozatal	25
Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	25
a) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló T/9794. számú törvényjavaslat	25
Hegedűs Lorántné szóbeli kiegészítése	25
Hozzászólások	26
Hegedűs Lorántné reflexiói	28
Határozathozatal	28
b) Az egyházi hitéleti alkalmak megtartásának védelméről szóló H/9795. számú határozati javaslat	28
Hegedűs Lorántné szóbeli kiegészítése	28
Hozzászólások	29
Hegedűs Lorántné reflexiói	30
Határozathozatal	30
d) Magyarország Alaptörvényének hatodik módosításáról szóló T/10602. számú törvényjavaslat	30
Szabó Tímea szóbeli kiegészítése	30
Hozzászólások	32
Szabó Tímea reflexiói	35
Határozathozatal	36
e) A házelnök felmentéséről szóló H/10625. számú határozati javaslat	36
Szabó Tímea szóbeli kiegészítése	37
Hozzászólások	38
Szabó Tímea reflexiói	40
Határozathozatal	40
i) A vagyonyilatkozat-tételi kötelezettséggel kapcsolatos eljárási szabályok felülvizsgálatáról szóló H/10444. számú határozati javaslat	41
Kulcsár Gergely szóbeli kiegészítése	41
Hozzászólások	42
Kulcsár Gergely reflexiói	43
Határozathozatal	44
c) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló T/10522. számú törvényjavaslat	44
Dr. Vadai Ágnes szóbeli kiegészítése	44
Hozzászólások	45

<i>Dr. Vadai Ágnes reflexiói</i>	46
<i>Határozathozatal</i>	47
<i>h) Az Országgyűlés sajtónyilvánosságáról szóló H/10443. számú határozati javaslat</i>	47
<i>Az elnök ügyrendi javaslatának megvitatása</i>	47
<i>Döntés az ügyrendi javaslatról</i>	48
<i>Hozzászólások</i>	48
<i>Határozathozatal</i>	55
<i>j) A versenysportban és különösen a sportvezetésben uralkodó morális deficit miatt a fiatalok lelki és testi fejlődését durván sértő cselekményeket vizsgáló bizottságról szóló H/10516. számú határozati javaslat</i>	55
<i>Dr. Vadai Ágnes szóbeli kiegészítése</i>	56
<i>Hozzászólások</i>	57
<i>Dr. Vadai Ágnes reflexiói</i>	63
<i>Határozathozatal</i>	64
<i>k) Állami vezetők, országgyűlési képviselők, tulajdonukba tartozó cégek és a velük közös háztartásban élő közeli hozzátartozóik összeférhetlenségéről szóló H/10596. számú határozati javaslat</i>	65
<i>Hozzászólások</i>	65
<i>Határozathozatal</i>	65
<i>l) A szexuális bűncselekményt elkövetők névjegyzékének nyilvánosságáról szóló H/10656. számú határozati javaslat</i>	65
<i>Hozzászólások</i>	66
<i>Határozathozatal</i>	67
<i>m) A népakarat érvényesítése érdekében a folyamatban levő népszavazási kezdeményezések elbírálásáról szóló H/10612. számú határozati javaslat</i>	67
<i>Hozzászólás</i>	68
<i>Határozathozatal</i>	68
<i>Az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi ... törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/10723. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	68
<i>A Független Rendészeti Panasztestület tagjának jelölése</i>	69
<i>Hozzászólások</i>	69
<i>Határozathozatal</i>	69
<i>Egyebek</i>	69
<i>Az ülés berekesztése</i>	70

Napirendi javaslat

1. Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter éves meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:
 - a) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9794. szám)
(Hegedűs Lorántné (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
 - b) Az egyházi hitéleti alkalmak méltó megtartásának védelméről szóló határozati javaslat (H/9795. szám)
(Hegedűs Lorántné (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
 - c) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10522. szám)
(Dr. Oláh Lajos, dr. Vadai Ágnes, Varju László (független) képviselők önálló indítványa)
 - d) Magyarország Alaptörvényének hatodik módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10602. szám)
(Szabó Tímea (független) képviselő önálló indítványa)
 - e) A házelnök felmentéséről szóló határozati javaslat (H/10625. szám)
(Szabó Tímea (független) képviselő önálló indítványa)
 - f) Egyes törvényeknek a szexuális bűncselekményekkel szembeni hatékonyabb fellépést lehetővé tévő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10618. szám)
(Ikotity István, dr. Szél Bernadett (LMP) képviselők önálló indítványa)
 - g) Nadja Szavcsenko elítélése ügyében címmel benyújtott határozati javaslat (H/10393. szám)
(Fodor Gábor (független) képviselő önálló indítványa)
 - h) Az Országgyűlés sajtónyilvánosságáról szóló határozati javaslat (H/10443. szám)
(Gyurcsány Ferenc (független) képviselő önálló indítványa)
 - i) A vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettséggel kapcsolatos eljárási szabályok felülvizsgálatáról szóló határozati javaslat (H/10444. szám)
(Kulcsár Gergely (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
 - j) A versenysportban és különösen a sportvezetésben uralkodó morális deficit miatt a fiatalok lelki és testi fejlődését durván sértő cselekményeket vizsgáló bizottságról szóló határozati javaslat (H/10516. szám)
(Varju László (független), dr. Vadai Ágnes (független), Kónya Péter (független), Szabó Szabolcs (független), Gógös Zoltán (MSZP), dr. Oláh Lajos (független), Tóth Csaba (MSZP), Gúr Nándor (MSZP), Teleki László (MSZP), Szabó Sándor (MSZP), Korózs Lajos (MSZP), dr. Józsa István (MSZP), Hiszékeny Dezső (MSZP), Horváth Imre (MSZP), dr. Bárándy Gergely (MSZP), Kunhalmi Ágnes (MSZP), Burány Sándor (MSZP), dr. Hiller István (MSZP),

dr. Legény Zsolt (MSZP), dr. Szakács László (MSZP), Bangóné Borbély Ildikó (MSZP), Heringes Anita (MSZP), Szelényi Zsuzsanna (független), Fodor Gábor (független), dr. Schiffer András (LMP), Ikotity István (LMP), Sallai R. Benedek (LMP), Schmuck Erzsébet (LMP), Lukács Zoltán (MSZP), Tóbiás József (MSZP), dr. Harangozó Tamás (MSZP), dr. Molnár Zsolt (MSZP), dr. Tóth Bertalan (MSZP), Tukacs István (MSZP), Harangozó Gábor István (MSZP), Kiss László (MSZP), Demeter Márta (MSZP), Velez Árpád (MSZP), Szabó Timea (független), Gyurcsány Ferenc (független) képviselők önálló indítványa)

k) Állami vezetők, országgyűlési képviselők, a tulajdonukba tartozó cégek, és a velük közös háztartásban élő közeli hozzátartozóik összeférhetetlenségéről szóló határozati javaslat (H/10596. szám)

(Dr. Vadai Ágnes, Varju László, dr. Oláh Lajos (független) képviselők önálló indítványa)

l) A szexuális bűncselekményt elkövetők névjegyzékének nyilvánosságáról szóló határozati javaslat (H/10656. szám)

(Dr. Vadai Ágnes, dr. Oláh Lajos (független) képviselők önálló indítványa)

m) A népakarat érvényesítése érdekében a folyamatban levő népszavazási kezdeményezések elbírálásáról szóló határozati javaslat (H/10612. szám)

(Tóbiás József (MSZP) képviselő önálló indítványa)

3. Az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi ... törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10723. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottságként)
4. A Független Rendészeti Panasztestület tagjának jelölése
(A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 6/A. § (2) bekezdése alapján)
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Rubovszky György (KDNP), a bizottság elnöke, valamint
Dr. Vas Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke

Budai Gyula (Fidesz), a bizottság alelnöke
Demeter Zoltán (Fidesz)
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)
Teleki László (MSZP)
Apáti István (Jobbik)
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Vitányi István (Fidesz) dr. Rubovszky Györgynek (KDNP)
Varga József (Fidesz) Budai Gyulának (Fidesz)
Vigh László (Fidesz) dr. Répássy Róbertnek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Kubovicsné dr. Borbély Anett, a bizottság főtanácsadója
Dr. Nagy Zoltán, a bizottság tanácsadója

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter
Szabó Timea (független) országgyűlési képviselő
Hegedűs Lorántné (Jobbik) országgyűlési képviselő
Kulcsár Gergely (Jobbik) országgyűlési képviselő
Dr. Vadai Ágnes (független) országgyűlési képviselő
Dr. Kiss Anikó főosztályvezető (Miniszterelnökség)

Megjelentek

Dr. Völner Pál államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Dombos Tamás ügyvivő (Magyar LMBT Szövetség)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 04 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. RUBOVSKY GYÖRGY (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a bizottság megjelent tagjait, a munkatársakat és mindenkit, aki a munkánkra odafigyel.

Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Eddig az alábbi meghatalmazásokat kaptuk meg: Vigh László képviselő urat Répássy Róbert képviselő úr helyettesíti, Varga József képviselő urat Budai Gyula alelnök úr, Vitányi István alelnök urat pedig Rubovszky György.

A napirenddel kapcsolatban az alábbi indítványok érkeztek. A 2. f) pontban az egyes törvényeknek a szexuális bűncselekményekkel szembeni hatékonyabb fellépést lehetővé tévő törvény módosításáról szóló indítvány tárgyában Szél Bernadett képviselő asszony és Ikotity István képviselő úr azt kérték, hogy a bizottság vegye le napirendjéről, mert nem tudnak megjeleni. Gondolom, a bizottság számára ez elfogadható. A g) pontban Nadja Szavcsenko elítélése ügyében Fodor Gábor képviselő úr által előterjesztett határozati javaslattal kapcsolatban a képviselő úr bejelentette, hogy a határozati javaslatot visszavonta, figyelemmel arra, hogy a probléma megoldódott.

Van még egy napirenddel kapcsolatos kérdés, de ez kizárólag a sorrendet érinti. A sorrend tekintetében dr. Vadai Ágnes független képviselő azt kéri, hogy ha lehetősége van a bizottságnak, az általa képviselt ügyeket egymást követően tárgyalja. Ezt én csak úgy tudom megoldani, hogyha a képviselői indítványok tárgysorozatba vétele körében a b) pont után következne a d), majd az i), és azt követően egymás után a Vadai képviselő asszony által benyújtott indítványok. *(Jelzésre:)* Illetve, bocsánat, a d) és az e) pont is kerüljön föl a Vadai-féle nyilatkozatok elé.

Úgyhogy én ezeket a levételeket, illetve cseréket javasolom a bizottságnak. Kérdezem, kíván-e valaki a napirenddel kapcsolatban hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ilyet nem látok.

Aki a módosításokat elfogadja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 11 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadtuk.

Tisztelt Bizottság! Az elfogadott módosításokkal együtt terjesztem szavazásra a napirendet. Aki ezt támogatja, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy egyhangúlag elfogadtuk.

Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter éves meghallgatása

Tisztelt Bizottság! Először is megkülönböztetett tisztelettel köszöntöm dr. Trócsányi László miniszter urat és dr. Völner Pál parlamenti államtitkár urat. Következik az országgyűlési törvény 41. §-a alapján a miniszteri beszámoló; ez arról szól, hogy az a bizottság, amelyik a miniszteri kinevezést megelőzően a házbizottságban elkészült dokumentáció alapján meghallgatta az adott minisztert, az évente meghallgatja a minisztert az előző évi tevékenységéről.

Megadom a szót a miniszter úrnak, tekintettel arra, hogy idén nem kaptunk írásbeli anyagot, úgyhogy nem tudtunk felkészülni. Köszönöm szépen, átadom a szót. Parancsoljon!

Dr. Trócsányi László tájékoztatója

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! 2015 májusában, egy évvel ezelőtt volt az első igazságügyi miniszteri

beszámolóm, így nyilvánvalóan 2015. június 1-jétől a 2016. május 31-ig terjedő időszakot tartom beszámolási időszaknak figyelemmel, hogy 2014-15-ről már beszámoltam, így alapvetően erre szeretnék fókuszálni az elkövetkezendő percekben.

ELNÖK: Miniszter úr, elnézést kérek! '15 júniusában be tetszett számolni a 2014-es esztendőről. Tekintettel arra, hogy a házszabály éves beszámolót ír, így kénytelen vagyok ehhez ragaszkodni, ha egy mód van rá, semmi másra ne terjedjen ki a miniszteri beszámoló, csak a 2015-ös esztendőre. Köszönöm szépen. Parancsoljon!

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Köszönöm szépen. Átnyúló feladatok is vannak, így természetesen óhatatlanul vannak kapcsolódási pontok. (*Dr. Staudt Gábor: Minket érdekel, elnök úr!*) Mindazonáltal szeretném jelezni, hogy amikor csoportosítom, az Igazságügyi Minisztériumnak milyen feladatai, munkái vannak, beszélnem kell egyrészt a jogalkotásról, az Igazságügyi Minisztérium jogalkotásban betöltött szerepéről, másrészt nyilván az Európai Unió jogalkotásában való közreműködéséről, ide értve az Európai Bíróság előtti képviseleti eljárást, valamint a strasbourgi emberi jogi bíróság előtti eljárásról is szeretnék szót ejteni. Olyan feladatokról is szeretnék még beszélni, amelyek az Igazságügyi Minisztériumhoz tartoznak, mint a jogászképzés helyzetével kapcsolatos felülvizsgálati munkánk eredményei, valamint a közéleti tevékenységünk.

Talán az elsővel kezdeném, hisz ez a legfontosabb, az Igazságügyi Minisztérium jogalkotásban betöltött szerepével. Azt kell mondanom, hogy amikor 2014. június 6-án a miniszteri megbízatásomat elvállaltam, akkor abban a reményben és hitben álltam a munkához, hogy lehetőség szerint az Igazságügyi Minisztérium meghatározó szerepet kapjon a jogalkotási feladatok ellátása során. Erre a jogalkotási törvény is kötelezi természetesen az Igazságügyi Minisztériumot, ami azt jelenti, hogy nagyon sok saját jogszabályunk került a parlament elé, vagyis ezeknek mi voltunk az előterjesztői. Ezeket a törvényeket, amelyeknek mi voltunk az előterjesztői, mindenki ismeri. Nagyon szeretném megköszönni a jelenlévő képviselők munkáját, közreműködését, kritikáit is. Úgy gondolom, hogy rendkívül jó együttműködés alakult ki a parlamenti képviselőkkel, frakciókkal. Mindig voltak olyan indítványok, amelyeket értékelni tudtunk, be tudtuk ültetni a jogszabályainkba, és voltak olyanok is, amelyekre azt mondtunk, hogy szakmailag nem értünk egyet.

Azt kell mondanom, hogy a legtöbb jogszabályt, amely a Ház elé kerül, a kormány nyújtja be, ez statisztikailag kimutatható. Ez egy fontos megállapítás, hogy az egyéni képviselői indítványokból származó törvények vagy törvénymódosítások száma jelentősen lecsökkent a 2010-14-es időszakhoz képest. Ez azt jelenti, hogy az Igazságügyi Minisztérium ragaszkodott is ahhoz, hogy a fontosabb jogszabályok esetében, amelyekről úgy gondoljuk, hogy alapos mérlegelést igényelnek, a kormány legyen a benyújtó, illetve az Igazságügyi Minisztérium vizsgálja meg ezeket. Természetesen, amikor egy törvény előkészülete van, nagyon sok szakértelemre van szükség, különösen akkor, amikor a kormány, illetve valamely más tárca az előkészítője. Az Igazságügyi Minisztérium fő feladata ebben az esetben az alkotmányossági vizsgálat, tehát az, hogy egy adott jogszabály alkotmányos vagy nem alkotmányos. Nyilván ez a legfontosabb feladatunk, amikor más tárca készít elő egy jogszabályt. Az Igazságügyi Minisztérium nem tud állást foglalni szakkérdésekben, például agrárjogi vagy környezetvédelmi kérdésekben, viszont abban igen, hogy az adott jogszabály fő rendelkezései érintik-e az Alaptörvényt vagy nem, és ha igen, abban milyen megfontolásokat kell figyelembe vennünk.

Tehát azt gondolom, hogy a jogszabályalkotás területén az Igazságügyi Minisztériumnak sikerült pozíciót szereznie, ami abból is áll, hozzá kell tennem, hogy

figyeljük rendszeresen, hogy az Alkotmánybíróság előtt milyen napirendek vannak. Amicus curiae gyakorlattal élünk, a kormány képviselőjében gyakran járunk el az Alkotmánybíróság előtt beadványokkal, és úgy gondolom, hogy azok a jogi érvelések, amelyeket megfogalmazunk, alaposak, megfontoltak és korrektek. *(Apáti István megérkezik.)* Azt is hozzá kell tenni ennek megfelelően, hogy az ebben az időszakban alkotott jogszabályok alkotmányossági szempontból többségükben kiállták a próbát. Természetesen volt olyan eset, amikor az Alkotmánybíróság más következtetésre jutott. Ezt a véleményt természetesen elfogadjuk, az Alkotmánybíróság döntését az Igazságügyi Minisztérium soha nem kritizálja, nem is fogja kritizálni, és úgy gondolom, hogy ez egy rendkívül fontos dolog.

Fontosabb feladat 2015-ben a devizahiteles törvény befejezése volt, a forintosítási törvény. Először is nagyon köszönöm minden képviselő támogatását. Úgy gondolom, a devizahiteles történet lezárásában az Igazságügyi Minisztérium aktívan közreműködött, de ehhez több törvény elfogadását kellett elvégezni. Ezeknek az előkészítése fontos volt.

Nagyon fontosnak tartottuk a végrehajtói rendszer megtisztítását olyan szempontból, hogy egy korrekt végrehajtási rendszer jöjjön létre Magyarországon. Ezért többször tartottunk ötpárti egyeztetést ebben a témakörben is. Köszönöm egyébként az önöktől kapott észrevételeket. Úgy gondolom, hogy e téren is jelentős előrelépések történtek. Természetesen soha nem lehetünk elégedettek, ergo ezért mindig vannak újabb és újabb kötelezettségeink, azt is figyeljük és követjük, hogy egy munka, amit elkezdünk, hogyan valósul meg a gyakorlatban. Ez fontos.

A szakértői törvényt is módosítottuk, új szakértői törvény elfogadására került sor. Mindkét kérdés, a végrehajtás és a szakértői rendszer átalakítása az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom megerősítését célozza. Látni kell, hogy az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom alapvető érték. Ahogy szoktam is volt mondani: a bírói függetlenség a demokrácia állócsillaga. Úgy gondolom, hogy a bírói függetlenséghez hozzátartoznak azok az intézmények, amelyek a bírósággal kapcsolatba kerülnek. Fontos, hogy korrekt szabályok vonatkozzanak rájuk és hatékonyan működjenek, mert még egyszer Rezesová-ügyből nem kérnénk. Szeretnénk tehát olyan szakértői rendszert látni Magyarországon, amely korrekt, tiszta, korrupciótól mentes és azt mondhatjuk, hogy jól működik. Ebben természetesen a jogalkotónak van egy szerepe, de nem tud a jogalkotás mindent elvégezni, hisz nincs ott a szakértésnél és a konkrét végrehajtásnál sem. Ezért a felügyeleti rendszert erősítettük meg, a végrehajtóknál irodavizsgálatokat hajtottunk végre, az irodavizsgálatok eredményeképpen lehetséges büntetőfeljelentést tenni. Ezen kívül pedig olyan rendszert vezettünk be, hogy aki a játékszabályokat nem tartja be, az elveszíti annak lehetőségét, hogy ezt a munkát végezze. Tehát azt gondolom, jelentős előrelépés történt az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom megerősítése terén e két jogszabály elfogadásával.

Mindazonáltal természetesen vannak egyéb feladatok is, olyanok, amelyeket 2015-ben kezdtünk el, de áthúzódnak 2016-ra, ezért mondtam, hogy vannak átmeneti feladataink. Ez alapvetően az új eljárás kódex kidolgozásával áll kapcsolatban, a polgári perrend, a büntetőeljárás, a közigazgatási rendtartás. Ezt az Igazságügyi Minisztérium fő feladatának tekinti, és most 2016 nyarán érünk oda egyébként, hogy lassan befejezzük és a kormány, illetve a parlament elé fognak kerülni. Azt kell mondanom, nagyon komoly együttműködést végzünk egyetemekkel, intézményekkel, ide értve az Országos Bírósági Hivatalt, a Kúriát, különböző szervezeteket vonunk be a munkába. Óriási viták is vannak, hozzá kell tenni, hisz nyilvánvalóan nagyon érzékeny kérdésekről van szó, amikor a perelőkészítés szabályait szabályozzuk, amikor eldöntjük, hogy mi legyen a legjobb megoldás. Nyilván ez komoly feladatot

jelent számunkra. Nekem nagy öröm, hogy olyan miniszteri biztosaim vannak, akik egyetemről érkezett emberek, közismertek, úgy értem, hogy szakemberek és elismert szakemberek dolgoznak a minisztériumban.

Fontosnak tartom azt is megemlíteni, hogy 2015-ben elkezdődött az új ügyvédi törvényről való gondolkodás. A Magyar Ügyvédi Kamara bevonásával folyik ez a munka. Ez is olyan, amit elkezdtünk már 2015-ben.

Nagyon fontosnak tartom megemlíteni, hogy a Ptk.-val kapcsolatban 2015 januárjától folyt egy átfogó munka a minisztériumban, nyilvánvalóan ez vitára adott lehetőséget. Nem is volt könnyű helyzet, hozzá kell tennem, nehéz kérdéseket kellett megvitatni. Végül is úgy döntöttünk 2015 végén, hogy nincs szükség novelláris módosításra, de szeretném felhívni a figyelmet, hogy 2015-ben egy nagyon komoly munka folyt e tekintetben. Tehát amikor 2016-ban elfogadunk valamit, az 2015 egészét érintette, hiszen januártól kezdődően egész évben volt egy kodifikációs bizottság, egy munkabizottság, amely aktívan vizsgálta, hogy az egyes fejezetekkel kapcsolatban milyen észrevételek jönnek.

Amit sajnálatosan kell megállapítanom az új egyházi törvénnyel kapcsolatban, hogy sikert nem értünk el. Ez nem az Igazságügyi Minisztérium statútumába tartozó feladat, mindazonáltal én igyekeztem ebben aktívan közreműködni. Sajnos két szavazat híján nem kapta meg a kétharmados támogatást, pedig jobb lett volna, ha bírósági bejegyzés lett volna az egyházaknál a jelenlegi szabályozás helyett. Ezt, akár mondhatom, kudarcként is megélhettem, mert legyünk őszinték és objektívek mindig: én azt gondolom, hogy az a megoldás, amit mi javasoltunk, jobb volt, mint a jelenlegi rendszer, messzemenően. Bízom azonban abban, hogy ezt a törvényt majd újra lehet tárgyalni, és újabb egyeztetések indulhatnak esetleg ebben a témában is, mert úgy érzem, hogy mulasztásban megnyilvánuló alkotmányvétségben van a Ház, és én az Alkotmánybíróság döntését mindig igyekszem komolyan venni. Ezért azt gondolom, hogy a mulasztást illik pótolni.

A másik dolog, hogy amit elmondanék a 2015. esztendővel illetően, az a munkánk mivoltja, hogy hogyan dolgoztunk. Nagyon fontosnak tartottam és a mai napig is annak tartom az ötpárti egyeztetéseket, függetlenül attól, hogy kétharmados vagy nem kétharmados kérdésről van szó. Erről a Ház plenáris ülésén is természetesen mindig vitatkozunk, hogy mi a legjobb formája ezeknek a vitáknak. Hozzáteszem, én minden javaslatot akkor is szívesen fogadok, ha nem tartunk ötpárti egyeztetést. A jogalkotási tervből jól látható, hogy mivel foglalkozunk. Ez a jogalkotási terv nyilvános, és ha bárkitől kapok ilyen indítványt, azt én megvizsgálom; ezenkívül nyitott az ajtóm, bárki bármikor bejelentkezik, én eddig mindig fogadtam. Tehát úgy gondolom, a nyitottság az Igazságügyi Minisztérium részéről megvan. Vitathatatlan tény, hogy persze vannak olyan esetek, amikor már egy elkészült dokumentumot kívánunk megvitatni ötpárti egyeztetésen, mert akkor érezzük úgy, hogy eljutottuk abba a stádiumba, hogy meg tudjuk mutatni és a véleményt arról kikérni. Ez most is el fog következni, mert vannak olyan jogszabálytervezeteink, amelyeket bizony ötpárti egyeztetésre kívánok vinni hamarosan.

Ami a jogalkotáson túlmenő kérdéskört szeretnék említeni, az az Európai Unióval való viszonyunk az Igazságügyi Minisztérium szemszögéből. Itt elsődlegesen azt kell megvizsgálni, hogy a jogalkotás során nekünk mindig vizsgálni kell, hogy mit mond az uniós jog, meddig mehetünk, mik azok a keretek, amiben lehet dolgozni. Különösen a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzettel kapcsolatos nemzeti jogszabályok elfogadásakor kellett vizsgálni a dublini rendelet hatályosulását és alkalmazását, illetőleg a megvalósulását a gyakorlatban: a regisztráció elmaradását bizonyos országokban, milyen terhet ró ez az országra; mi az a tranzit-zóna, hogyan lehet ezeket az eljárásokat gyorsítani; mi az osztrák szabályozás, német szabályozás -

ezeket át kellett nézni. Nekünk tehát az uniós jogot mindig figyelembe kell venni a jogalkotás során. Mindazonáltal magunk is hozunk jogszabályokat. Ez azt jelenti, hogy amikor egy nemzeti jogszabály van, akkor természetesen érkehetnek az európai intézményektől az úgynevezett piloteljárástól kezdődően a kötelezettségszegési eljárás befejezéséig kérdések. Ezekre az Igazságügyi Minisztérium koordinálja a válaszokat. Tehát nagyon fontos szerepünk van, mert a jogi „pecsétet” mi tesszük rá a válaszokra. Természetesen szorosan együttműködünk a tárcákkal, Belügyminisztériummal, a többi minisztériummal is természetesen, ugyanakkor a jogi aspektusokra nekünk kell felhívni a figyelmet, mert a bíróság előtti képviseletet az Igazságügyi Minisztérium látja el. Tehát nekünk nem mindegy, hogy milyen levelek mennek ki, mert a védelmet tehát a peres eljárásban nekünk kell ellátni. Azt kell mondani, hogy 2015-ben gyakorlatilag nem született döntés; 2016-ban volt, amelyik érintette a kafetériaügyet, ezt mindannyian tudjuk, azonban ez nem a 2015. év hozadéka, és nem is a 2014. június 6-ától időszokról beszélhetek, amióta én igazságügyi miniszter vagyok.

Azt kell tehát mondani, hogy igyekszünk a jogi képviseletet professzionálisan ellátni az Igazságügyi Minisztérium képviseletében. Azt gondolom, ez sikerül. Nagyon sok kötelezettségszegési eljárást befejeztünk, amit, azt kell mondanom, nagy eredménynek tartok. Ezek a kötelezettségszegési eljárások zömében, döntő mértékben tárgyalások révén folynak, amelyet az Igazságügyi Minisztérium sokszor személyesen vezetett - magam is jártam, különböző európai biztosokkal találkoztam -; igyekszünk megállapodásokat kötni, az álláspontjainkat elmagyarázni, és minél kevesebb ügyet elvinni a bíróságra, s lehetőség szerint a kötelezettségszegési eljárási szakban megállapodásokat kötni, tehát megoldást találni az adott kérdésre. Azt gondolom, ebben az Igazságügyi Minisztérium szerepe óriási. Van egy államtitkárságunk Berke Barna államtitkár úr vezetésével, ahol kiváló szakemberek dolgoznak, akik az uniós jognak Magyarországon szerintem az egyik legjobb ismerői, és úgy gondolom, messze magas színvonalon látják el ezt a munkát. Ezt szeretném tényként kijelenteni.

Másrészről fontosnak tartom azt is, hogy az Igazságügyi Minisztérium a jogalkotás során részt vesz az Igazságügyi Tanács ülésein. Vannak olyan területek, mint az európai adatvédelmi egyezmény, vagy sorolhatnám az európai ügyészség kérdését; ott a napi jogalkotásban is közre kell működnünk, ezeket a dossziékat ismerni kell, és oly módon kell fölshóznunk, hogy a nemzeti érdekeinket figyelembe véve próbáljuk meg a jogalkotást befolyásolni.

Az Igazságügyi Minisztériumhoz tartozik a strasbourgi képviselet. Itt egy komoly problémánk van, a börtönsúfoltság kérdésköre. Ebben benyújtottunk egy akciótervet a strasbourgi bíróságnak. Bízom abban, hogy ennek az akciótervnek a keretében lesz olyan megoldás, amelynek alapján ezt a kérdéskört kezelni tudjuk. A börtönsúfoltság nem csak jogi kérdés, tehát mint igazságügyi miniszter csak korlátozott az én lehetőségem. Természetesen van egy szabályozási lehetőség, de a börtönépítés nem az Igazságügyi Minisztérium portfóliója. Ugyanakkor megoldást kell találni, mert azt gondoljuk, hogy ezt az ügyet kezelni kell, és fontos, hogy találjunk erre megoldást. Bízom abban, hogy az az akcióterv, amelyet a kormány előterjesztett a strasbourgi intézménynek, elfogadásra kerül.

Magam eljártam a Velencei Bizottság előtt a médiatörvényt illetően, a főtítkárnál is személyesen voltam, Spielmann-nál, az Európai Emberi Jogi Bíróság elnökénél. Azt gondolom, ezek a megbeszélések hasznosak voltak és rendben mentek.

2015-ben átvizsgáltuk a jogászképzés helyzetét, mind a nyolc jogi karral fölveztük a kapcsolatot. Sikerült a költségvetésből félmilliárd forintot szerezni ösztöndíjakra a fiataloknak, valamint kutatási pályázatokra az egyetemek részére. Azt

gondolom, ilyen jó kapcsolat az egyetemek és az Igazságügyi Minisztérium között talán még nem volt. Ez egy új feladata az Igazságügyi Minisztériumnak, új feladat a statútumban is. Napi kapcsolatban állunk az egyetemek jogi karaival, a tudományos munkát fontosnak tartjuk. A polgári perrendtartás tervezetét mind a nyolc jogi karnak kiküldtük, véleményeket kapunk tőlük, tehát napi kapcsolatban vagyunk a jogászképzés áttekintését illetően.

Ehhez kapcsolódik a jogi szakvizsga ügye. Erről azért nem beszélnek, mert ez áthúzódik 2016-ra; nyilván a jövő évben kell majd erről beszélnem.

Fontosnak tartom megemlíteni azt, hogy kiadványokkal is igyekszünk a közéletben részt venni. Egy folyóiratot, lapot indítottunk, a Fontes Iuris negyedévenként jelenik meg, amelyben nagyon színvonalas jogi cikkek jelennek meg. Nagyon fontosnak tartom, hogy olyan kiadványokkal tudunk megjelenni, mint a holokauszt jogász áldozatait bemutató könyv. Ez egy régi adóssága az Igazságügyi Minisztériumnak, soha nem emlékezett meg azokról a jogászokról, akik elpusztultak a második világháború alatt, ezért rendkívül értékesnek tartom ezt a kiadványt. És sorolhatom még azokat a színvonalas kiadványokat, amelyeket a jogásztársadalom számon tart.

Elnök úr, ennyiben kívántam röviden fölvezetni a bevezetőmet. Nagyon röviden igyekeztem bemutatni a jogalkotás területén a legfontosabb kérdéseket, hogyan dolgozunk, az Unió, Strasbourg vonatkozásában milyen feladatokat látunk el. A kérdésekre természetesen válaszolni fogok. Köszönöm megtisztelő figyelmét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Bizottság! Azt indítványozom, hogy szokásainknak megfelelően először bárki kérdést tehessen föl a miniszter úrhoz, majd ha a kérdések körén túl vagyunk, akkor... *(Dr. Staudt Gábor: Nehéz szétválasztani a kérdést és a véleményt.)* Eddig töretlenül sikerült az Alkotmányügyi bizottságnak és az Igazságügyi bizottságnak is. Ha néha átcsúszás történik, nem fogok azért senkit megfeddni. De az a kérésem, hogy először tegyék fel a kérdéseket, azokra a miniszter úr válaszol; azt követően elhangzanak a vélemények, és arra is megadjuk a miniszteri válasz lehetőségét.

Ezt az indítványt terjesztem elő. Aki ezt támogatja, kérem, szíveskedjen szavazni! *(Szavazás.)* Ez 8 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ez 4 nem; eszerint nincs tartózkodás. A bizottság elfogadta az indítványomat.

Nem értem az ellenzéknek ezt az álláspontját, de mindegy. Az a kérésem akkor, hogy... *(Zaj. - Dr. Bárándy Gergely közbeszólása.)* Tisztelt képviselő úr, aki szót kér, annak szót adok és az a kérésem, hogy... *(Dr. Bárándy Gergely: Budai képviselő úrnak válaszoltam!)* Minden képviselőt kérek arra, hogy szíveskedjen a magánbeszélgetéstől tartózkodni!

Kérdezem, hogy kinek van kérdése a miniszter úrhoz. *(Senki sem jelentkezik.)* A kérdés megoldódott. *(Szabó Tímea jelentkezik.)* Elnézést, Szabó Tímea képviselő asszony jelentkezik. A házszabály szerint nem vagyunk kötelesek szót adni, de a bizottság dönthet úgy, hogy szót ad a képviselő asszonynak.

Kérdezem a bizottságot, ki támogatja, hogy Szabó Tímea független képviselő asszony kérdést intézzen a miniszterhez. *(Szavazás.)* Ki nem támogatja? *(Dr. Staudt Gábor: Az antidemokraták! - Derűltég. - Szavazás.)* Egy nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Hat-hat szavazat, nem kapott többséget az indítvány, úgyhogy nem tudom megengedni. Elnézést! *(Szabó Tímea: Elnök úr, csak egy szót hadd mondjak!)* Elnézést, nem! *(Szabó Tímea: Ez tényleg példa nélküli, hogy egy legitim módon megválasztott képviselő...)* Az a kérésem, hogy mivel a bizottság döntött, hogy önnek nem adunk szót... *(Szabó Tímea: ...egy miniszteri meghallgatáson egyszerűen nem kaphat szót! Miért fáj az maguknak, ha én mint*

országgyűlési képviselő...) Az a kérésem... (Szabó Timea: ...megkérdezem...) Képviselő asszony, vagy abbahagyja, vagy megkérem, hogy hagyja el a termet! (Dr. Staudt Gábor: Őrség!) Nincs joga... (Szabó Timea: De jogom van ezt elmondani, miután egy legitim módon megválasztott képviselő vagyok, személyes érintettség révén jogom van ezt a két mondatot elmondani, elnök úr! - Apáti István: Miért nem mondhatja el? - Szabó Timea: Huszonöt évig ez hagyomány volt a bizottságokban, hogy mindig szót kaptak a képviselők!) Tekintettel arra, hogy az ülésvezetés kritikájának következménye az országgyűlési törvény szerint az azonnali szövegvonás, nem ezzel élek, hanem azzal, hogy a bizottság patthelyzetet hozott, nem kapott többséget az az indítvány, hogy önnek szót adjak. Mivel a házszabály kizárólag a frakcióknak biztosítja azt a jogot, hogy ha nincs képviselője (Szabó Timea: Ez az emberi jogokkal foglalkozó bizottság, következésképp a szólásszabadsággal is foglalkozó bizottság!), akkor egyet beküldhet. Az a kérésem, hogy ne tessék zavarni a bizottság ülését! Köszönöm. (Szabó Timea: Szégyen!)

Tisztelt Bizottság! Ott tartunk, hogy nincs kérdés a miniszter úrhoz. Ez arra enged következtetni, hogy kimerítő volt a tájékoztatás. Most az a kérdésem, hogy kinek van véleménye a meghallgatással kapcsolatban. (Jelzésre:) Bárándy képviselő úrnak adok szót.

Hozzászólások

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mivel kérdéseket elválasztani a véleménytől, azt gondolom, jelen helyzetben nem lehet, ezért a kettőt együtt fogom megtenni. Azért lett volna jó, ha a bizottság más metódust választ - egyetértek Staudt képviselő úrral -, mert akkor lett volna lehetőség a miniszteri válasz után még reagálni.

Sok témát vetett fel a miniszter úr. Én is hasonlóképpen mennék végig néhányon ezek közül. Kezdjük talán a valóban legfontosabbal, a jogalkotási kérdésekkel, amelyek az elmúlt időszakban voltak. A miniszter úr kiemelt néhány fontos témát, és azt gondolom, hogy ezt okkal és joggal tette, mert valóban ezek voltak talán a minisztériumtól érkező legfontosabb témák. Az egyik a végrehajtási szervezetrendszer átalakítása, ami ezt illeti, ismételni tudom, miniszter úr, hogy nagyon nem értünk egyet továbbra sem azzal a struktúrával, amit a minisztérium javasolt és létrehozott. Éppen ezért ezt, mint eredményt értékelni nyilvánvalóan nem tudjuk, legfeljebb mint kritikát tudjuk feljegyezni.

Ugyancsak rendkívül sokat kritizáltuk és messzemenőig nem értünk egyet a szakértői kamara átalakításával kapcsolatban, ahogy egyébként a szakértők sem nagyon. Mivel miniszter úr ezt a törvényt kiemelte, én is megteszem most a meghallgatáson, és elmondom, mint ahogy elmondtuk a parlamenti vitában is, hogy minden törvény, amely bejön a kormánytól, vagy kormánypártoktól, egyben közös: ha lehet és mód van rá, akkor centralizáljanak. Lehetőség szerint a kormánynak nagyobb mozgásteret adjon abban a világban vagy abban a témában. Ugyanez történt a szakértői kamara esetében. Egy elég finoman megfogalmazott, de erős kritikát mondott el egyébként Gulyás Gergely képviselő úr is, a Törvényalkotási bizottság elnöke, amikor ugyanazt kritizálta, amit mi is legfőképpen, hogy az nem feltétlenül, sőt nagyon nem támogatható dolog, hogy a miniszter diszkrecionális jogkört kap a szakértői kamara elnökének megválasztása után abban, hogy hozzájárul-e az ő hivatalba lépéséhez vagy nem. Nem arról van szó tehát, hogy a törvényesség érdekében felügyeleti jogot kapott a miniszter, hanem megint egy centralizációról, megint arról, hogy a minisztérium gyakorlatilag eldöntheti, hogy egy egyébként addig független testület, a Magyar Szakértői Kamara megválasztott elnöke hivatalba léphet-e vagy sem. Magyarán egyetértési joga van a miniszternek ebben a körben, méghozzá

diszkracionális jogköre, még csak indokolnia sem kell, hogy vajon miért nem ért egyet a megválasztott szakértői kamara elnökének hivatalba lépésével.

Ha már a miniszter úr említette, hogy ez a bírói függetlenséghez hozzátartozik, mi is ezt hangoztattuk a vitában és azt mondtuk, hogy a szakértői függetlenségen jelentős csorbát ejtett ez az új módosítás, így tehát ezt nem a minisztérium eredményének tudjuk elkönyvelni, hanem egy olyan elemnek, amely miatt nem fogjuk támogatni miniszter úr beszámolóját.

Az egyházügyi törvény vonatkozásában úgy fogalmazott miniszter úr, és ezt is szeretném kiemelni, hogy nem értünk el sikert. Valóban nem, miniszter úr. Volt ebben ötpárti egyeztetés. Ez az ötpárti egyeztetés az egyeztetési folyamatot tekintve korrekt volt, mert valóban akkor történt még, amikor nem volt erről beterjesztett normaszöveg az Országgyűléshez. Úgy történt, hogy több körben meghallgatták az ellenzéki pártok véleményét. Csak, tudja miniszter úr, ha a véleményeket meghallgatják is, abból gyakorlatilag semmit nem vesznek figyelembe, egyetlen olyan érdemi változtatást nem hajlandóak az egyházügyi törvényen ejteni, amit akár jobbkios, akár szocialista képviselők indítványoztak, illetve kértek a frakciójuk nevében. Ráadásul amikor az egyházak is elégedetlenek voltak tekintve akár a kis egyházakat, akár a nagy egyházakat, az egyházügyi törvénnyel, akkor arra az ellenzék biztosan nem fogja a szavazatát adni. Tehát azt gondolom, nem csoda az, hogy az új egyházügyi törvényt nem fogadta el az Országgyűlés. Ez egyszerűen abból adódik, hogy sem az egyházak álláspontját, sem pedig a frakciók álláspontját a minisztérium jöttányit sem volt hajlandó figyelembe venni.

Azt gondolom, hogy az ötpárti egyeztetésnek megvannak a formai kellékei, és itt rátérek egy pár szóval erre, és megvannak a tartalmi feltételei is. Mindkét okból szoktunk tartózkodni a részvételen a legtöbb esetben az ötpárti egyeztetéseknél, elsősorban formai okokból, de másodsorban kiemelném azt is, hogy az ötpárti egyeztetések során alig van olyan, amikor valamit befogadnak. Ha valamit befogadnak, mondjuk, a kisebb jelentőségű dolgokat talán, a kodifikációs javításra vonatkozó javaslatokat talán, de hogy igazi érdemi változtatást tudnának ellenzéki pártok elérni, erre egyetlenegy példa volt eddig. Ennek sem tudjuk még a végeredményét persze, mert nem történt szavazás róla. Ez a BM terrorcsoomagja volt, ahol tényleg azt láttuk, hogy valóban nyitott fülekre találtak a minisztérium vezetése részéről. Máshol ezt nem nagyon tapasztaljuk.

Formálisan pedig azt tudom mondani az ötpárti egyeztetésekkel kapcsolatban, hogy azért, hogy eljuttassuk ezt a színházat, nem érdemes összehívni. Amikor egy törvényjavaslat már benyújtásra került az Országgyűléshez, akkor miről tárgyalunk, miniszter úr? Amikor másnap már az általános vitát a parlament lefolytatja, akkor miről tárgyalunk ötpárti egyeztetés keretében? De B-verzióként mondom: amikor már megvan a normaszöveg önöknél, mint legutóbb, ha jól emlékszem, a polgári törvénykönyv módosításával kapcsolatban és tudható, hogy megvan a normaszöveg, mert másnap, az ötpárti egyeztetés másnapján benyújtották az Országgyűléshez, akkor miért egy ötoldalas szakmai rezümét, egy felkészítő anyagot küldenek. Miért nem küldik el a törvényjavaslatot a frakcióknak? Arról tudunk ötpárti egyeztetésen részt venni, amiről tudjuk, hogy mi a tartalom. A koncepcióról meg akkor érdemes vitatkozni, ha még önöknél sincs normaszöveg, még nem alakult ki, és valóban csak koncepcionális kérdésekről vitatkozunk. De úgy, hogy önöknél már van egy normaszöveg, azt elfelejtik nekünk megküldeni, adnak körülbelül másfél munkanapot arra, hogy fölkészüljünk egy ötoldalas miniszteri felkészítőből, arra, én azt gondolom, nem érdemes elmenni. És a jövőre is azt tudom mondani, hogy az ötpárti egyeztetések intézményét mi is fontosnak tartjuk, de ha ez nem szól másról, mint hogy ezt a médiában föl lehessen mutatni, hogy ilyen történt, de semmilyen tartalmi

jelentősége nincs, azon továbbra sem fogunk részt venni. Ezt tudom mondani. És sajnos az Igazságügyi Minisztériumnak is ez most gyakorlatává vált, ellentétben - még egyszer mondom - korábban az egyházügyi törvénnyel kapcsolatos egyeztetéssel például; ezt a többi minisztérium eddig úzte, most már az Igazságügyi Minisztérium is így jár el.

Ami a felügyeletet illeti és az alkotmányosságot, tisztelt miniszter úr, először is, én azt gondolom, ha már itt tartunk, akkor úgy hiszem, hogy ha már alaptörvény-módosítást kíván a kormány kezdeményezni, jó lenne, ha abban nem a Honvédelmi Minisztérium egyeztetne, hanem az Igazságügyi Minisztérium. Az alaptörvény-módosításnál, legalábbis azt tudom mondani, hogy ha nagyon speciális a téma, rendkívül speciális, akkor lehet, hogy a két minisztérium együtt teszi, de e tekintetben, azt gondolom, egy jogilag könnyen megítélhető kérdéstről van szó; van, aki egyetért vele, van, aki nem, természetesen, de ez kifejezetten egy jogi kérdés, nem pedig egy honvédelmi szakkérdés, amiről szólt a hatodik alaptörvény-módosításról szóló egyeztetés. Én azt gondolom, hogy ekkor a kormányban az igazságügyi miniszternek ragaszkodnia kellett volna ahhoz, hogy ezt az egyeztetést az Igazságügyi Minisztérium folytassa le, ne pedig a Honvédelmi Minisztérium. Nem tudom, történt-e ilyen, és leszavazták miniszter urat, vagy pedig nem is történt ilyen a kormányülésen.

Itt jegyzem meg egyébként, hogy valóban lecsökkent a képviselői indítványok száma, miniszter úr, és ezt én is eredményként élem meg, de azért azt lehet látni, hogy a legfontosabb törvények egy jó részénél még mindig megmaradt ez az intézmény. Tehát hogy mást ne mondjak, és említettem ezt az úgynevezett alaptörvény-módosítást, végül ezt sem a honvédelmi tárca nyújtotta be, hanem képviselők nyújtották be önálló indítványként. Márpedig én azt gondolom, főleg ha a kormány egyeztetett már a témában, akkor elég furcsán veszi ki magát, hogy az egyeztetés eredményeképpen - vagy akár eredménytelenségképpen - képviselői önálló indítványként nyújtják be. Félt a kormány a sikertelenségtől, az esetleges kudarctól? Vagy miért történt ez?

A másik, tisztelt miniszter úr, amiben nem hallottam önt megszólalni, márpedig azt gondolom, kellett volna, bár tudom - és ezt előrevetem -, hogy a tárcaköröztetés nem történhetett meg, mert ez is egyéni önálló indítványként ment be, az a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény volt, amit az Alkotmánybíróság hatályon kívül helyezett, méghozzá azért, mert mindenki számára egyébként már előzőleg nyilvánvaló és előrelátható volt, hogy alkotmányellenes rendelkezések tömege szerepel benne. Ebben sem nyilvánult meg az Igazságügyi Minisztérium, pedig tehette volna, hiszen a kormánynak mindenkor lehetősége és joga van egy egyéni képviselői indítvány kapcsán kifejteni az álláspontját, hogy egyetért-e a javaslattal vagy nem. Márpedig a kormány egyetértett ezzel a javaslattal, éppen ezért én azt gondolom, jogos az, ha a miniszteri meghallgatáson fölvetem azt, hogy vajon ez miért történt meg, az Igazságügyi Minisztérium miért nem emelt vétót, vagy legalábbis miért nem jelezte nyilvánosan a parlament ülésén, hogy ő ezzel a javaslattal nem tud egyetérteni. Ha viszont úgy ítélte meg jogilag, hogy egyetért vele, az elég nagy baj.

Jogalkotási tervről beszélt még miniszter úr. Azt utólag és előre is köszönöm, hogy miniszter úr ajtaja nyitva áll minden képviselő előtt, és ha úgy adódik, akkor élünk is és élni is fogunk ezzel. De a jogalkotási terv vonatkozásában azt tudom csak mondani, hogy évek óta annak vagyunk tanúi, hogy a valóságnak semmi köze nincs ahhoz a jogalkotási tervhez, amit a kormány előkészít - tökéletesen más ütemben és más témában folyik a jogalkotás, eltérően attól, mint ahogy a jogalkotási tervben szerepel.

Ami a jogalkotás körében még egy gyors reakció, én azt gondolom, és ezt csak felvetem miniszter úrnak, nem is kritikaként, csak meggondolandó témaként, mert tudom azt, hogy eddig huszonöt éven keresztül ez volt a példa, ez volt a szokás, hogy szakmai, tudományos konferenciákon a szakma képviselőin kívül kizárólag a kormány kap lehetőséget arra, hogy megszólaljon, adott esetben a kormány képviselőjét kéri föl arra, hogy mondjuk, akár egy új tervezett kódexről vagy nagyobb terjedelmű novelláris módosításról beszámoljon, és részt vegyen a vitában. Ez részben a minisztérium kompetenciája lehet, hogy ezen változtasson, részben nyilván a tudomány világáé; e tekintetben mindkét vonatkozásban szólok miniszter úrhoz. Szóval, jó lenne, ha ilyen konferenciákon lehetővé válna ellenzéki képviselőknek is a részvétele, ugyanis a kompetencia nagyon sokszor megvan. S ahogy a kormány is képes, azt gondolom, elválasztani a szakmai kritikát a politikaitól, úgy ellenzéki képviselők is képesek vagy képesek lennének szakmai kritikákat megfogalmazni, elválasztva a politikai kritika műfajától, amit nyilvánvalóan itt a parlamentben elmondanánk, és e tekintetben, például a kétharmados törvények vonatkozásában lényegesen sikeresebb lehetne a jogalkotási folyamat. Ezt csak javasolom megfontolásra, még egyszer mondom, huszonöt, most már huszonhét év gyakorlatától eltérő módon, tehát ezt nem a mostani kormány kritikájaként mondom.

A jogászképzésről - itt valójában lenne egy kérdésem. Említette ezt az 500 millió forintot, miniszter úr, és elég sok helyről hallottam vissza, kérdezném, mi ennek a valóságalapja, hogy e tekintetben, mondhatnám úgy, hogy mint minden szentnek, önnek is maga felé hajlik a keze, és a szegedi jogi kar lényegesen többet kap. *(Dr. Trócsányi László tiltakozóan rázza a fejét.)* Én ezt hallottam; ha nem igaz, miniszter úr, akkor megkövetem önt ezúton is. Ezt csak szeretném fölvetni, hogy ez a kritika több helyről eljutott hozzám, szeretném kérdezni miniszter urat, hogy ebből mi igaz. Én azt gondolom, a jelen bizottsági ülésnek a feladata lehet az is, hogy egy ilyen dolgot tisztázzunk. Még egyszer mondom, miniszter úr, ezt ne vegye se kritikának, se sértésnek; egy kérdésnek vegye, miniszter úr, mert többen fordultak hozzám ezzel kapcsolatban. Köszönöm szépen.

A jogászképzéssel kapcsolatban még egy dolgot szeretnék fölvetni és megkérdezni, miniszter úr. Elég sok kritika hangzott el az elmúlt időszakban, és nemcsak az ellenzéki oldalon, hanem kormánypárti oldalról is a vonatkozásban, hogy az NKE gyakorlatilag szorítja kifelé a jogi karokat a piacról - mondhatnám így is -; de még inkább kritikaként hangzott el az - és ennek van most talán a legnagyobb aktualitása, hiszen az elmúlt időszaknak témája -, hogy a jogász végzettségű szakemberek csak egy NKE-s államtudományi képzés után helyezkedhetnek el bizonyos közigazgatási pozíciókban, és ha minden igaz, tervbe van véve az is, hogy ezt minisztériumi szintre is fölemelik a kormányhivatali és a járási hivatali szintről. Ez ügyben mi próbáltunk sokat lobbizni, sajnos eredménytelenül, hogy ez a törvény bizonyos módosításokkal menjen csak végbe, mind kormányoldalon, mind ellenzéki oldalon. Miniszter úrnak mi erről az álláspontja? Először is, egyetért-e ezzel, próbált-e ezzel kapcsolatban valamit tenni vagy nem, esetleg sikertelen volt? Mert itt, azt gondolom, legalábbis a parlamenti frakciókban, ha nem is azt mondom, hogy egységes szembenállás volt ezzel a törvénnyel kapcsolatban, de azt tudom mondani, hogy kormánypárti és ellenzéki oldalról is nagyon-nagyon sokan álltak szemben ezzel a törvénnyel, nyújtottak be módosító javaslatokat, többek között Vas Imre képviselőtársam is, amelyet végül a kormány nem fogadott el és nem támogatott. Tehát e vonatkozásban mindenképpen kérdezném miniszter urat, mert ezzel devalválják a jogi szakvizsgát, magát a jogászképzést is, olyanra kényszerítenek végzett jogászokat, olyan tanfolyamok elvégzésére, ami nem feltétlenül indokolt, sőt

szakmailag tökéletesen indokolatlan az én meglátásom szerint. Úgyhogy erre szeretnék még miniszter úrtól választ kapni.

Talán még egy kiemelt témát szeretnék szóba hozni: ezek a népszavazási botrányok, illetve a választási eljárás. Ezt is elmondtuk, ezt miniszter úr nem emelte ki a beszámolójában, hogy változott a népszavazásra vonatkozó szabályrendszer is...

ELNÖK: Ez is idei téma. A módosítás most volt.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Azért hozom szóba, elnök úr, valóban, a módosítás most volt, a probléma viszont nem most volt. És azért hozom ezt szóba, mert a minisztérium - pontosan ezt mondom - olyan mértékű késedelembé esett a jogszabály-módosítás betérjesztésével, ami, azt gondolom, tökéletesen indokolatlan. Egyrészt. Másrészt arra is nagyon kíváncsi lennék, miniszter úr, hogy ha már benyújtották ezt a módosítást, akkor miért nem fogadták meg a Nemzeti Választási Iroda elnökének javaslatait. Kifejezetten azzal ellentétes rendelkezések szerepelnek benne, gondolok itt például az ajánlóívek hitelesítésére vagy másolhatóságára, jobban mondva másolhatatlanságára, ami, azt gondolom, tökéletesen indokolatlan szakmai, politikai szempontból is és mindenhogya, a minisztérium mégis ragaszkodott ehhez a verzióhoz a Nemzeti Választási Iroda javaslataival ellentétes módon.

Végül egy nagyon régi elmaradásra is szeretnék rákérdezni. Ez pedig a választási eljárásban a többes jelölés. Ezt és más választással kapcsolatos törvényeket nem tervez módosítani a minisztérium? Mert a Nemzeti Választási Bizottság elnökének voltak többszöri és kifejezett javaslata arra, hogy ez az intézmény nem jó és módosítani kellene. Ebben nyilvánvalóan az ellenzék is partner lenne. Éppen ezért, tisztelt bizottság, tisztelt miniszter úr, persze várom a választ, de mivel nem tudok még egyszer szót kapni majd az ön válasza után, ezért kénytelen vagyok a válasz előtt azt mondani, hogy minden bizonnyal mi nemmel fogunk szavazni a beszámolóra, hacsak valami olyat nem fog miniszter úr mondani, ami kifordítja sarkából a világot. Az ön válasza után ezért lett volna jó, ha az ember tud még egy körben lehetőséget kapni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két megjegyzésem van. Bárándy képviselő úr a kérdések körében nem jelentkezett, most pedig csak kérdést tett fel. Az ügynek az a pikantériája, hogy az összes kérdése a 2016-os esztendő érintette, és ezzel kapcsolatban szeretném megjegyezni, hogy nem tárgya a napirendünknek (*Dr. Bárándy Gergely: Ez nem így van!*) a 2016-os esztendő. Ezt a miniszteri meghallgatás első pillanatában tisztáztuk, de majd mérlegeli a miniszter úr, és úgy ad rá választ. Még Staudt Gábor képviselő úr kért szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Ha ezt ennyire szigorúan vesszük, akkor lehet, hogy értelmezési vitába kellene majd máskor belemenni, nem miniszter úr előtt, de úgy gondolom, hogy amikor meghallgatás van, visszamenőleg egy évet is lehetne értékelni, lévén hogy a friss ügyek a legaktuálisabbak, amikor ilyen meghallgatás van. De szerintem külön tisztázzuk a bizottságban, hogy a házszabály e vonatkozásban pontosan hogy szól. Én javarészt igyekszem megfelelni az elvárásnak és a korábbi dolgokról fogok beszélni, illetve valóban, ahol áthúzódás van és egy probléma folyamatos, ott egy idei példát is hozok ráadásul. Nyilvánvalóan nehéz azt mondani, hogy ezt ne tegyem meg, hiszen mindig a legaktuálisabb mutat rá leginkább, hogy a probléma még mindig fennáll.

Egy ilyen miniszteri beszámoló alkalmával a kormány munkájáról is véleményt adunk, miniszter úr tevékenységét csak részben lehet elválasztani a kormányétól.

Tehát amikor erről dönteni kell, az nyilván egy kollektív vélemény is. Most nem mennék bele, mert erre az egyeztetéseken sor szokott kerülni, hogy mi az, amiben úgy látjuk, hogy a minisztérium próbálkozott, de a kormánynál fennakadt, és mi az, amiben esetleg egy minisztériumi véleménnyel állunk szemben, mégis kormányvéleményt kritizálunk. Ebbe most nem mennék részletesen bele, az viszont biztos, hogy az ötpárti egyeztetéseknek örülünk, bár hozzáteszem, van igazság abban is, ezt mi is tapasztaltuk, hogy ha a normaszövegeket kapjuk meg a jövőben, akkor azt megköszönjük, és részletesebb észrevételeket tudunk tenni. Természetesen minden formában az ötpárti egyeztetéseken részt fogunk venni, de azt szeretnénk minél hatékonyabban megtenni.

Miniszter úr a devizahitelek rendezését említette. Erről nem szerettem volna beszélni, de ha már ön felhozta, néhány gondolat erejéig meg kell említenem, hogy ezt nem egy sikersztorinak tekintjük. Sőt, alapjogi gyalázat volt az, ami kialakult és mindenki érintett volt benne. Itt is azt érzem, hogy egy minisztériumon túlmutató kormányzati akarat volt az, amit a minisztérium a jogalkotásokban végrehajtott. Arról volt szó, sajnálatos módon azt láthattuk, hogy a banki csalásokhoz a kormányzat abban a formában asszisztált - és sajnos ez a bírói fórumokra is igaz -, hogy politikailag nem mérlegelték, hogy ha mondjuk a Nemzeti Bank statisztikái alapján is egyötöde jön be devizában az országba, mint amennyit a bankok devizahitelként állítanak, akkor ott valami gond lehet. Akkor a bankok vesztesége sem annyi, ha forintosítjuk azt az eredeti árfolyamon, mint amennyit ők állítanak. Ez nyilvánvalóan egy politikai kérdés, és természetesen a Nemzeti Bank statisztikáit valóban kell elfogadnunk. Persze a bankok bizonyíthatnák az ellenkezőjét, de nem tették. Ha viszont ezt félretesszük és csak a fennálló szabályokat nézzük - most ne nézzük, hogy a bankok mennyi pénzt hoztak be, amire ők azt mondják, hogy az devizahitel, az legyen devizahitel -, ebben az esetben is azt láthattuk, hogy a fennálló szabályok alapján is el kezdtek pert nyerni az adósok, többször egyébként az érvénytelenségre hivatkozással. Amikor ezek megtörténtek, akkor mit láttunk? Folyamatos törvénymódosítások kerültek az Országgyűlés elé, amelyekkel a folyamatban lévő pereket akasztották meg, beavatkoztak ezekbe, és sajnos, de ezt elmondtam részletesen, ebbe azért nem mennék bele, Darák elnök úr beszámolójában is többször szóvá tettük, a Kúria döntéseiben is az az irányvonal erősödött meg, hogy Magyarországon akár a hatályos jogszabályok megváltoztatásával is, de elérték, hogy devizahitel-adós nem nyerhet a bankokkal szemben. Ez nagyon komoly jogbizonytalanságot eredményezett, és az emberek jogszabályokba, alkotmányosságba, kormányba, igazságszolgáltatásba vetett hitét rendítette meg. Tehát azt kell mondanom, hogy itt sok fájó seb van, amelyek még nem gyógyultak be.

Említette a miniszter úr az EU-jog átültetését. Azt kell mondanom, sok esetben azt látjuk, hogy amikor, mondjuk, egy irányelvet át kell ültetni ez nem sikerül úgy, hogy a leginkább Magyarország számára megfelelő módot válasszák. Erre fogok egy friss példát mondani, államtitkár úrnak nem lesz újdonság. Amikor a nemzetközi büntetőbíróság statútuma a parlament elé került, beépítettek egy olyan passzust a kihirdetésen kívül, amely gyakorlatilag egy nemzetközi vagy magyar bíróság ítéletében meghatározott népirtás, emberiség elleni, vagy háborús bűncselekmények tagadását hozza be, mint Btk. tényállást. Három évvel szeretnék sújtani ennek az elkövetését. Csak az a gond, hogy megnézve a kerethatározatot, amire ez épül, és amire önök hivatkoznak, hogy ezt kell átültetni, ott teljesen egyértelműen kimondásra kerül, hogy az erőszakra vagy gyűlöletre uszításnak az alkalmasságát elvárja a kerethatározat is. Egyébként erre módosító javaslatot is benyújtottam. Ha ezt nem tesszük bele, akkor egy eltorzult tényállást hozunk létre. Márpedig a kerethatározat, tehát az unió jog megfelelő átültetéséhez hozzátartozna,

hogy a gyűlöletre uszítás eleme is megvalósuljon. Ez egy óriási különbség, ha ilyen módon kerül be a magyar Btk.-ba. És ez pont egy uniós szabály átültetése.

Még néhány ügyet szeretnék felhozni. Többek közt az áldozatvédelem az, ami, úgy érezzük, egyelőre nincs azon a szinten, amit az ígéretek indokolnának. Ötszáz millió forintot kap a jogi képzés, viszont nincs egy olyan alap, amely esetében azt lehetne mondani, hogy benyújthatnak kérvényeket olyan áldozatok, akiket nem tudott megvédeni az állam, kár ért, nem tudják behajtani az elkövetőkön, de legalább egyedi döntéssel valamiféle kártérítést, kárpótlást kaphatnak. Illetve még azt az indítványt is elutasították korábban és ezt továbbra is fenntartom, hogy legalább a miniszternek kellene jogosultságot adni arra, hogy a végrehajtási sorrendtől való eltérésre engedélyt adjon, és az államot megelőzze a sértettnek vagy a sértett hozzátartozójának kielégítési igénye. Az ugyanis nem járja, hogy nagy értékű javakat lefoglalnak az elkövetőtől, de az állam elviszi az egészet a bűnügyi költségekre és az égvilágon semmi nem jut az áldozatoknak vagy az áldozatok családjának. *(Dr. Vas Imre: Nagy értéket nem visz el!)* És ha ezt nem is tesszük fő szabállyá, de legalább a miniszter egyedi döntésével engedhesse meg, hogy a kielégítési sorrend megváltozzon. S az állam majd behajtja húsz-harminc év alatt a bűnügyi költséget - az államnak sokkal több eszköze van erre, mint egy sértettnek, áldozatnak.

El kell mondjam azt is - és ez jogalkotási kérdés, miniszter úr -, azt láthattuk, hogy az elszámoltatási ügyek teljes mértékben kisiklottak. Lehetne azt mondani, hogy az ügyészségnek fontos itt a szerepe, a bíróságnak fontos a szerepe, akár a minisztériumoknak, hogy előszedik-e azokat az aktákat, amelyek ott porosodnak. 2010 előtti ügyekre gondolok; 2010 után ez nyilvánvalóan nehezebb ügy, de az ügyészségnek ott is el kellene járnia. De a lényeg az, hogy vagy egy teljes összeesküvés-elmélet van '90 után, és itt senki nem akar elszámoltatást, csak egy népi ámítás folyik, mert '90 után ezt láthattuk, tehát vagy ez az igazság, vagy rosszak a jogszabályok. Szerintem miniszter úr nem a teljes összeesküvés-elméletre fog szavazni, ha én feltenném ezt a kérdést. Akkor viszont úgy gondolom, hogy a hűtlen kezelés és a hanyag kezelés tényállásához lehet, hogy hozzá kellene nyúlni, és ezt abszolút szakmai módon vetném fel, hogy meg kellene vizsgálni, illetve nem tudom, erre sor került-e, hogy olyan ügyekben miért nem születhetnek ítéletek, amikor teljesen egyértelmű, hogy többszörös áron sikerült egy szolgáltatást igénybe venni, vagy állami közpénzeket beleönteni ilyen szolgáltatások igénybevételére, vagy akár kivitelezési munkálatoknál, de a korrupciós szál nem bizonyítható, viszont nyilvánvaló, hogy a korrupció ezekben az esetekben is megjelenik a háttérben, de legalább egy hűtlen kezelés, hanyag kezelés tényállásának meg kellene állnia; hogy miért nem áll meg, annak a jogszabályok is lehetnek az okai. *(Dr. Répássy Róbert visszatér a terembe.)*

Igyekszem itt a végén felgyorsítani a dolgot: a végrehajtási ügyeket kell még gyorsan megemlítenem, miniszter úr; az elévülés szabályozatlanságára hívnám fel a figyelmet. Bízom benne, hogy ha az új Vht. létrejön, vagy az előkészítésben akkor ez hangozzék el itt is, hogy jelen pillanatban a végrehajtási szakban nem pontosan körülhatárolt, hogy az elévülést mi szakítja félbe. Illetve ez is az életből vett tapasztalat, amelyek befutnak, hogy a végrehajtók perbeli meghatalmazást kérnek azért, hogy az ő nemperes eljárásukban szóba álljanak az ügyféllel. Ez azt jelenti, miniszter úr, hogy ennek semmiféle jogalapja nincs, hogy ők perbeli meghatalmazást kérjenek, de az adósokat olyan helyzetbe hozza, hogy még egy jogi végzettséggel rendelkező rokon, ismerős sem mehet el velük a végrehajtóhoz és segíthet akár jó szándékkal, tehát nulla forintért ezeknek az embereknek, mert higgye el - és ezek megint gyakorlati tapasztalatok -, azt csinálja sok végrehajtó, hogy elmegy, mondjuk, az ismerős, aki segíteni akar, és még ha személyesen megjelenik az adós, akkor sem

hajlandó arra, hogy szóba álljon a mellette ülő ismerőssel, aki segítene neki. Mindig arra hivatkoznak, hogy perbeli meghatalmazás kell, és ez a jogszabályoknak nem felel meg.

És még egy dolog a legvégén. Bár ez is friss ügy, de mivel folyamatban van, ezért egy mondat erejéig fel kell vetnem. Az egyeztetéseken a szülőtartás volt egy olyan pont, amiről sokat polemizáltunk. Egy olyan gyakorlati tapasztalat viszont bejött a jogászkollégáktól, amire én nem tudtam válaszolni, hogy például az érdemtelenység kihat-e arra, hogy ha egy intézmény a gyermektől megpróbálja behajtani a szülő tartási díját, de mondjuk, a szülő világéletében nem foglalkozott a gyerekkel, ő sem fizetett tartásdíjat, amikor kicsi volt a gyerek, akkor az intézménnyel szemben tud-e majd az érdemteleniségre hivatkozni a gyermek, akit az állam vagy egy egyéb intézmény beperel. Én ezt a jogszabályokban nem találtam meg. Úgy gondolom, talán még időben vagyunk, hogy ez is szabályozásra kerüljön.

Ezekben a felvetésekben kívántam hozzászólni, és kérem miniszter úr válaszait. Köszönöm.

ELNÖK: Hát, ennek is egy nagy része a 2016-os esztendőt érintette... *(Dr. Staudt Gábor: Kis része, elnök úr!)*, de mindegy, ezen túl vagyunk. Ez megint a miniszteri mérlegelésbe tartozik, hogy erre kíván-e reagálni vagy sem.

Most pedig megadom a szót Vas Imre alelnök úrnak. *(Dr. Staudt Gábor: Bocsánat, elnök úr, csak egy ügyrendi észrevétel!)* Parancsoljon, ügyrendben!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Csak a pontosság kedvéért, elnök úr: csak egy kis része volt ilyen. *(Derűltség.)* Úgyhogy ne vádoljuk ilyesmivel egymást, amit most nem szeretnék elmondani, de csak a jegyzőkönyv kedvéért ennyi. Köszönöm.

ELNÖK: Képviselő úr, ez nem ügyrendi, ez egy elnöklési megjegyzés volt. Ebben nem tudok ügyrendi kérdést megfogalmazni. *(Dr. Staudt Gábor: Ennyi elég volt nekem. - Derűltség.)* Megadom a szót Vas Imre alelnök úrnak.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. A Fidesz-frakció támogatja miniszter úr és kollégáinak munkáját, amit kérünk is, hogy miniszter úr kollégáinak adjon át. Álláspontunk szerint a minisztérium nagyon jó munkát végez.

Én is szeretnék egy-két dologra reagálni például az ötpárti egyeztetés kapcsán. A legutóbbi ötpárti egyeztetésen, mondjuk, a gazdasági társaságok vezető tisztségviselőinek felelősségére vonatkozó szabályt illetően egyébként pont részben a Jobbik, részben Rubovszky elnök úr javaslatára úgy került benyújtásra a törvényjavaslat, úgyhogy én ezt mindenképpen fontosnak tartom.

A másik: itt Bárándy képviselő úr felvetette, hogy miért önálló képviselői indítványként mennek be törvényjavaslatok. Én nem szeretném a képviselőktől elvonni azt a jogot, hogy törvényjavaslatot terjesszenek elő. *(Közbeszólások.)*

A másik, amire nem biztos, hogy minden képviselőtársam emlékszik, bár itt mindenki képviselő volt az előző ciklusban is: azt, hogy a földforgalmi törvény sarkalatos legyen, azt az alaptörvény-módosítást az előző ciklusban Fazekas miniszter úr még mint vidékfejlesztési miniszter terjesztette elő *(Dr. Staudt Gábor: Azóta is bánja szerintem!)*, miután az ő szakterületét érintette. Úgyhogy én ebben sem látok problémát, hogyha egy miniszter a saját területére vonatkozóan terjeszt elő akár alaptörvény-módosítási javaslatot is. Nyilván a kormányon belül - akkor is, meg most is - a megfelelő egyeztetéseket lefolytatják. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, a bizottság részéről kíván-e még valaki hozzászólni. Mielőtt Teleki képviselő úrnak megadom a szót, egy megjegyzést kell tennem: Vas Imre alelnök úr is belement a 2016-os esztendőbe már, csak a pontosság kedvéért. *(Dr. Vas Imre: Csak részben. - Derültség. - Dr. Staudt Gábor: Ez így korrekt, ha Vas Imrét is megfeddi.)* Teleki képviselő úrnak adok szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Megpróbálok nagyon tárgyilagos lenni és nem csapongani, de azt gondolom, nem lehet megkerülni, hogy nagyon röviden összefoglaljam, miről szeretnék beszélni.

Az igazságügyi tárcától nagyon szívesen hallottam volna, hogy romaügyben mi az, ami náluk az elmúlt időszakban megfogalmazódott, mert erre egyetlen mondattal sem tértek ki, pedig az elmúlt ülésen felvettem azt az antidiszkriminációs hálózatot, amelyet még '98-ban a Fidesz indított el, és amely folyamatosan működött, 2010-ben pedig megszűnt. Kértem az elmúlt ülésen is, nézzük meg, hogy van-e létjogosultsága annak, hogy ezt a kérdést újra elővegye a szaktárca. Ez azért lenne fontos, mert egyre több olyan eset van és látható, ami különböző jogsérelmeket okoz, főleg a romaoktatásban. Most nem a kötelezettségszegési eljárásra hívnám fel a figyelmet, amit most éppen elindított Brüsszel, hanem egyébként is nagyon sok esetben lehet ezt látni. Ezért azt gondolom, az igazságügyi tárcának nagyon fontos lenne ezt a kérdést helyén kezelni, mert nagyon sokszor nem látom, hogy a kormányon belül ennek gazdája lenne. Nagyon jól tudom, hogy Balog miniszter úr a gazdája ennek a nagy területnek, viszont az igazságügyi tárcát nem lehetne kihagyni belőle. Örülök annak, hogy miniszter úrral egyszer már sikerült egy négy szemközti megbeszélésen a minisztériumban erről a kérdéstről beszélni, és azt gondolom, az hasznos volt mindkettőnk számára. Nagyon remélem, hogy azokban a kérdésekben is, amelyek most feszítik a magyarországi romakérdést, a tárcának lesz olyan állásfoglalása, álláspontja, amellyel próbál segíteni a magyar kormánynak, de nemcsak a magyar kormánynak, hanem a magyar romatársadalomnak is. Nem szeretném szakterületekre lebontani, de azt gondolom, ahogy Bárándy Gergely képviselőtársam is elmondta az Alaptörvény kapcsán, hogy a honvédelmi tárcát bevonták az egyeztetésekbe, én azt gondolom, romaügyekben nagyon sokszor az igazságügyi tárcának is lenne dolga és feladata, mert azok a kialakult szakmai irányvonalak, amelyeket az elmúlt időszakban láttunk, bebizonyították, hogy nem megfelelően van ez képviselve. Így az a kép, amelyet láthatunk különböző kutatásokban, éppen az elmúlt napokban kijött, hogy egyre több roma gyerek kerül szegregált oktatásba, az az igazságügyi tárcához is tartozik, annak ellenére, hogy nem ő a felelőse ennek a kérdésnek.

Ezért vetem fel újra az antidiszkriminációs hálózat kérdését - amely jól működött 2010-11-ig, és még egyszer mondom, a Fidesz-kormány indította el és a Magyar Szocialista Párt továbbvitte -, mert ennek a megválaszolása, az ügy kezelése fontos lenne, akár az oktatásban, akár az egészségügyben, akár a foglalkoztatás területén előforduló jogsértéseket az Igazságügyi Minisztériumnak kellene tudnia kezelni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy van-e... *(Dr. Bárándy Gergely jelentkezik.)* Nem adok másodszor szót, képviselő úr is elmondta a felszólalásában, hogy tudja, hogy nem fog szót kapni. *(Dr. Bárándy Gergely: A miniszteri válasz után!)* Elnézést, a miniszteri válasz után nem, mert a kérdést nem tetszettek feltenni *(Dr. Bárándy Gergely: Azt mondtam, hogy tudom, hogy az után nem kapok szót a mostani vitában!)*, ezt véleménynek fogjuk tekinteni és ezt az egész napirendi pontot

a miniszter úr válaszával fogjuk lezárni a kialakult gyakorlatnak megfelelően. *(Dr. Bárándy Gergely: És még egyszer miért nem lehet szót kérni? - Apáti István: A Viktor nem engedi!)* Én kész vagyok arra, hogy erről a házszabályi értelmezésről tartsunk egy külön megbeszélést a bizottságban különös tekintettel az időtartamra, hogy ha évenkénti beszámolót tekintünk, az a tárgy évi lesz vagy pedig a meghallgatások közötti egy éves lesz. Áttörünk egy gyakorlatot *(Dr. Bárándy Gergely: Törjünk!)*, ha nem így döntünk.

Tehát kérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni. *(Dr. Bárándy Gergely: Ügyrendben kérek szót!)* Ügyrendi felszólalás, parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A házszabály lehetővé teszi az ismételt szókérést. Tehát ez nem az, amiről az elnök úr beszél. Az, amire vonatkozott, amiért mondtam, az az, hogy ha a miniszter úr szót kap, zárszót mond, utána már nem tudok szót kapni, ez rendben van, ez a gyakorlat, nem értek vele egyet, de ez a gyakorlat. De ismételt szókérést a vita során lehetővé tesz a házszabály és az országgyűlési törvény, a képviselő megkapja a lehetőséget. Köszönöm. *(Apáti István: Ez igaz!)*

ELNÖK: Kérdezem a bizottságot, kíván-e ismételten szót adni Bárándy Gergely képviselő úrnak. Én személy szerint azon az állásponton vagyok, hogy kétkörös meghallgatásban állapotunk meg, ebben döntött a bizottság, az első körben nem kért szót senki, következésképpen a véleménynyilvánításról lehet szavazni. Kérem, aki támogatja Bárándy képviselő úr ismételt szókérését, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Négy igen szavazat. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Nyolc nem szavazattal a bizottság úgy döntött *(Dr. Bárándy Gergely: Semmi baj, csak házszabályellenes!)*, hogy az eredeti döntésének megfelelően nem ad szót. Nincs további kérdés, nagyon szépen köszönöm.

A miniszter urat kérem meg, hogy válaszoljon, de szeretném hangsúlyozni, hogy az eredeti megállapodásunk szerint a 2015-ös évről van szó, minden válaszadási lehetőségre a mérlegelést átengedem a miniszter úrnak.

Dr. Trócsányi László válaszadása

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Szeretnék akkor néhány dologban reagálni az elhangzottakra. Talán visszafelé kezdeném, és Teleki képviselő úrnak adnék választ először figyelemmel arra, hogy magam is teljes mértékben egyetértek képviselő úrral, valóban ez egy kiemelkedően fontos téma. Soha sem lehetünk elég aktívak ebben. Nagyon köszönöm, hogy szóba hozta. Nyilvánvalóan számomra is szívügyről van szó, ezt a képviselő úr tudja. A UPR ENSZ bizottság meghallgatásánál is nagyon sok szó esett erről, ahol Próhle Gergellyel képviseltem a magyar kormányt. Igyekeztünk sine ira et studio megfogalmazni az álláspontunkat, hogy hogyan tudunk ebben hatékonyabban segíteni. Minden kezdeményezést szívesen várok képviselő úrtól ebben, hozzá kell tennem, az ajtóm továbbra is nyitva áll és szívesen fogadom a képviselő urat, hogy erről külön beszéljünk. Völner Pál államtitkár szintén szívesen látja, aki az emberi jogi munkacsoport vezetője. Úgy gondolom, hogy e körben is nyitottak vagyunk, nézzük meg, hogy az Igazságügyi Minisztérium hogyan tudna aktív szerepet vállalni ebben a kérdéskörben. Tehát csak szeretném nyugtázni ezt, és természetesen minden indítványát szívesen látom képviselő úrnak.

Staudt Gáborral folytatnám, ő volt a következő. Nehéz helyzet ez, legyünk őszinték! Amikor azt mondjuk, hogy ki elégedett a devizahiteles rendezéssel és ki nem, akkor nagyon nehéz erre olyan választ adni, hogy mindenki, nehéz lenne azt

mondani, hogy egyhangúság van. Azt viszont nagyon köszönöm, hogy az ellenzéki pártok a törvényeket megszavazták. Azt gondolom, hogy az ő közreműködésük nagyon fontos volt a devizahiteles elszámolás kapcsán. Ott voltam és emlékszem rá. Voltak kritikák, vitathatatlan, akkor is, de a szavazatok azt mutatták, hogy támogatják. A kezünk azért meg volt ebben kötve, nagyon őszintén mondván, a luxemburgi bíróságtól kezdve a Kúriáig, annak jogegységi véleménye, az Alkotmánybíróság határozata keretet adott számunkra, hogy meddig tudunk eljárni, meddig tudunk elmenni. Hetvennyolc ügy a bíróság elé került és akkor azt a megdönthető vélelmet állítottuk fel, ami az egyoldalú kamatemelés költségére vonatkozott, mert azt gondolom, hogy tulajdonképpen ebben tudtunk gondolkodni. Ezermilliárd forint volt, ami végül is az elszámolásban visszajött, azt gondolom, akkor nem neveztek engem a bankok barátainak. Úgy néztem, hogy a bankok inkább ellene voltak az egész folyamatnak. Tehát azt gondolom, hogy Alkotmánybíróságot megjárt ügyről van szó. Vannak ebben ügyek még folyamatosan Strasbourgban, van, aki Luxemburgban próbálkozik, ezt természetesnek tartom. Ez a társadalom egyik legérzékenyebb kérdése volt 2014 júniusában, amikor elkezdtem a munkát és 2014 júliusában már a parlament előtt volt a törvénycsomag. Hogy eljutottunk-e addig a maximumig, ami kellett? Én, mint jogász mondom ezt, azt gondolom, hogy igen. Vannak folyamatban bírói eljárások, ezt is mindannyian tudjuk, a bíróságokra még további munkateher hárul, ezt mindketten tudjuk, tisztában vagyunk vele, hogy hány ügy van a bíróság előtt. Ennek a folyamatát ma még nem látom tisztán. De a jogalkotónak van egy határvonala, ameddig ő tud eljárni. Meglátjuk. Ennek ellenére én ezt pozitívan élem meg és úgy gondolom, hogy a devizahiteles ügyben, amit elvégeztünk, mert 2015-ös ügycsomagról van szó, '14-ben kezdődtek, '15-ben zártuk le, azért alapvetően pozitív volt.

Nagyon egyetérték képviselő úrral, aki az áldozatvédelemre felhívta a figyelmemet. Ez számomra tényleg egy olyan fontos terület, amit az igazságügyi hivatalon keresztül látunk el. Ez a segélyszám működik éjjel-nappal és hívható. Ezen kívül pedig van egy felülről nyitott költségvetési keret, ami azt jelenti, hogy igyekszünk helytállni. Számos konferencián magam is az áldozatvédelem napján részt veszek. Azt gondolom, egy kulturált államban alapvető kérdés, hogy az áldozatvédelem területén mit tud tenni. Ez is olyan, hogy mindig lehetne többet. Amikor a büntetőeljárást fogjuk tárgyalni, a sértett fogalmánál fogunk majd sokat vitatkozni, hogy a sértett fogalmát hol határozzuk meg. Vannak konkrét példák. Ha túl távan határozom meg a sértett fogalmát és pótmagánvádas és egyéb indítványtömeg zúdul a bíróságra, az sem jó, viszont meg kell határozni azt is, amikor nemcsak az a sértett, aki szenvedett, hanem az is, aki esetleg mellette volt. Esetről esetre kell ezt kialakítani, de azt gondolom, hogy a büntetőeljárás területén a sértett fogalmának meghatározása egy nagyon fontos vitapont lesz egyébként és azt gondolom, ebben is majd ötpárti egyeztetést fogunk tartani. Kíváncsi is vagyok a véleményekre, mert magam is olvasom a szakirodalmat és próbálok ebben valamilyen módon megfelelő választ adni.

Nagyon fontosnak tartom, amit mondott az EU-s ügyek átvételénél. Azt is látni kell, hogy mindig szakpolitikai kérdések is felmerülnek. Tehát van egy jogpolitikai kérdés, hogy abban milyen döntés születik, esetről esetre kell megvizsgálni. Ebben lehetnek megint eltérő szakmai álláspontok, még ezt is hozzá kell tennem, és tiszteletben tartom, ha másnak más a véleménye ebben a dologban. Ugyanakkor van egy szakpolitikai döntés, ami a minisztériumot köti. Mindenesetre én tiszteletben tartom, hogy másnak más a véleménye, evidenciának tartom, hogy ez így működne.

Bárándy Gergelynél került fel néhány más téma, amiről szeretnék beszélni. Végrehajtás, igazságügyi szakértők. Megint azt mondom, hogy én tiszteletben tartom

képviselő úr véleményét, remélem, ő is az enyémet. Azt gondolom, hogy ebben nem fogunk egyetérteni, ezt pozitívként fogom mindig is értékelni, hozzá kell tenni, amikor nem leszek miniszter, akkor is úgy fogok gondolkodni erről és azt gondolom, hogy amit el tudtunk érni a végrehajtóknál, az egy óriási eredmény volt. A képviselő úr nem élte át azokat a vitákat a végrehajtói kamarával, amiket végig kellett vinni. Azért '94 óta nem foglalkozott a végrehajtókkal senki. '94 óta. Ez egy olyan állam az államban szervezet volt, ahol rendet kellett tenni. Ez egy érzékeny óraműszer. Ha ehhez hozzányúlok, nagyon tudni kell, hogy nem tehetem tönkre a végrehajtás rendszerét, működnie kell, ugyanakkor fegyelmet is kell ebben biztosítani. Tehát számomra ez mindenképpen pozitív történet. De szuverén joga mindenkinek természetesen, mindenki a saját hite szerint gondolkodik.

Az igazságügyi szakértőkkel kapcsolatban szintén ugyanez a véleményem. Azt gondolom, az, amit bevezettünk, és az, hogy van egy felügyeleti jogunk, és a felügyeleti jogkörben az elnöknél igenis látni kell azt, hogy milyen a curriculum vitaéje, kit választanak meg; ne feltételezzük azt az igazságügyi miniszterről, hogy valamilyen sanda módszereket akar alkalmazni! De hogy a testület mégis olyan döntést hozzon, amire azt mondhatjuk, hogy szakmailag megalapozott és rendben van, erre valóban rálátással kell rendelkezni. Tehát én azt gondolom, ez a része nem sérti a szakértők önállóságát, eszem ágában nem lenne az, hogy a szakértők önállóságát sértsem, de ugyanúgy, mint a végrehajtóknál: azt gondolom, elvárás, hogy egy tisztességes, átlátható rendszer alakuljon ki a végrehajtóknál.

Ami pedig számos kérdést fölvetett, az egyéni képviselőknek nyilvánvalóan - és ebben Vas Imrével teljesen egyetérték - nem is lehet elvonni azt a jogát, hogy benyújtson törvénymódosítási vagy törvényjavaslatot. A magam részéről úgy vagyok vele, hogy természetesen az Igazságügyi Minisztérium elmondja a véleményt, nem az igazságügyi miniszter viszont, aki megfogalmazza ezt a törvényjavaslatot. Az, hogy véleményem van és azt elmondom, természetes, nyilvánvalóan. Ezt követően pedig a parlament dönt. Az Igazságügyi Minisztériumnak van egy szakmai álláspontja, ezt általában el szokta mindig mondani.

Azt is hozzá kell tennem, hogy amikor a jogászképzésről beszél, remélem, Bárándy Gergely azokat a híreszteléseket az én nevemben is kikérte magának, ismerve talán engem, nem feltételezi rólam azt, hogy valamelyik jogi karnak én kedvezményt akarnék adni. Objektív számok vannak, hogy melyik karon hány hallgató van, és teljes mértékben objektív alapon történik a tanulmányi ösztöndíjak megadása. Nem is a minisztérium dönt róla, hanem a karok döntenek, és létszámarányosan történik Miskolcon, Győrött vagy éppenséggel Debrecenben. Én bízom abban, hogy Bárándy Gergely megvédett engem, látatlanul is, amikor ilyen kritika ért ebben. *(Dr. Bárándy Gergely: Azt ígértem, hogy megkérdem.)* De gondolom, kérdés nélkül is megvédtél *(Derültség.)*, azt gondolom, ebben nem is lehet kétségem, természetesen.

Ami pedig a Nemzeti Közszerológati Egyetemet illeti, azt kell mondanom, hogy a jogi szakvizsgával rendelkezők továbbra is ugyanúgy dolgozhatnak majd a közszolgálatban, tehát a közigazgatásban, jogi szakvizsgával. És lehet választani: közigazgatási szakvizsga vagy jogi szakvizsga - ez van a jelenlegi törvényjavaslatban. Én legalábbis így tudom... *(Közbeszólások.)* A hatályosban, így van. *(Közbeszólások. - Dr. Bárándy Gergely: De a mostaniban nem ez lesz.)* Jó, de bekerülni bárki bekerülhet, hozzá kell tennem, tehát nincs ilyen jellegű bekerülési probléma. A magam részéről említettem, csak ez átnyúló kérdés, hogy én a jogi szakvizsgát fogom most megvizsgálni, és a jogi szakvizsga keretén belül szeretnék egy olyan megoldást elérni, amely ezt a kérdést alapvetően pozitívan tudja rendezni. Nyilvánvaló célom az, hogy a jogászok társadalomnak, ha szabad így mondanom, képviselője vagyok -

beleértve a bírókat, a közigazgatásban dolgozó jogászokat, az ügyészeket is -, tehát én úgy gondolom, alapvető fontosságú az, hogy jogi diplomával is lehessen mindenhol dolgozni. Ez számomra evidencia.

Nagy vonalakban körülbelül ezekre akartam válaszolni. Továbbra is javaslom képviselő úrnak, hogy az ötpárti egyeztetésekre jöjjön el; én nagyon örülnék, ha ott lenne, a véleményét elmondaná. Volt olyan eset, amikor elküldtük a normaszöveget, volt, amikor nem tudtuk elküldeni, ezt is be kell látnom. De igyekszem nyilván ezeket az ötpárti egyeztetéseket úgy lebonyolítani, hogy legyen értelme. Természetesen viszont csak akkor tudok tartani ilyet, amikor már van egy olyan normaanyagom is, amire azt tudom mondani, hogy jó, ezen kívül pedig a kormány is jóváhagyja. Ha a kormány nem hagyja jóvá és úgy tartok ötpárti egyeztetéseket, úgy benne van a pakliban, hogy másképp fog a kormányzat dönteni. Tehát ezért van az, hogy gondos előkészítő munka után tudok egyeztetést összehívni. De vannak esetek, amikor már korábban is tarthatunk ötpárti egyeztetést. Kérem képviselő urat és a Szocialista Pártot, hogy revideálja azt a korábbi álláspontját, hogy nem kíván részt venni az ötpárti egyeztetéseken. A magam részéről örülnék annak, ha a közeljövőben sorra kerülő ötpárti egyeztetésén véleményét elmondaná, és megfontolhatnánk azt.

Köszönöm mindenkinek a figyelmét.

Határozathozatal

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm a miniszter úr válaszát. Tisztelt Bizottság! Most arról kell dönteni a bizottságnak, hogy a 2015. esztendővel kapcsolatos beszámolót elfogadja-e. Aki a miniszteri beszámolót elfogadja, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Ez 8 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 4 ellenszavazat mellett a bizottság a beszámolót elfogadta.

Nagyon szépen köszönöm miniszter úrnak és munkatársainak a megjelenést. Rövid technikai szünetet rendelék el, azzal, hogy a szünet után a 2. napirendi pont levezetésének megkezdésére az ülésvezetés jogát átadom Vas Imre alelnök úrnak. *(Rövid szünet. - Apáti István távozik az ülésről. - Dr. Rubovszky György és dr. Répássy Róbert kimennek a teremből.)*

(Az ülés vezetését dr. Vas Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke veszi át.)

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

a) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló T/9794. számú törvényjavaslat

ELNÖK: Kérem képviselőtársaimat, foglalják el helyüket. A 2. napirendi pont a) alpontjával folytatjuk munkánkat: a büntető törvénykönyvről szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslattal. Az előterjesztője Hegedűs Lórántné képviselő asszony, akinek megadom a szót mint előterjesztőnek.

Hegedűs Lórántné szóbeli kiegészítése

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. A Btk. módosítása, amelyet itt önök elé terjesztettem, több polgármester megkeresése alapján került ide most önök elé. Arról van szó, hogy sajnos vidéki településeinken napi gyakorlattá vált, szinte egész településrészek ezt a gyakorlatot folytatják, hogy illegálisan csatlakoznak rá az elektromosáram-hálózatra, és így lopják az áramot - mondjuk ki! Ez maguknak a szolgáltatóknak is igen nagy probléma, mert jelentős veszteséget jelent ez az egyes szolgáltató cégek számára, amit persze utána azokra

próbálnak átterhelni, akik tisztességesen fizetik a számlájukat, de valamilyen módon megpróbálnak a szolgáltatók is futni a pénzük után.

Nagyon nehéz volt és jelenleg is nagyon nehéz részben ennek a gyakorlatnak a megszüntetése, hiszen hiába mennek a közterület-felügyelők, rendőrök nap mint nap ezekre a helyekre, egy-két nap elteltével már rögtön újra megpróbálkoznak ezzel a jogellenes cselekménnyel az elkövetők. *(Dr. Répássy Róbert visszatér a terembe.)* Ezenkívül a bírói gyakorlat is azt mutatja, hogy ezekben a kérdésekben szabálysértést állapítanak meg, mert nem tudják megállapítani, hogy mióta lopja az áramot az adott illető, egy napja vagy egy éve, tehát mivel a kárérték ily módon nem megállapítható, ezért egyszerűen egy szabálysértéssel megoldják. Aki pedig ilyen módon próbál visszaélni az áramhálózattal, már másnap újra szabadlábban van, újra ráköt az áramra, és így minden marad a régiben. Ez nemcsak Északkelet-Magyarországon vagy Délnyugat-Dunántúlon probléma, ezt nyilván önök is tudják, látják, nyilván önök is járnak vidéken, tudják, hogy ez országos jelenség.

Ez, amit most önök számára felkínálok, egy lehetőség arra, hogy oldjuk meg ezt a kérdést. Az áramszolgáltató, akivel egyeztetünk, szintén próbált bizonyosfajta megoldási javaslatokat mondani, de értelmezésünk szerint ez az, ami leginkább kezelhető megoldás. Igazából azért sajnálom, hogy Rubovszky elnök úr kiment, mert annak idején próbáltam volna ezt vele személyesen leegyeztetni, mert szeretném, ha ez a történet nem pártpolitikai csatározás presztízsharcában vérezne el, hiszen ez az önök által vezetett településeken is probléma. Tehát próbáljuk együtt megoldani, ha lehet, akár bizottsági indítványként is be lehetne nyújtani a Ház elé, hátha az egy politikai kompromisszumot is jelentene.

Anélkül, hogy külön részletezném, nyilván önök is látják, miről szól ez a javaslat. A 370. §-nak a különböző szakaszait, vagy különböző bekezdéseit egészíti ki oly módon, hogy ez a jogellenes magatartás bűncselekmény legyen és lehetőség szerint minél nagyobb büntetési tétellel büntetve. Tehát ezért van az, hogy külön-külön a 2., 3. és 4. pontot egészítjük ki tételenként a minősítéshez képest. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A többi előterjesztőt is majd arra kérem, mivel többen is jelezték közülük, hogy el kellene menniük, hogy amennyire lehetséges, az álláspontját röviden fejtse ki. Amennyire lehetséges, ez nyilván kérés. *(Jelzésre:)* Staudt Gáboré a szó.

Hozzászólások

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én is tömör leszek. Teljes mellszélességgel támogatni tudjuk a javaslatot. Ez egy alappillére annak, hogy a közrend, a közbiztonság helyre állhasson, és ne érezzék úgy a villamos energiát megfizető állampolgártársaink, hogy az ő befizetéseikkel esetleg azok járnak jól, akik megtehetik azt, hogy ingyen vételezik a villamos energiát. Nyilván egy büntetőjogi tényállás esetében a fellépés lehetősége is erősebb, ezért támogatni tudjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Bárándy Gergelyé a szó!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mindig nagyon figyelmesen nézem, amikor valaki kicsit kazuisztikusabbá kívánja tenni a büntető törvénykönyvet. Azt látom, hogy bár az a probléma, amit Hegedűs Lorántné képviselőtársam felvetett, valószínűleg létező és komoly probléma, de sokkal inkább

felderítési probléma, mint anyagi jogi kérdés. *(Dr. Rubovszky György visszatér a terembe.)*

Inkább arrafelé mennék, ha már bármilyen konzultációra sor kerül, hogy nézzük meg, milyen technikai eszközökkel, milyen egyéb módszerekkel lehet a felderítés eredményességét fokozni. Ugyanis a sértett jogtárgy vonatkozásában nem látok különbséget, hogy mondjuk, valaki az áramot lopja, vagy a gázt lopja, vagy éppen egy biciklit lop el. Csak emlékeztetnék arra, azért hoztam ezt a példát, mert a Jobbiknak sok évvel ezelőtt még volt egy olyan javaslata is, hogy a biciklilopást külön tényállásban *(Dr. Staudt Gábor: Bizony!)* kellene büntetni. Ezekre mondom azt, hogy... *(Dr. Staudt Gábor: Vissza is hozzuk!)* Hallom, hogy Staudt képviselő úr vissza is akarja hozni, most mondja nekem. Azt sem fogjuk megszavazni és ezt sem, még egyszer mondom, nem azért, mert nem gondolnánk úgy, hogy azok a felvetések és problémák jogosak, amit a képviselő asszony elmondott, de úgy látjuk, hogy nem a büntető törvénykönyv farigcsálásával lehet eredményt elérni, hanem sokkal inkább a felderítés eredményességével és valójában ezeket az eszközöket, technikai lehetőségeket kellene biztosítani a nyomozó hatóságok számára, illetve a szolgáltató számára, hogy ezzel eredményesebben tudjon élni.

Úgyhogy tartózkodni fogunk a szavazásnál. Még egyszer mondom: a problémát érzékeljük, látjuk, de ezt nem tekintjük jó megoldásnak rá. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszaadom az elnöklést az elnök úrnak, és én is szót kérnék.

(Az ülés vezetését dr. Rubovszky György (KDNP), a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszaveszem az elnöklést, de csak Vas Imre alelnök úr hozzászólására, mert a napirendi pont vezetését visszaadom neki. Köszönöm.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Szerintem nincs a teremben olyan, aki a problémát ne ismerné és ne értene egyet azzal, hogy meg kell oldani. De azt semmiképpen nem tartjuk helyesnek, ha a büntető törvénykönyvben olyan büntetéseket szabunk ki, amelyek adott esetben például az erős felindulásból történő emberölésnél súlyosabbak. Ezt nem lehet, mondjuk, egy vagyon elleni bűncselekménynél, még akkor sem, ha különösen nagy értékre elkövetett, azaz, ha jól emlékszem 50 millió forintot meghaladó lopásról van szó tulajdonképpen, mert a Btk. azt egyértelműen rögzíti, hogy dolognak minősül a villamos energia és a gazdaságilag hasznosítható más energia is. Tehát lopást egyértelműen el lehet rá követni. Való igaz egyébként, hogy nem olyan egyszerű a felderítése.

Nagyon sajnálatosnak tartanám, ha a szolgáltatók az ilyen jellegű káraikat a fogyasztókra próbálnák terhelni, mert a Ptk. szerint a tulajdonost terheli mindaz a kár, amiért mást nem lehet felelőssé tenni például bizonyítottság hiányában. Tehát ezt a fajta áremelést, úgy tudom, az Energia Hivatal nem tudja elfogadni és nem is fogadhatja el. *(Hegedűs Lorántné: Dehogynem!)* Azt nem merném állítani, hogy esetleg a szolgáltatók nem próbálják meg valamilyen módon érvényesíteni *(Hegedűs Lorántné: Pontosan!)*, de ezt így az árban nem lehet érvényesíteni a Ptk. imént említett szabályából adódóan. Úgyhogy mi is tartózkodni fogunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr, és visszaadom az ülés vezetését.

(Az ülés vezetését dr. Vas Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Teleki képviselő úr! *(Teleki László: Nem kértem szót.)* Akkor az előterjesztőnek adom meg a szót válaszadásra.

Hegedűs Lorántné reflexiói

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen a hozzászólásokat. A feltételes móddal kezdeném. Nem lehet, hogy ez egy nagy probléma, hanem tényszerű, hogy hatalmas probléma. Komplet régiók rendezkedtek be gyakorlatilag erre a magatartásra. Ezért kellene most már egyértelműsíteni, hogy ezt nem lehet, tehát ez nem egy elfogadható viselkedésforma.

A gázlopással nem nagyon merném összehasonlítani, mert ennek a rizikója sokkal nagyobb. Már csak a dolog természetéből eredően is, én nem tapasztalom vidéket járva, hogy az annyira általános lenne. Viszont hogyan lenne szükség felderítésre is és bizonyos újabb technikai eszközökre? Jelentem tisztelettel a bizottságnak, hogy pontosan az energiaszolgáltatókkal egyeztetve újabb és újabb fejlesztések vannak, hogy az egyszerű típusú áramlopást hogyan lehetne megakadályozni és kikerülni. De azért ez is jelentős költség és nem olyan egyszerű a teljes kiépítése a teljes hálózaton. Tehát ez már folyik. A felderítés meg hihetetlenül egyszerű, mert csak el kell menni ezekre az utcáskorokra, feltekinteni és aránylag egyszerű technikai tudással is meg lehet állapítani, hogy itt most lopva vagy az áram vagy sem. Tehát ebben nincs semmi nagy hókuszpókusz.

Az a módosító indítvány, amely önök előtt fekszik, mint minden, az egész Btk., egyfajta pedagógiai üzenet, hogy lopni márpedig nem szabad. Igen, azért próbáljuk ezt erőteljesebben büntetni rendelni, mert ez lenne a lényege, hogy nemcsak felderítjük és elhárítjuk a problémát, nemcsak újabb technikai eszközöket vezetünk be, hanem még elrettentéssel is próbáljuk megakadályozni, hogy ez általános magatartás legyen. Köszönöm szépen, és remélem, hogy támogatni fogják.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. A tárgysorozatba vételről kell döntenünk. Ki az, aki támogatja a tárgysorozatba vételt? *(Szavazás.)* Egy igen szavazat. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Tíz tartózkodás. Mindenki leadta a szavazatát, a bizottság nem vette tárgysorozatba.

Visszaadom az ülés vezetését az elnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Rubovszky György (KDNP), a bizottság elnöke veszi át.)

b) Az egyházi hitéleti alkalmak megtartásának védelméről szóló H/9795. számú határozati javaslat

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Bizottság! Következik a 2/b. pont, az egyházi hitéleti alkalmak méltó megtartásának védelméről szóló határozati javaslat. Az előterjesztő Hegedűs Lorántné. Kérdezem, hogy kíván-e részleteiben hozzászólni. *(Hegedűs Lorántné: Igen.)* Megadom a szót. Parancsoljon!

Hegedűs Lorántné szóbeli kiegészítése

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak nagyon röviden szeretném ismertetni az indítványt. Ez az országgyűlési határozati javaslat arról szólna, hogy egyes alapjogok gyakorlása ne keresztezze, ne csorbíthassa egymást. Ezért szeretnénk bizonyosfajta területi korlátozásra lehetőséget biztosítani akkor, ha hitéleti alkalmat tartó egyházi intézmény közvetlen közelében

kívánna bárki a gyülekezési törvény hatálya alá eső rendezvényt megtartatni. Ezzel azt szeretnénk elérni, hogy legyen egyértelmű: a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások szabad vallásgyakorlásához fűződő jogainak és szabadságának sérelmével. *(Budai Gyula kimegy a teremből.)*

Tehát még egyszer: a gyülekezési jogot csak annyiban korlátozná, hogy egyes egyházi intézményekhez közel, pont akkor, amikor ott hitéleti alkalmat tartanak, ne lehessen hangos és nagyobb tömeget vonzó rendezvényt tartani.

Én nagyon sajnálom, megmondom őszintén, hogy Trócsányi László miniszter úr már elment a bizottság üléséről, mert ő maga is, nem is olyan régen még az időben, tagja volt annak az egyházközségnek, sőt presbitere volt, továbbmegyek: ott lakott, abban a házban, amely az egyházközség székháza, amely egyházközséggel kapcsolatban bizony történt már ilyen rendkívül kellemetlen és kínos szituáció. Tehát maga Trócsányi miniszter úr is meg tudott volna erősíteni abban, hogy igenis, egy ilyenfajta korlátozás bevezetése észszerű korlátozás és nagyon is méltó gesztus lenne. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottságot, ki kíván hozzászólni. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

Hozzászólások

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Itt is tartózkodni fogunk, egyetlen okból, hogy bár egyébként jogos felvetések, amelyeket képviselő asszony ide leírt, de nagyon nem jó a műfaj. Határozati javaslatban ezek szerintem nem tisztázhatóak, ehhez a gyülekezési törvény módosítására volna szükség. *(Hegedűs Lorántné: Ide van írva!)* Értem, csak azt mondom, hogy a határozati javaslat egy más műfaj, ez nem jó. Tehát törvénymódosító javaslatot volna érdemes benyújtani erre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képviselő úr jelentkezett. Megadom a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm. Én támogatni fogom a javaslatot, és én úgy gondolom - Bárándy Gergelyre reagálva -, hogy határozati javaslatban is nyugodtan fel lehet kérni a kormányt, mert lehet, hogy ez nemcsak egy passzus módosítását igényli, hanem lehet, hogy több törvényt, és az is lehet, hogy a gyülekezési törvénynek egy komolyabb átdolgozását vagy több pontnak a megnyitását. Úgy gondolom, a kormány kaphat egy célirányos feladatot, megvan hozzá az apparátusa, megvannak a megfelelő, jól fizetett szakértői, úgyhogy ezt el kell hogy végezzék, ha az Országgyűlés ezt nekik feladatul rója. Megértem, hogy az is egy járható út lenne, amit ön mond, de ez ugyanúgy helyes. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Vas Imre alelnök úrnak.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. A problémafelvetést itt is helyesnek tartjuk, tehát azt én is szörnyűnek tartom, ha gyülekezési jogra hivatkozva valakik mások alapjogának sérelmét okozzák. De én nehezen tudom elképzelni azt, hogy hogyan lehet egy ilyen törvényt megalkotni. Hozzáteszem, nekem is problémám egyébként, hogy ezt határozati javaslatban lehessen megtenni, mert azt mondja képviselőtársunk, hogy amíg ott hitéleti tevékenység folyik: kívülről ez elég nehezen látható. Ezt csak úgy lehetne egyébként megoldani, ha ezt az egyházak állandó jelleggel bejelentnék, és a rendőrség erre

hivatkozva nem venné tudomásul a bejelentett gyűlést. De minden egyházközséget erre kötelezni, nem biztos, hogy a probléma ebben a tekintetben országos jelentőségű lenne.

Az indoklás írja is, hogy ez egyetlen helyen okoz igazából gondot. Megmondom őszintén, én máshol még nem hallottam, hogy ez problémát okozott volna. Azt tényleg rossznak tartom én is, ha valaki tényleg gyülekezési jogra hivatkozva más vallásgyakorlását kívánja akadályozni. De ezt annyira bonyolult rendszerben lehetne megvalósítani, hogy valószínűleg többbe kerülne a leves, mint a hús. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, a bizottság részéről kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Amennyiben nincs ilyen, akkor megadom a szót Hegedűs Lorántnének a válasz lehetőségére.

Hegedűs Lorántné reflexiói

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nyilván Vas Imre alelnök úr ritkán tart olyan rendezvényt, amely a gyülekezési törvény hatálya alá esik, mert ha tartana, akkor tudhatná, hogy a rendőrség, ahol be kell jelenteni ezeket a rendezvényeket, ismeri azt a területet nagyjából és az odatartozó intézményeket. *(Budai Gyula visszatér a terembe.)* Tehát pontosan rá is tud kérdezni adott esetben egy egyházi intézménynél, hogy abban az időszakban, amikor kívánják tartani a rendezvényt, vajon lesz-e más olyan hitéleti alkalom, ami miatt esetleg ezt a rendezvényt máshol, kicsit odébb kellene megtartani. Jelenleg erre nincs lehetőség, nincs joga a rendőrségnek erre hivatkozva elutasítani bármifajta rendezvényt.

S ne haragudjon, én azt gondolom, hogy ha ez csak egyszer is megtörténhetett Magyarországon, bármikor, az épp elég arra, hogy elgondolkozzon rajta a tisztelt Ház a nemzet templomában, hogy vajon nem kellene-e ilyen értelemben módosítást bevezetni, mert egy alkalom is ilyen értelemben az alapjogok sérelmével szerintem elég indok lehet rá. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Határozathozatal következik. Kérdezem a bizottságot, ki támogatja a H/9795. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Ez 1 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ilyet nem látok. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 10 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba. Köszönöm szépen.

d) Magyarország Alaptörvényének hatodik módosításáról szóló T/10602. számú törvényjavaslat

Következik a Magyarország Alaptörvényének hatodik módosítása címmel a T/10602. számú törvényjavaslat. Előterjesztője Szabó Timea képviselő asszony. Megkérem, szíveskedjék oda középre ülni az előterjesztői asztalhoz, annál is inkább, mivel a következő napirendi pont is az öné. Megadom a szót mint előterjesztőnek. Kíván-e az előterjesztett anyagon kívül egyebet elmondani?

Szabó Timea szóbeli kiegészítése

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Örömmel ülök ide az előterjesztői székbe, bár korábban is onnan adtam elő a saját indítványaimat.

Az Alaptörvény néhány évvel ezelőtt erősen, illetve a kormánypártok jóvoltából erősen leszűkítette a család fogalmát, ezzel az ország jó része tulajdonképpen kikerült a család fogalmából. Nagyon sokan érzik úgy, hogy kirekesztődtek ebből a fogalomból, nem tarthatják magukat az Alaptörvénynek megfelelően családnak, mert a család alapja a Fidesz-KDNP szerint a házasság lehet kizárólag. Ezzel nemcsak csonka családokat szorítottak ki a család fogalmából, hanem egyéb olyan, szereteten alapuló közösségeket is, akár egynemű párokat, akik szintén családnak gondolják és tartják magukat.

A Párbeszéd Magyarorszáért álláspontja is az, hogy Magyarország érdeke az, hogy minden olyan, szereteten alapuló közösséget, ahol együtt élnek emberek, vagy ahol szorosabb kötelék köti őket össze, családnak tekintsék, ezért adtuk mi be ezt az alaptörvény-módosítási javaslatunkat. Ehhez kérjük újra az önök támogatását. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azért azt megkérdezném, hogy az Alaptörvényünk mennyiben zárja ki a család keretéből a csonka családot. Vagy hogy tetszik ezt érteni? Mert a gyerek és egy szülő az már családot alkot az Alaptörvényünk szerint.

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Most erre válaszoljak?

ELNÖK: Hát, ha meg tetszene tenni, megköszönném.

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Nagyon sok olyan együttélési forma van a szülő-gyerek kapcsolaton és a házasságon kívül is, ami a magyar társadalomra jellemző; az előbb elmondtam erre néhány példát is. Rengeteg olyan visszajelzés érkezett - ezt önök is tudják - a gyakorlatból az elmúlt években, miszerint rengeteg család kirekesztve érzi magát ebből a fogalomból. Ezt szeretnénk mi orvosolni ezzel a javaslattal. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! A képviselő asszony írásban beadott kérelmében azt kéri, hogy Dombos Tamásnak a bizottság adjon szót ebben a vitában. Kérdezem, hogy... *(Dr. Staudt Gábor: Ó kicsoda?)* A Magyar LMBT... Nem tudom pontosan, mert itt is csak ez van leírva. Lesbikusok... Tessék már megmondani, hogy ki!

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Elég úgy, elnök úr, hogy LMBT Szövetség, és mindenki tudja elnök úron kívül, hogy ez mi.

ELNÖK: Elnézést, Staudt Gábor képviselő úr kérdezi tőlem! Már ketten vagyunk! Budai alelnök úr is...

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Ebből ne csináljunk viccet! A bizottság szavazzon arról, hogy Dombos Tamásnak szót ad, vagy nem, és majd ő kifejti, hogy a szövetségének tevékenysége pontosan mire terjed ki.

ELNÖK: Jó! Akkor az anonymus Dombos Tamás *(Derültség.)* hozzászólási jogáról kell döntenünk. *(Dr. Vadai Ágnes: Kicsit több tiszteletet!)* Kérdezem a bizottságot, hogy ki támogatja, hogy szót adjak az LMBT Szövetség ügyvivő testülete tagjának ebben a vitában. *(Szavazás.)* Ez 2 igen szavazat. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ez 3 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 6 tartózkodás mellett a bizottság nem támogatja a hozzászólás lehetőségét.

Ebből az következik, hogy a bizottság tagjai sorban jelentkezhettek. Répássy képviselő úr jelentkezett először. Megadom a szót.

Hozzászólások

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Álláspontom szerint a képviselői önálló indítvány egy félreértésen alapul, mégpedig azon a félreértésen, mely szerint a család fogalmát az Alaptörvény definiálná. Valójában nem definiálja a család fogalmát az Alaptörvény. A házasság fogalmát definiálja. A házasságot mint férfi és nő közötti kapcsolatot definiálja. A család fogalma kapcsán az Alaptörvény azt a kifejezést használja, igyekszem szó szerint idézni, hogy a családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony.

Ennek a különbségtételnek nagy jelentősége van, mert ezzel egy ellentétes szöveget tartalmazott már a családok védelméről szóló sarkalatos törvény, és akkor azt az Alkotmánybíróság megsemmisítette. Tehát jelentősége van a szóhasználatnak, nem véletlenül került be az Alaptörvénybe egy módosítással ez a mondat, hogy a családi kapcsolat alapja a házasság és a szülő-gyermek viszony. Tehát szemben azzal, amit a képviselő asszony és vele együtt egyébként sok úgynevezett jogvédő szervezet állít - akikről most itt nem akarok megemlékezni, azok a jogvédő szervezetek, amelyek szerint összeomlott a köztársaság és vége van a demokráciának - *(Dr. Vadai Ágnes: Az már régen megtörtént!)*, nem kirekesztő az Alaptörvény. Nos, azok a jogvédő szervezetek szokták állítani, hogy az Alaptörvény családfogalma kirekesztő. Ez csak akkor lenne az, még egyszer mondom, ha Magyarországon nem létezne más család, csak az a család, amelyet a házasság vagy a szülő-gyermek viszony tart össze.

Nyilvánvaló, hogy ettől teljesen függetlenül tekinthetik magukat olyan párok vagy olyan személykapcsolatok is családnak, akik viszonyának az alapja nem a házasság és nem a szülő-gyermek viszony. Ez az úgynevezett mozaikcsalád problémája, tehát olyan családok, amelyekben a szülő-gyermek viszony például fennáll a vér szerinti szülő és a gyermek között és adott esetben úgy élnek együtt, hogy az egyik szülőnek is van gyermeke vagy gyermekei, és a másik szülőnek is vannak gyermekei, de nem közös gyermekek. Ettől ez még egyébként családként definiálhatja önmagát, így élhet, ez lehet az életének az alapja. De az Alaptörvény a tipikus családot írja le, egy tipikus családot, amelynek a házasság és a szülő-gyermek viszony az alapja. Ezt lehet kritizálni, lehet, hogy valakinek nem tetszik, hogy a család alapjaként a házasság és a szülő-gyermek viszony van meghatározva, de azért azt szögezzük le, hogy a családok döntő részénél vagy a házasság, vagy a szülő-gyermek viszony a kapcsolat alapja. A döntő részénél. Nyilván ez nem zárja ki, még egyszer mondom, hogy lehet más együttélési forma is.

Most megelőlegezem, vagy nem is megelőlegezem, inkább helyettesítem - bocsánat - Dombos Tamás véleményét, aki az LMBT Szövetség nevében a kormány emberi jogi munkacsoportja ülésein többször kifejtette azt az álláspontjukat, mely szerint ez a meghatározás szerintük diszkriminálja az LMBT-embereket. Az én megítélésem szerint ez az egyik olyan kivétel, amelyben a bejegyzett élettárs és a házastárs jogi státusa közé nem tehető egyenlőségjel. A 2009-es, a bejegyzett élettársokról szóló törvénynek van egy generálklauzulája, mely szerint ahol jogszabály házastársat vagy házasságot említ, azon a bejegyzett élettársat vagy a bejegyzett élettársi kapcsolatot is kell érteni.

Itt van két fontos megszorítás. Az egyik az, hogy abban a törvényben foglalt kivételekkel. Tehát a 2009-es bejegyzett élettársi törvény már önmagában megállapít bizonyos kivételeket, amelyek kizárják, hogy azokban a jogviszonyokban egyenértékűnek kell tekinteni a bejegyzett élettársat a házastárssal. Másrészt a

bejegyzett élettársi törvény úgy szól, hogy ahol jogszabály említi ezt a különbséget. De a jogforrási hierarchia helyes értelmezése az, hogy az Alaptörvény nem minősül jogszabálynak, az Alaptörvény önmagáról is úgy rendelkezik, hogy az Alaptörvényt és a jogszabályokat mindenki köteles betartani, ezért az Alaptörvény és a jogszabályok között különbség van, az Alaptörvény alatti jogforrások tekinthetők jogszabályoknak. Ebből az következik, hogy az Alaptörvény meghatározhat olyan különbségtételt, amelyet a bejegyzett élettársi kapcsolatról szóló törvény nem ismer vagy arra kifejezetten nem utal.

Tehát összefoglalva: mivel a család fogalma nem szerepel az Alaptörvényben, hanem csak egy tipikus családot ír le és a családi kapcsolat döntő elemeit tartalmazza, ezért téves az a megközelítés, hogy az Alaptörvény szövege diszkriminációt tartalmazna. Természetesen, mondom, ismerem az ezzel ellentétes álláspontokat.

Egyébként úgy lehet lemérni, hogy ez valóban diszkriminációt jelent-e, hogy megnézzük, az Alaptörvény végrehajtására kiadott jogszabályok tesznek-e különbséget a család egyes formái között. Van ilyen egyébként. Tehát tesznek különbséget. Olyan esetben tesznek különbséget, ahol például a támogatás alapja a gyermek, tehát nem a család kapja a támogatást, hanem a gyermek kapja, kifejezetten gyermektámogatás, ilyen esetben a gyermeken keresztül valósul meg a támogatás és nem a családon keresztül. Összefoglalva azért is nem tartottam szükségesnek, hogy Dombos Tamás szót kapjon, nem azért, mert ismertem az álláspontját, hanem mert elvezetett volna bennünket egy olyan irányba, amely tévedésen alapul. Tévedésen alapul, hogy az Alaptörvény a család definícióját tartalmazná és az Alaptörvény családdefiníciója diszkriminációt tartalmazna. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm. Staudt Gábor képviselő úr kért szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Nagyban egyetértek Répássy Róberttel. Azért tartózkodtam, amikor a szó megadásáról volt szó, mert én sem szeretném, ha ebbe az irányba menne el a vita.

Én először azt gondoltam, ez arról szól, hogy vannak azok az életközösségek, amikor egy férfi és egy nő együtt él, gyermekük van az első házasságból, vagy közös gyermekük és őket valamiféle juttatásbeli hátrány éri, tehát például nem kapnának meg a gyermekeik után olyan kedvezményeket, amely csak a házasság intézményéhez köthetők. Ott el kell gondolkodni, ha van ilyen, a gyermekek szempontjából, hogy nyilvánvalóan a fogalomrendszert vagy meghatározni, vagy pontosítani kellene. Ebben az esetben sem az Alaptörvény az, amelyben ezt meg kellene tenni. Tehát ha egy ilyen irányú vitáról lenne szó, ebben természetesen partnerek lennénk.

De itt azt látom, hogy inkább a házasság intézményének kiiktatása történne meg az Alaptörvényből, mármint abban a formában, amely a férfi és nő önkéntes elhatározása alapján létrejött életközösséggént definiálja a házasságot. S hogy ez az Alaptörvénybe bekerült, nagyon fontos passzus, és ezt támogattuk annak idején. És ha nem erről van szó, tehát hogy mi a család definíciója, itt a módosítással is ez a probléma, hogy a család definícióját nem határozza meg. Viszont a Szabó Tímea által beterjesztett javaslat szerint az lenne az új alaptörvénybeli passzus, hogy „Magyarország védelmezi a családot mint a nemzet fennmaradásának az alapját”. Na most, kérdezem én, két azonos nemű élettárs között milyen nemzeti fennmaradás alapjaként lehet gondolni a családra. A nemzet fennmaradása azt jelenti, hogy a nemzet a saját demográfiai utánpótlását tudja megfelelő módon érvényesíteni; egyébként jelen pillanatban is vészesen alatta vagyunk annak a demográfiai szintnek, amelynek esetében arról beszélhetnénk, hogy néhány évtized múlva még lehet-e

magyarságról beszélni, vagy hogy néhány száz év múlva nem csak egy néhány milliós kisebbség leszünk még a csonka hazánkban is. Tehát a lényeg az, hogy a demográfiai helyzetnek az orvoslása és a nemzetnek a fennmaradása máshogy nem képzelhető el, mint magyar gyermekeknek a megszületésével. Ezt nem itt nálunk kell reklamálni, hogy két azonos nemű, élettársi kapcsolatban álló ember nem képes a reprodukcióra; erről nem én tehetek, meg még nem is a Fidesz tehet erről - kivételesen még Orbán Viktor sem egyébként, hozzáteszem. Tehát ez egy alapvető tévedés ebben az esetben, hogy itt összemosunk két fogalmat. Úgyhogy már maga ez a megfogalmazás nem jó, mert ha a családot védjük mint a nemzet fenntartásának, fennmaradásának alapját, akkor a családot meg kellene fogalmazni, de ott a férfi-nő viszonyon kívül nehezen lehetne betuszkolni mást. Vagy ha ezt szeretnék, akkor másképp kellett volna megfogalmazni.

Azt meg nem a vicc kedvéért mondtam, hogy sok helyen már mint LMBTQ, meg még különböző toldatokkal szokták ezt megfogalmazni. Most attól függetlenül, hogy lehet nevetni elnök úron, hogy nem tudja, melyik betű mit jelent, de sokszor hozzáillesztenek még néhány betűt, különböző megfogalmazások léteznek, tehát valós a felvetés, hogy ez pontosan mit is jelent. És azt is el kell mondjam, hogy nem szeretném, ha odáig eljutnánk, ami Amerikában van, ahol arról folyik a vita, hogy melyik mosdóba ki mehet be. Én nem szeretnék egy olyan világban élni, megmondom őszintén, ahol mondjuk, a női mosdókat bármilyen okból férfiak használhatják, azért, mert ők azt mondják, hogy mondjuk, nem érzik magukat férfinak, vagy esetleg kukkolni támad kedvük, és bemehetnek. És most egyébként Amerikában is egy legitim vita folyik ezzel kapcsolatosan. Én tehát nem szeretnék ilyen világban élni - lehet, hogy van, aki szeretne. Nyilván mindenkinek a véleménye szabad, mert demokráciában élünk, de én nem szeretnék egy olyan világban élni, ahol a gyermekemet, az embernek a kislányát úgy kelljen elküldeni, mondjuk, egy gimnáziumba, hogy az öltözőbe ott fiúk is besétálhatnak, ha nekik egyébként úgy tartja kedvük.

Ha tehát ebbe az irányba menne el a vita, akkor ebben mi nem tudunk partnerek lenni, és ezért nem fogjuk támogatni a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én is azt gondolom, hogy érdemes ezt a kérdést kettéválasztani, mert egyrészt szólhat ez a vita a házasság intézményéről, ami kérdés, hogy helyes-e, hogy férfi és nő közötti vagy ennél bővebb kategóriát kell meghatározni. De mivel az előterjesztő, ha jól értem, nem akarja ezt a vitát most kinyitni, hanem a családról akar beszélni, ezért én is erről szólnék. Az előbbi témáról a véleményemet egyébként egy Pride keretében rendezett LMBTQ-konferencián elmondtam már, és azt hiszem, talán képviselő asszony is ott volt akkor, ha jól emlékszem, azon a vitán. De én ezt most leválasztanám erről a kérdéstről.

Ezért mondom azt egyébként, és kritikaként hadd mondjam el, hogy valóban nem feltétlenül szerencsésen megfogalmazott a módosító javaslat, mert ha ezt így elfogadja az Országgyűlés, akkor azzal erről a témáról is véleményt mond, holott én azt gondolom, erről a témáról lényegesen szélesebb körű társadalmi és szakmai vita lefolytatása után lehet csak vagy érdemes beterjeszteni képviselői módosító javaslatot. Ez nem egy olyan téma, amelyet az Igazságügyi bizottság ülésén kell megvitatni, hanem valóban, első körben olyan konferenciákon, amire az előbb is utaltam, és amikor már egy társadalmi-szakmai álláspont kifejeződött ebben a témában, akkor érdemes ezt újra napirendre venni. Ezért mondom, hogy a

megfogalmazása magának a javaslatnak nem túl szerencsés. Ezért mi a tárgysorozatba vételt támogatni fogjuk, de az ilyen módon, tehát az ezzel a szöveggel való elfogadását így biztosan nem.

Ami a családot illeti, és amit tartalmilag tehát mindenképpen támogatnánk, az az, hogy a magyar alkotmány, illetve Alaptörvény a családformák mindegyikét ismerje el legitimnek, és ne diszkrimináljon családformák között. Ugyanis én úgy gondolom, ellentétben Répássy képviselő úrral, hogy az Alaptörvény rendelkezései igenis normatívak, és mivel normatív rendelkezéseken alapulnak, ezért azokkal ellentétes jogszabályt nem lehet hozni. Tehát ha például ezzel ellentétes egy jogszabály, akkor az alkotmányellenes, alaptörvény-ellenes, és ha valaki Alkotmánybírósághoz fordul, aki jogosult erre, akkor nyilvánvalóan eredménnyel járhat. Márpedig ha úgy fogalmaz az Alaptörvény, hogy a családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony, akkor ebből például kizár olyan családokat, azt gondolom, amiről Staudt képviselő úr is beszélt, ahol például elvált szülők visznek az új házasságba vagy akár csak egy élettársi kapcsolatba gyermeket. És a nagyobb probléma ezzel az, hogy itt nemcsak deklaratív problémákról van szó, hanem Korózs képviselőtársam és Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony is elég sokszor beszélt arról, hogy az ezekre az alaptörvényi passzusokra hivatkozással miként differenciálnak szociális intézkedéseket vagy bármi mást, juttatásokat, jogokat, jogosultságokat ideértve család és család között. Én egyébként egy házasságpárti ember vagyok, nem erről van szó, de azt látni kell, hogy a magyar társadalom nagyon nagy része nem így képzelel el az együttélést; élettársi kapcsolatban vagy regisztrált élettársi kapcsolatban kíván élni, és én azt gondolom, az államnak ezeket a formákat el kell ismernie. Az együttélés formái, teljesen mindegy e tekintetben, vagy inkább úgy mondom, másodlagos, hogy melyiket hogyan nevezzük, de egyenlő jogokkal kell hogy rendelkezzenek.

Éppen ezért én azt mondom, erről a témáról, akár e javaslat kapcsán is érdemes politikai vitát folytatni az Országgyűlésben. De még egyszer mondom, én jelen helyzetben csak a család fogalmát nyitnám föl, amiben is az én meglátásom szerint a családi kapcsolat alapja nem a házasság, hanem például egy élettársi kapcsolat is tud lenni, annak ellenére, mondom, hogy én a magam részéről házasságpárti vagyok, egyébként. Ezzel egyidejűleg tehát azt mondom, hogy a tárgysorozatba vételt támogatni fogjuk, de csak azzal, hogy a normaszöveg majd, mire elfogadjuk, jelentős módosításokon kell hogy keresztülmenjen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottságot, van-e még hozzászólás. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nincs, megadom a szót az előterjesztőnek. Parancsoljon!

Szabó Timea reflexiói

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Élmény volt hallgatni, nekem mindig élmény bejönni ebbe a bizottságba amúgy is.

Bárándy képviselő úrnak mondanám azt, hogy nem véletlenül..., tehát igen, igaz van egyrészt, hogy itt az előterjesztő szándéka nem az volt, hogy a házasságról kezdjünk egy vitát. Egyébként is meggyőződésem az, pontosan ez részben az előterjesztés célja, hogy magának a házasságnak mint intézménynek az Alaptörvényben meggyőződésünk szerint semmi keresnivalója nincs. És ezért itt vitatkozom egy kicsit Bárándy képviselő úrral is, hogy szerintem a politikának vagy az Országgyűlésnek nem kell külön vitát folytatnia a házasság vagy a nem házasság elfogadásáról vagy nem elfogadásáról, az nem politikai kérdés. A család is egyébként csak annyiban politikai kérdés, hogy ebből deriválódnak különböző jogszabályok, ahogy képviselőtársam is fogalmazott, amelyek nem lehetnek ellentétesek az Alaptörvénnyel. Tehát csak ebből a szempontból van a politikának egyébként a

családhoz is bármilyen köze; az együttélési formákhoz meggyőződésünk szerint semmi köze nincs a politikának. Teljesen mindegy, hogy én mit gondolok a család alapjának, és hogy Rubovszky elnök úr mit gondol a család alapjának, mert mindkettőnk véleménye ebből a szempontból irreleváns.

Itt jegyzem meg Répássy képviselő úrnak is, hogy onnantól kezdve, hogy az Alaptörvény megfogalmazza, hogy a családi kapcsolat alapja a házasság, pontosan több jogszabály következik, amelyek viszont nem lehetnek ellentétesek ezzel. Sajnos pontosan erre a félmondatra hivatkozva tartalmaznak különbségtételt vagy igyekeznek tartalmazni és beépíteni különbségtételt egyéb jogszabályok, hiszen nem lehetnek ellentétesek az Alaptörvénnyel. Itt már nagyon fontos diszkriminatív szabályozások is megjelennek.

Ha már arról beszélünk, mert Répássy képviselőtársam úgy fogalmazott, hogy egy tipikus kapcsolat a házasság, hozzátenném, hogy nem tipikus. Ma sajnos vagy nem sajnos, megint csak irreleváns, hogy én erről mit gondolok, nem a házasság a tipikus kapcsolat Magyarországon. Ma Magyarországon a gyerekek több mint fele nem házasságban születik. Azt állítani, hogy ez a tipikus kapcsolat, ezért ezt szabályozni kell ilyen formán az Alaptörvényben, az egész egyszerűen nem állja meg a helyét. Mondom ezt megint úgy, hogy nem ideológiai vitát akarok nyitni. Tehát nem azt mondom, hogy helyes vagy nem helyes, hogy hány gyerek születik házasságon belül vagy házasságon kívül, egyszerűen ez egy ténykérdés, amit a KSH minden évben közöl. Nekünk, a politikának lehet törekedni arra, hogy egyik vagy másik irányba vigye el a kérdést, de mindenesetre nem azon múlik, hogy mi erről a kérdésről mit gondolunk.

Még egy megjegyzés szintén Répássy képviselőtársamnak. A köztársaság nem attól omlott össze, hogy ezt betették az Alaptörvénybe, ez már csak egy sokadik lépése volt az egésznek. A választási törvény megnyirbálásától kezdve az Alkotmánybíróság jogköreinek megnyirbálásán át, egészen addig, hogy például ebben a bizottságban képviselőként nem kaphatok szót megszegve, megtörve 26 év parlamenti hagyományát. Sajnos ezek azok, amik pontosan abba az irányba mutatnak, hogy a köztársaságnak lassan vége Magyarországon. Egyébként nem véletlenül vették ki az Alaptörvényből is azt, hogy „Magyar Köztársaság” és tették helyébe azt a szót, hogy Magyarország.

Továbbra is azt kérem, hogy ne arról vitatkozzunk, és ne arról gondolkodjanak képviselőtársaim, hogy a házasság helyes vagy nem helyes, hanem arról, hogy a család alapja a szeretetteljes közösség, így mindenkit, aki ilyen közösségben él, ugyanazok a jogok illetnek meg. Ne csináljunk ebből ideológiai kérdést, egyszerűen azt nézzük, hogy a magyar emberek szeretetét nem lehet erre vagy arra, 4-esre vagy 5-ösre értékelni, minden szeretetteljes közösség ugyanannyit ér ebben az országban. Ezt támogassák, képviselőtársaim! Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Határozathozatal következik. Kérdezem, hogy ki támogatja a 10602. szám alatt előterjesztett törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 2 igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Kilenc nem szavazattal a bizottság nem vette tárgysorozatba.

Ezzel ezt a napirendi pontot lezárom.

e) A házelnök felmentéséről szóló H/10625. számú határozati javaslat

Következik a házelnök felmentéséről szóló határozati javaslat H/10625. szám alatt. Az előterjesztő Szabó Timea. Megadom a szót. Parancsoljon!

Szabó Timea szóbeli kiegészítése

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Előljáróban megjegyezném: tisztában vagyok azzal, hogy lehetséges a házszabálynak egy olyan értelmezése is, miszerint egy ilyen indítványt független képviselő nem nyújthat be. Ezt mondom Vas Imrének, Répássy Róbertnek, akik már szívják fel magukat (*Derültség. - Dr. Répássy Róbert: Így van!*), hogy azt mondják, hogy ez nem felel meg a házszabálynak. Jelezném, hogy van olyan, lehet olyan értelmezése a házszabálynak, ami szerint ez lehetséges, pláne azért, hiszen erre vonatkozóan semmiféle gyakorlat az elmúlt 26 évben még nem volt.

Meggyőződésem, hogy a jövőre nézve is nagyon rossz precedenst teremtene az, ha az első ilyen gyakorlat alapján a Háznak jogilag meg lenne kötve a keze egy ilyen felmentéshez és az összes frakcióvezetőhöz, vagy a legnagyobb képviselőcsoporthoz kötődne egy ilyen jogkör. Már csak azért is, mert simán előfordulhat a jövőben az, hogy például a legnagyobb frakció is csak, mondjuk, 35 százalékos jelenléttel bír a Házban. Akkor eljárási alapon a jövőben sem lehetne egy ilyen előterjesztést eszközölni.

A konkrét oka ennek az előterjesztésnek túl most a házszabályi értelmezésen, az, hogy április 26-án a házelnök kitiltott több sajtóorgánumot is a parlament épületéből. Ez a kitiltás határozatlan időre szól, és sajnos a mai napig érvényben van. Az ügyben az újságírókat a Társaság a szabadságjogokért képviseli az Alkotmánybíróságon és véleményünk szerint majd később a strasbourgi emberi jogi bíróságon is az aránytalan korlátozás miatt. Viszont ez az intézkedése a sorozatos intézkedések utolsó lépése volt, mely miatt a házelnök meggyőződésünk szerint méltatlanná és alkalmatlanná vált arra, hogy ellássa a házelnöki tisztségét. Az a házelnök, aki ilyen cselekedetével ennyire súlyosan visszaél a hatalmával, meggyőződésünk szerint nem méltó arra, hogy képviselje a parlamentet.

Tudni lehet azt is, hogy az egész háttérben az áll, hogy újságírók ma a 18 ezer négyzetméteres Országgyűlés épületében összesen 60 négyzetméteren plusz a kék társalgóban, összesen 200 négyzetméteren tudósíthatnak, illetve lehetnek jelen. Ez a teljes parlament épületének 2 százaléka. Pontosán tudjuk, hogy Németországban és Ausztriában az üléstermen kívül szinte bárhol forgathatnak újságírók és lehetnek jelen, a strasbourgi Európai Parlamentben is, azt hiszem, az étterem kivételével mindenhol jelen lehetnek az újságírók. Kövér László házelnök úr már az RTL esetében is eljátszotta ugyanezt a kitiltást, ahol a Párbeszéd Magyarországért nevében én egyébként ismeretlen tettes ellen hivatali visszaélés büntetnének gyanújával feljelentést tettem, illetve az ombudsmanhoz fordultam. Elképesztőnek tartjuk, hogy egy jogállamban nincs jogorvoslati lehetőség egy ilyen kitiltásra, nem tudjuk, mi az az indok, ami alapján ezt a kitiltást meg lehetne szüntetni, mit kell egy sajtóorgánumnak ehhez tennie, illetve azt sem tudjuk, hogy meddig szól. Teljesen aránytalan ez a büntetés, hiszen nem tudjuk, hogy mikor kapják vissza a jogosítványaikat ezek a sajtóorgánumok.

Ma Magyarországon a sajtószabadság jelentősen csorbul azáltal, ha a házelnök egész egyszerűen nem teszi lehetővé a sajtónak azt, hogy végezze a munkáját, hogy képviselők véleményét kérdezze meg a jogalkotással és a politikát közvetlenül érintő kérdésekkel kapcsolatban, és egyáltalán hogy a közvéleményt tudósítsák arról, hogy mi folyik a parlament épületében, az Országgyűlésben. Úgyhogy azt kérjük képviselőtársaimtól, hogy támogassák ezt a javaslatot és válasszunk, az Országgyűlés közösen jelöljön egy új házelnököt erre a pozícióra, aki méltó arra, hogy ezt a tisztséget betöltse. Köszönöm.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ki kér szót? *(Jelzésre:)* Répássy képviselő úrnak adok szót, utána Bárándy Gergelynek.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban készültem *(Szabó Tímea: Csodálkoztam, hogy napirendre vették a javaslatot!)*, de azt el is várhatja tőlem, hogy az önálló képviselői indítványát alaposan megvizsgálom.

Tisztelt Bizottság! Az országgyűlési törvény 10. § (3a) bekezdése úgy szól, hogy a házelnök, vagy egyáltalán a tisztségviselők felmentésére a megválasztásra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Tehát ugyanúgy kell felmenteni, ahogyan megválasztják. Az Országgyűlés elnöke az egyetlen olyan tisztségviselő, akit titkosan választ az Országgyűlés, a többi tisztségviselőt nyílt szavazással választja. Tehát két hiba van, két ponton is törvényt sértő az ön javaslata. Egyrészt valóban csak a frakcióvezetők tehetnek javaslatot a házelnök személyére. Ennek az a magyarázata egyébként, hogy az alakuló ülést megelőzően a frakciók egy politikai megállapodásban rögzítik a tisztségviselőket, és ezt, hogy az alakuló ülést megelőzően megegyezzenek a tisztségviselők személyéről, mind az országgyűlési törvény, mind pedig az alkotmányos szokásjog írja elő. Ezért a frakcióvezetők tehetnek csak olyan javaslatot, amely megváltoztatná a tisztségviselők személyét vagy egyáltalán a tisztségviselőkre vonatkozó megállapodást.

Másrészt, ahogyan mondtam, csak titkos szavazással lehetne felmenteni az Országgyűlés elnökét. Tehát az ön országgyűlési határozati javaslata, hogy úgy mondjam, formai okból tárgyalhatatlan, legalábbis az országgyűlési törvénybe ütközik.

Ami az indokolást illeti, nagyon tetszetős az az érvelés, amit ön használ, csak az országgyűlési törvény pontosan szabályozza az Országházba való belépést, az Országházban való benntartózkodás rendjét és a közvetítések, valamint a műsorkészítés rendjét is. Tehát amikor a házelnök ezeket a szabályokat betartja, akkor valójában a törvényes eljárást tartja be, tehát ő tartja be az országgyűlési törvényt. És minden ilyen esetben, amikor az Országgyűlés elnöke az országgyűlési törvényt tartja be, akkor lehet őt kritizálni, de azzal semmiképpen sem, hogy törvényt sértett volna.

Az országgyűlési törvény 54. § (1) bekezdése szerint az Országházba belépést a házelnök engedélyezi. Az 54. § (2) bekezdése szerint a házelnök meghatározza a belépés és az ott-tartózkodás rendjét. Az 54. § (3) bekezdése szerint az Országházba belépők és az ott tartózkodók belépésükkel elfogadják a házelnök rendelkezéseit, és tiszteletben tartják azokat. Az 55. § (2) bekezdés szerint a nyilvános ülésen a hallgatók és a média képviselői a házelnök által kijelölt helyen foglalhatnak helyet. Az 59. § szerint az Országgyűlés, valamint a Törvényalkotási bizottság üléseit közvetítik, a kimenő jelet valamennyi médiaszolgáltató átveheti. Az 59. § (3) bekezdése szerint az Országházban a házelnök által kijelölt helyen lehet műsort rögzíteni. Ezek az országgyűlési törvény rendelkezései, ezeket tartotta be az Országgyűlés elnöke, és ezeket nem tartották be azok az újságírók, akiket kénytelen volt a házelnök a törvényes jogkörével élve belépésükben korlátozni. Tehát valójában a házelnök a törvényt betartotta, és azok az újságírók, akiket nem engedett be a házelnök, azok megsértették az országgyűlési törvényt. Lehet, hogy többet kellene forgatni az újságíróknak is az országgyűlési törvényt, azért, hogy megismerjék az Országgyűlés működését.

Még annyit teszek hozzá, hogy egyébként a világ számos országában sokkal szigorúbb szabályok vannak. *(Szabó Tímea: Például Észak-Szudánban.)* Most gondoljon bele, képviselő asszony, micsoda borzalmas demokrácia az, ahol nem lehet például képeket rögzíteni, hanem rajzolni kell, tehát rajzolni kell azért, hogy az eseményeket fel tudják idézni. Most gondoljon bele, hogy a brit parlamentben vagy egyáltalán a szigetországban a média nem forgathat például bírósági tárgyalásokon, és a brit parlamentben is jóval szigorúbbak egyébként a belépési szabályok és a média munkájának a szabályai.

Tehát a sajtó és a nyilvánosság teljes egészében biztosítva van az Országgyűlésben. Ezt az Országgyűlés elnöke mindvégig biztosította. De itt mindenkinek be kell tartani a játékszabályokat. Én például nem ülhetek az ön helyére, hogy ott szavazzak, hanem a saját helyemen kell szavaznom, bár mondhatnám azt, hogy ez a képviselői jogaimat csorbítja, hogy nem szavazhatok az ön helyén, és ezért fordulhatnék a strasbourgi Emberi Jogi Bírósághoz, de az a helyzet, hogy vannak bizonyos szabályok, amelyeket be kell tartani. Például amióta a Jobbik-frakció testületileg fölmászott a pulpitusra, és ott megakadályozta *(Dr. Staudt Gábor: Nem másztunk fel! A lépcsőt használtuk!)*, hogy az Országgyűlés elnöke levezesse az ülést *(Dr. Staudt Gábor: Nem igaz!)*, azóta az országgyűlési törvény tiltja az országgyűlési képviselőnek, akinek ott nincs dolga, nincs szerepe, hogy fölmenjen az elnöki pulpitusra. Tehát vannak bizonyos játékszabályok, amelyeket nem csak a sajtónak, hanem az országgyűlési képviselőnek is be kell tartani, azért, hogy a demokratikus működésünk biztosítva legyen. Azért kell ezeket a szabályokat betartani, hogy a demokratikus működés biztosítva legyen.

Nagyon szépen kérem, tolmácsolja a sajtó képviselőinek a véleményemet - de majd én is meg fogom tenni... *(Szabó Tímea közbeszólására:)* Igen, nyugodtan mondja el, hogy az Országgyűlés elnöke pontról pontra, szóról szóra betartotta az országgyűlési törvényt. Ön azért akarja őt felelősségre vonni, mert az országgyűlési törvényt betartotta *(Szabó Tímea: Visszaélt vele!)* és betartatta a házelnök. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Megmondom őszintén, az érdemi javaslataimat, mert hogy ne ütközzünk abba a problémába, amit Répássy képviselő úr az imént elmondott, egy következő napirendi pontnál szeretném elmondani, az Országgyűlés sajtónyilvánosságáról szóló határozati javaslatnál, amely téma szerint gyakorlatilag ugyanez, de inkább egy jövőbeli állapotot szeretne meghatározni. Ezért itt csak annyit mondok, képviselő asszonynak nyilvánvalóan a szándéka egyfajta figyelemfelhívás volt arra, hogy Kövér László nem feltétlenül méltó arra a hivatalra, amelyet betölt, és ezt magam is így gondolom. Nemcsak azért, ami itt az indokolásban le van írva, hanem sok minden más miatt is; Kövér László úgy értelmezi nagyjából a házelnöki feladatkörét, mint '89 előtt a ház mesterek, és körülbelül ebben a szellemben gyakorolja a jogköreit. Én azt gondolom, ez tarthatatlan és elfogadhatatlan. Ennek az egyik megnyilvánulási formája az, hogy valóban, gyakorlatilag végleges hatállyal vagy meghatározatlan időre kitilt olyan sajtómunkatársakat az Országgyűlés épületéből, akik a legmeghatározóbb, milliók által követett sajtóorgánumokat képviselik.

Sehol nincs az leírva egyébként - és ezt Répássy képviselő úrnak mondom -, hogy gyakorlatilag végleges hatállyal kellene kitiltani ezeket a házszabályt egyébként megszegő sajtómunkatársakat a Parlament épületéből. Azt pedig kifejezetten ellentétesnek gondolom a képviselői jogokkal, illetve azok szabad

gyakorolhatóságával, hogy ha valaki képviselő meg kívánja hívni mint magánembert egy ilyen kitiltott tudósítót az Országgyűlés épületébe, akkor nemzetbiztonsági okokra hivatkozva ezt letiltja Kövér László házelnök. Ezek azok a hatalmi túlkapások, valóban, amelyek egész egyszerűen elfogadhatatlanok a házelnök részéről.

Én azt gondolom, erre kíván rávilágítani képviselő asszony javaslata, és mivel ez ezt a célt szolgálja, ezért mi is gesztusértékűen támogatni fogjuk azt. De még egyszer mondom, a tartalmi érveket egy következő napirendi pontnál szeretném elmondani. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottságot, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Megadom a szót az előterjesztőnek. Tessék parancsolni!

Szabó Timea reflexiói

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Répássy képviselő úrnak azért nincs igaza ebben a vitában - és szerintem ő is érezte, hogy elég gyengére sikerült ez az érvelés -, mert az nem igaz, hogy a törvény azt határozza meg, hogy Kövér László egy személyben megmondhatja, hogy ki lép be - ugye, ezeket tételesen felsorolta -, ki léphet be az Országgyűlés épületébe *(Dr. Répássy Róbert: Így szól a törvény.)*, ki hova mehet az Országgyűlés épületében, ki mit csinálhat, mikor mehet el végére, és a többi. Most képzelje el képviselőtársam azt az esetet, ami arra vonatkozik, ugyanis egy házelnöki rendelkezés szabályozza azt, hogy a sajtó munkatársai hova mehetnek, tehát ez egy alacsonyabb rendű szabályozás, ez nem a törvény, ez alapján Kövér László azt mondta, hogy a 18 ezer négyzetméteres Parlament területéből 60 négyzetméternyi területre mehetnek be újságírók. *(Dr. Répássy Róbert: Nem. Csak ott forgathatnak.)* Ez nonszensz! Nyilvánvalóan csak ott forgathatnak, hiszen nem tudnak berepülni közvetlenül arra a 60 négyzetméteres területre, tehát valahol be kell jönniük.

Képviselőtársamtól kérdezem - persze most már az előterjesztői zárszó után nem tud erre reagálni -, mi van, hogyha a házelnök úgy dönt, hogy holnaptól kezdve csak ő léphet be a Parlament épületébe? Ugyanis az ön által idézett jogszabály ezt lehetővé teszi! Hiszen felolvasta képviselőtársam, hogy Kövér László egy személyben eldöntheti, hogy ki jöhet be és ki maradhat kinn. Ez egy teljes jogi nonszensz! *(Dr. Répássy Róbert: Persze. Ezért nem is ez van a törvényben.)* Ez egy demokráciában nem engedhető meg. Az a házelnök, aki nem él, hanem visszaél ilyen módon a jogköreivel, az méltatlanná válik arra, hogy ebbéli pozícióját betöltse.

Ahogy képviselőtársam is fogalmazott, Kövér László egy pedellust játszik itt a Házban. Az Országgyűlés épületét a saját homokozójának tekinti, amiből ő kedvére kitilthat embereket.

Az általam benyújtott javaslat pontosan arra vonatkozik, hogy ilyen visszaéléseket, ilyen túlkapásokat egyetlenegy házelnök se engedhessen meg magának, mint ahogy az elmúlt 26 évben nem is engedett meg magának senki. Ehhez kérem a támogatásukat, és ha ez titkos szavazással szükséges, akkor titkos szavazással kell lebonyolítani. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Kérdezem, ki támogatja a 10625. számú határozati javaslatot, amely az Országgyűlés elnökének felmentéséről szól. Aki támogatja, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 2 igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Kilenc nem szavazattal a bizottság nem vette tárgysorozatba. Köszönöm szépen.

i) A vagyonyilatkozat-tételi kötelezettséggel kapcsolatos eljárási szabályok felülvizsgálatáról szóló H/10444. számú határozati javaslat

A vagyonyilatkozat-tételi kötelezettséggel kapcsolatos eljárási szabályok, 10444. szám alatt, Kulcsár Gergely képviselő úr terjesztette elő. Tessék helyet foglalni! Megadom a szót, amennyiben az írásbeli anyagon túl bármit elő kíván adni.

Kulcsár Gergely szóbeli kiegészítése

KULCSÁR GERGELY (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A vagyonyilatkozat-tételi kötelezettséggel kapcsolatos eljárási szabályok felülvizsgálatáról szóló határozati javaslatomhoz szeretnék hozzátenni néhány gondolatot.

Előljáróban elsőként azt szeretném mondani, hogy még 2014 tavaszától a mai napig fellelhető az egyik hírportálon a következő hír, és idézném, „A jövőben szankcionálhatják az elrontott vagy hibásan leadott képviselői vagyonyilatkozatokat akár anyagi felelősségük is lehet ebben az érintetteknek.” Mondta ezt Gulyás Gergely, a Fidesz országgyűlési képviselője. Azt is elmondta Simon Gábor, az MSZP volt elnökhelyettese eltitkolt százmillióinak ügyével kapcsolatban, hogy mivel külföldi bankokat továbbra sem vizsgálhat a kormány, ezért csak az marad, hogy szankcionálják a vagyonyilatkozat esetleges elrontását. Ez 2014 áprilisában történt. Gulyás Gergely azóta az Országgyűlés egyik alelnöke lett, de nem történt semmi ez ügyben, sem a kormány, sem a kormánypártok nem léptek, és nem nyújtottak be ezzel kapcsolatos javaslatokat.

De Simon Gábor ügyén túl fel tudnék idézni egy szintén 2014-es ügyet, amikor Rogán Antal elfelejtette, hogy mekkora ingatlant mekkora hányadban birtokol. Ő kétszer módosította 2014 tavaszán a vagyonyilatkozatát. De folytathatnám a sort további kifelejtt ingatlanokkal, eltitkolt külföldi bankszámlákkal és elfelejtett többszázézes jövedelmekkel. Ezt inkább nem teszem, csak egy ügyet hozok még fel, amely az utolsó csepp volt a pohárban és ez alapján nyújtottam be ezt a határozati javaslatot. Ez pedig a balmazújvárosi korrupciós ügy, amit most röviden összefoglalnék. Veres Margit balmazújvárosi jegyzőként - ő a Fidesz által támogatott polgármestere jelenleg a városnak - 2012 decemberében négyszemközt átvett 5 millió forint készpénzt egy vállalkozótól, akinek a cége éppen aznap kapott 180 milliót a helyi önkormányzattól. A jegyző másnap kettesben találkozott Tiba István akkori polgármesterrel, országgyűlési képviselővel és átadta neki ezt az összeget. Az ügy már bírósági szakban van, Veres Margit az ügy vádlottja, Tiba István országgyűlési képviselő urat pedig tanúként hallgatták ki az ügyben és a bíróságon azzal védekezett, azt mondta, hogy ezt az ötmillió forintot csak baráti kölcsönbe kapta. Nos, mi kiszúrtuk, hogy ez a kölcsön a 2012-es vagyonyilatkozatában nem szerepel. Ezért vagyonyilatkozati eljárást kezdeményeztem Tiba Istvánnal szemben. Ezt a Mentelmi bizottság elnöke azért nem indította el, mert Tiba kijavította a 2012-es vagyonyilatkozatát, méghozzá 2016 áprilisában. A törvények szerint ez így rendben van. Véleményünk szerint viszont nincs rendben, ezért volt szükség arra, hogy ezt a határozati javaslatot benyújtsam. Ez alapján lehet-lehetne valóban ellenőrizni és szankcionálni az országgyűlési képviselők vagyonyilatkozatát.

A határozati javaslat szerint a vagyonyilatkozat kijavítására a nyilatkozattételt követő 6 hónapon belül legyen csak lehetőség. A javítással érintett tény súlyára tekintettel és azzal arányosan a képviselő esetleges tiszteletdíjának csökkentését is el lehet rendelni, illetve ha 6 hónapon túl kerül sor erre, akkor a képviselői mandátuma a bizottsági eljárást követően összeférhetetlenség miatt szűnjön meg. Ezt tartalmazza

ez a javaslat és kérném a tisztelt bizottságot, hogy támogassa a tárgysorozatba vételét. Köszönöm szépen.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak azért mondom el, mert az előterjesztő nem tagja a bizottságnak, hogy nem tudom megmondani, ez az előterjesztés hányadik, amely ezeknek a törvényeknek és az eljárás módosítására irányul. *(Dr. Vas Imre: Sokadik!)* Egyszer elrendeltük, hogy a Mentelmi bizottsággal közösen fogunk tárgyalni erről és fogunk rendezni egy együttes ülést. Az előkészítése folyik. Gyakorlatilag én a törvény módosítására politikai akaratot jelen pillanatban nem látok, de attól még ezt a munkát elrendeltük, ez a munka folyik. *(Kulcsár Gergely: Két éve!)* Erről ennyit. Nem tagja a bizottságnak, ezért mondtam el.

Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Staudt Gábor, megadom a szót!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. A klasszikus mondás jut erről eszembe: változtatni, változtatni, csak semmit meg nem változtatni. Ez is olyan. Bár Kulcsár képviselőtársam a Mentelmi bizottságnak pont tagja, és ha még ő sem nagyon tud ilyesmi komoly munkálatokról, akkor lehet, hogy gond lehet. Tehát valahol készül, mint a Luca széke, csak nem tudjuk, mikorra készül el, és hogy pontosan kik is készítik.

Rátérve erre a javaslatra: igen, addig elő fogunk hasonlókát terjeszteni, amíg azt nem látjuk, hogy egy olyan megoldás nem születik, amely szankcionálja az országgyűlési képviselőket és bármiféle elrettentő erőt jelenthet abba az irányba, hogy hamis, meghamisított, vagy feledékenységből pontatlan vagyonynyilatkozatok ne jöhessenek létre. Önök tegnap az offshore vitában - az itt jelenlévők közül is ott voltak néhányan - azt mondták, hogy nem kell semmiféle szabályozás, amikor a szemükre vetettük, hogy nem írták alá a nyilatkozatot, ami egyébként nemcsak a kormánypárti képviselőkről, hanem a Jobbikon kívül mindenkiről elmondható volt. Nem írták alá azokat a nyilatkozatokat, amelyek offshore vagyonok birtokolásának elutasítására vonatkoztak, tehát arra adott nemleges nyilatkozat, hogy sem az adott képviselőnek, sem a családtagjának a nevében vagy az érdekeltségében nincsenek offshore vagyonok. Azt mondták, hogy a vagyonynyilatkozat tökéletes, abban minden benne van. Hát, már csak ezért sem lehet tökéletes, mert ha valakiről kiderül valami, akkor holnap beleírhatja, akár több évre visszamenőleg is. Mennyire hiteles egy olyan nyilatkozat, amit így lehet módosítani? *(Budai Gyula visszajön.)*

Az a minimum, hogy egy félév időtartamot szabjunk a javításra. Ha tárgysorozatba kerül ez a javaslat, szívem szerint még szigorító javaslatokat fogok benyújtani *(Dr. Répássy Róbert kimegy.)*, és szerintem Kulcsár képviselőtársamat meg tudom győzni, hogy ezeket fogadja be. Tehát ez egy nagyon minimál, kompromisszumképes javaslat, olyan, amit mindenkinek támogatnia kellene, mert aztán ennél csak szigorúbbak lehetnek. Nyilván az a pontja lehet erőteljesebb, ami az összeférhetetlenség körében kimondaná, hogy akár mandátumvesztést is eredményezhet, ha valaki csalárd módon vagy olyan nagymértékben és szándékosan hamis vagyonynyilatkozatot ad, amelyet egyébként sok esetben láttunk. Igen, egy képviselőnek azzal a felelősséggel kelljen végezni a munkáját és kitölteni a vagyonynyilatkozatát, hogy ez a felelőssége, hogy Damoklész kardja lebegjen fölötte. És még most nem is beszélünk arról, hogy közokirat-hamisítás, illetve egyéb büntetőeljárásokban is lehetőséget lehetne erre teremteni. Ez, higgyék el, a minimum, amit el kellene fogadnia mindenkinek, hogy a népharag el ne söpörje az Országgyűlést és a '18-as választásokon ne olyan eredmény szülessen, amely önöket

adott esetben nem fogja meglegéddel eltölteni. Nyilván lehet azt mondani, hogy mi miért félünk ettől. Nyilvánvalóan nem félünk, de mindenképpen szeretnénk kifejezni, hogy egy jobbikos többség az Országgyűlésben milyen törvényeket fog hozni. Hasonlókat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Felmerült Simon Gábor ügye. Ott nem az volt a legfőbb probléma, hogy nem írta be a vagyonyilatkozatába. Azóta sem tudta megmondani, hogy honnét van a kétszázvalahány millió forint. *(Dr. Staudt Gábor: De már feloldották a zárlatát!)* Nem tudta megmondani. Ez szerintem sokkal súlyosabb probléma.

Másrészt meg képviselőtársam megint előhozta, hogy tegyenek nyilatkozatot. Ott is elmondtuk, hogy minden évben minden képviselő tesz vagyonyilatkozatot és abban, ha offshore, ha nem offshore, ha Magyarországon van bejegyezve a cég, ha az Európai Unió más tagországában, azt be kell írni, a cég nevét is, a cég székhelyét is, és azt is, hogy ebben az adott gazdasági társaságban milyen részesedése van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottságot, kíván-e még valaki hozzászólni. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Amikor azt látjuk, hogy az elmúlt néhány évben, tényleg, Zsiga Marcelltól Szijjártó Péteren át Rogán Antalig tele van valós és hamis vagyonyilatkozati problémákkal az Országgyűlés, így konkrétan a kormánypártok, akkor először is kíváncsian várjuk a javaslatait a két bizottságnak, de addig is mi támogatjuk a most előttünk fekvő javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki hozzászólni? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem. Akkor az előterjesztőnek adok szót a válasz lehetőségére.

Kulcsár Gergely reflexiói

KULCSÁR GERGELY (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az elnök úr mondandójára annyit szeretnék reagálni, hogy ahogy már Staudt Gábor is elmondta, tagja vagyok a Mentelmi bizottságnak, és 2014-ben, amikor Simon Gábor ügye napirenden volt, akkor valóban volt arról szó, hogy kidolgozásra kerül egy javaslat a két bizottság által közösen, de azóta semmi nem történt. Két év alatt. Kicsi hosszú előkészületnek tartom ezt. Ezért is történt meg ennek a javaslatnak a benyújtása.

A Vas Imre által elmondottakra pedig azt szeretném reagálni, hogy persze, a vagyonyilatkozatot beadják a képviselők, de ezekből az ügyekből is látszik, hogy semmi, de semmi következménye nincs. *(Dr. Répássy Róbert visszatér a terembe.)* Ha az összes képviselő üresen adná be a vagyonyilatkozatát, akkor sem történne semmi, ha évekkel később is ki lehet javítani, lásd Tiba István ügyét. Kijavítják, és nincs semmilyen következménye. Szóval, nyugodt szívvel lehet téves, illetve hamis nyilatkozatokat tenni. És ezek a sorozatos vagyonyilatkozati botrányok teljesen komolytalanná teszik a jelenlegi vagyonyilatkozat-tételi rendszert, és a képviselői hivatás tekintélyét is tovább rombolják. Ezért muszáj lenne lépnie az Országgyűlésnek, és szankcionálnia kell mind az elrontott, mind pedig a tudatosan hamis nyilatkozatot tevő képviselőket. Ez a javaslat erről szól. Aki ezt nem támogatja,

az megelégszik a jelenlegi rendszerrel, és azzal, hogy a képviselők nyugodtan hamisan nyilatkozhatnak a vagyonyilatkozatukban. Kérem ezért a bizottságot, hogy támogassák a tárgysorozatba vételt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Pontosítani szeretném: a közös munkát Karsai Józseffel és Vejkey Imrével egyeztetve, körülbelül fél éve határoztuk el, és nem 2014-ben. 2014-ben én voltam a Mentelmi bizottság elnöke, és akkor a Simon-ügyben előterjesztettünk egy összeférhetlenségi indítványt. Azon a napon reggel 9-kor mondott le a mandátumáról Simon Gábor, amelyik napon az Országgyűlés megtárgyalhatta volna az összeférhetlenségi indítványt, s tekintettel arra, hogy lemondott, ezért nem kerülhetett arra sor.

Az való igaz, hogy számtalan javítás történt, az én időmben is, azóta is. *(Dr. Staudt Gábor: Meg lesz is, ha nem változtatunk.)* Nem vagyok benne biztos, hogy csak kormánypárti képviselőktől, de ennek semmi jelentősége nincs. Annak van viszont jelentősége, hogy a nyilvánosságra hozott vagyonyilatkozat-módosításnak a módosítási időpontja és aláírása ott szerepel. Magyarul, ha a képviselő módosítja, akkor annak ott, annál a pontnál ráírjuk a dátumát, aláírja, és rögtön az kerül föl az internetre. *(Dr. Staudt Gábor: Bocsánat, még vita van?)* Nem, csak tájékoztatásként mondtam el mint ténykérdést.

Határozathozatal

Tisztelt Bizottság! Határozathozatal következik. Kérdezem, ki az, aki a H/10444. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét támogatja. Aki támogatja, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 8 nem támogatás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba.

Ettől még az egyeztetés folyik. Csak mondom, ezt kétharmados törvénnyel kell módosítani, úgyhogy mindenféle módosítási szándékhoz politikai indok kell. *(Kulcsár Gergely: Mi megadjuk a támogatást ehhez a kormánynak.)*

c) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló T/10522. számú törvényjavaslat

Tisztelettel, most eljutottunk odáig, hogy a c) alpont alatt következik a büntető törvénykönyv módosításáról szóló T/10522. számú törvényjavaslat, amelynek előterjesztője Vadai Ágnes. Köszöntöm a képviselő asszonyt, kérem, foglaljon helyet, és kérésének megfelelően most gyors egymásutánban az ön által képviselt javaslatok kerülnek tárgyalásra. Megadom szót, amennyiben kívánja kiegészíteni a Btk.-módosítással kapcsolatos törvényjavaslatot. Parancsoljon! *(Dr. Répássy Róbert kimegy a teremből.)*

Dr. Vadai Ágnes szóbeli kiegészítése

DR. VADAI ÁGNES (független) előterjesztő: Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Csak tisztázni szeretném: nem ez volt a kérésem, hogy 15 perccel a honvédelmi bizottsági ülés kezdete előtt kaphassak szót, hanem hogy rögtön a c) ponttól kezdődően tárgyalhassuk meg a Demokratikus Koalíció képviselői által benyújtott javaslatokat. Mert erre így sajnos kevés idő lesz, hiszen Vas Imre képviselőtársam is nyilván készül a Honvédelmi bizottságba, ahol Pintér Sándor belügyminiszter meghallgatása lesz. De hát tudomásul veszem a bizottság elnökének a döntését, amely kevéssé tartja tiszteletben mások kérését.

Az első javaslatunk a büntető törvénykönyv módosítására irányul. Az elmúlt időszakban ugyanis állami vezető beosztású személyek és politikusok igen gyakran hivatkoznak arra, hogy bizonyos hivatalos személyek által elkövethető

bűncselekményeket a családtagjaik követik el, akik éppen ezért ilyen minőségükben nem büntethetők, nem meríti ki a magatartásuk a törvényi tényállást. Mi ezt szeretnénk megváltoztatni, hogy a hozzátartozókat is rendelje büntetni.

Megértem mindazoknak az averzióját, akik azt gondolják, hogy a Btk.-t egységesen kell kezelni és úgy kellene módosítani. De ez esetben, az elmúlt hat évet figyelembe véve szerintem külön Btk.-t kellene a kormánypárti képviselők magatartása miatt szabályozni, hiszen ők egyrészt olyan új trükkös megoldásokat találtak ki annak érdekében, hogy megkerüljék a büntethetőséget, másrészt olyan új bűncselekménytípusokat találtak ki, amelyek ma még a Btk.-ban nem büntethetőek. Természetesen kormányváltást követően olyan Btk. fog elkészülni és olyan magatartási kódex fog vonatkozni a politikusokra, amelyek sokkal szigorúbbak, amelyek alapján a magyar társadalom világosan látja, hogy egy országgyűlési képviselőnek, egy állami vezetőnek milyen kötelezettségei és lehetőségei vannak.

Kérem a tisztelt bizottságot, hogy a büntető törvénykönyvről szóló módosításunkra vonatkozó javaslatot tárgysorozatba venni szíveskedjen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki hozzászólni. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

Hozzászólások

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Megint komoly dilemmába kerül az ember itt a törvényjavaslat kapcsán, egyrészt körülbelül úgy, mint amikor Hegedűs Lorántné képviselő asszony előterjesztette a Btk.-módosítást. Ugyanis az a probléma, amit képviselő asszony elmondott és fölvezetett, az egy abszolút valós probléma. Gyakorlatilag ma az a divat, hogy - hadd fogalmazzak így és egyszerűen - sokszor a piszkos munkát nem maga a hivatalos személy végzi el, hanem a rokona. Szép dolog, de így van, és nyilvánvalóan erre kíván reagálni képviselő asszony ezzel az előterjesztéssel. Igaz ez egyébként - ha visszanyúlunk az előző napirendi ponthoz - a vagyonynyilatkozatokra is, hogy volt olyan kisgyerek, akinek rögtön egy 70 milliós lakása termett hirtelen, és persze nem kérdezi meg senki, hogy ez miből van.

Azt viszont látni kell, hogy a Btk.-ban az én megítélésem szerint - persze nyilván tévedhetek ebben, de az én megítélésem szerint - egyrészt ezek a cselekmények már szankcionálhatók. Az én problémám inkább ott van, hogy Magyarországnak egy olyan legfőbb ügyésze van, aki ezeket az eljárásokat gyakorlatilag elvágja, nem engedi ezeket lefolytatni. Nem a jogszabályi háttér, anyagi jogszabályi háttér hiánya tehát az oka annak, hogy ezekből az esetekből nincs eljárás, hanem az ügyészségi akaratnak a hiánya az, ami miatt nincs eljárás ezekben az ügyekben. Azt látom, hogy például a hivatalos személyek esetében ha a hozzátartozó fogad el nyilvánvalóan arra tekintettel juttatást, hogy ő a hivatalos személlyel olyan kapcsolatban van, hogy a döntését befolyásolni tudja, akkor már megvan ez a passzus magában a vesztegetési tényállásban. De ugyanúgy a befolyással üzérkedés is vonatkozhat ide. Tehát ezeknek a cselekményeknek valamilyen részesi alakzatát, jellemzően a bűnsegédit, de akár lehet még felbujtói is, meg tudja valósítani a hozzátartozó, sőt, azt mondom, hogy meg is valósítja abban az esetben. Nyilvánvalóan azt ki kell tudni mutatni, hogy a hivatalos személy érdekében fogadta el az ajándékot vagy juttatást, de ha ezt nem tudjuk kimutatni és ő arra hivatkozik, hogy születésnapja volt az elmúlt hónapban, azért kapta, akkor azt el kell fogadni mint állítást. Akár van egy ilyen különös részi tényállás-kiegészítés, akár nincs. Ha meg igazolható, hogy ez a valaki az aktív vesztegető, azért adja az előnyt a

hozzátartozónak, mert az ő rokonán keresztül valamilyen döntést kíván befolyásolni, vagy akár csak egy jogtalan előnyként kívánja ezt juttatni, abban az esetben természetesen szóba jön a már hatályos tényállás.

Tehát azt mondom, hogy azért fogok tartózkodni a szavazásnál a törvénymódosításnál, mert bár a probléma élő, én nem itt látom a megoldás kulcsát, hanem ott látom, hogy végre Polt Péter helyett legyen egy olyan legfőbb ügyész, aki hajlandó ezeket az eseteket kivizsgálni még akkor is, ha mondjuk a kormányfőnek, vagy éppen Matolcsy Györgynek a közvetlen hozzátartozóit érinti. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, kíván-e még valaki szólani. Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Abban teljesen egyetérték Bárándy képviselőtársammal, hogy ezeket a cselekményeket ma is a büntető törvénykönyv büntetni rendeli, úgyhogy ezt szerintem felesleges is tovább ragozni.

Bárándy képviselőtársam figyelmét arra felhívom, hogy a legfőbb ügyész vagy bármilyen nyomozó hatóság akkor indíthat büntetőeljárást, ha bűncselekmény gyanúja van (*Dr. Staudt Gábor: Vagy a Viktor megengedi!*), személy szerint akkor lehet valakit meggyanúsítani, ha megalapozott a gyanú, hogy ő követte el az adott bűncselekményt. Úgyhogy álláspontunk szerint a törvényjavaslat tárgysorozatba vétele szükségtelen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Staudt Gábor képviselő úrnak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Való igaz, a probléma fennáll. Mi is azért fogunk tartózkodni, mert ez a javaslat nem kezelné azt, amit kezelni kellene. Ráadásul hivatalos személyként büntetni valakit, aki nem hivatalos személy, az nehéz dolog. Egyébként hozzáteszem: nagyon sok hasonló javaslatot terjesztettünk be, fogunk is még, ami, úgy gondolom, jobban kezeli ezt a problémát. Arról nem is beszélve, bár ez csak egy politikai indok, hogy pont a Gyurcsány-kormányok alatt, a DK elnökéről beszélünk, nem azt láthattuk, hogy rendezettek voltak a haveri viszonyok a tekintetben, hogy ne jutottak volna mindenféle juttatások ide-oda, amoda. Nem erről szóltak a sajtóhírek. De ettől még természetesen, ha egy jó javaslat érkezik, akár a DK-tól abba az irányba, hogy a jelenlegi korrupciót, visszaéléseket felszámoljuk, azt támogatni tudjuk, de ezt most nem érezzük olyan mértékben kidolgozottnak. Köszönöm. (*Dr. Répássy Róbert visszatér a terembe.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottságot, kíván-e még valaki hozzászólni. (*Senki sem jelentkezik.*) Ha nem, megadom a szót az előterjesztőnek. Parancsoljon!

Dr. Vadai Ágnes reflexiói

DR. VADAI ÁGNES (független) előterjesztő: Köszönöm. Tisztelt Bizottság! Nem lenne szükség ilyen törvényjavaslatokra, ha morálisan a kormánypárti képviselők, a jelenlegi állami vezetők, a jelenlegi bírói és ügyészi vezetők éreznék azt, hogy mit jelent Magyarországon tisztességesnek lenni. Visszautasítom Staudt képviselő úrnak azon megjegyzését, amely általánosságra vonatkozik, de konkrét ügyet nem tud megnevezni. Azt egészen biztosan lehet mondani például, hogy a Demokratikus Koalíciót biztosan nem Oroszországból és Iránból finanszírozzák. (*Dr.*

Staudt Gábor: Minket sem! Mondjál konkrétumot!) Ezt tényként lehet mondani. (Dr. Staudt Gábor: *Hogy a Jobbikot igen?*) Én nem ezt mondtam, képviselő úr...

ELNÖK: Nagyon szépen kérem, hogy ne vitatkozzanak, hanem nyilatkozzanak! Mindenkinek szót adok.

DR. VADAI ÁGNES (független) előterjesztő: ...hanem azt, hogy ezt tényként lehet rögzíteni.

Azt is szeretném világossá tenni, hogy erre az ügyre akkor is megoldást kell találni, ha ezt az előterjesztést nem fogadja el az önk bizottsága, mert az utóbbi időszakban sajnálatos módon elszaporodtak ezek az esetek. Egyetértve azzal, hogy egyébként Polt Péter nem végzi el a dolgát, ahogy sok mindenki más sem végzi el a dolgát az országban, hanem sokkal inkább azzal van elfoglalva, hogy a haverokat, a rokonokat, az ismerősöket védje, mégis ha más nincs, akkor a törvény erejénél fogva kell most, ha nem most, akkor majd két év múlva a törvény erejénél fogva kell ezeket az ügyeket elrendezni. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor most határozathozatal következik. Kérdezem, hogy a 10522. szám alatt előterjesztett, büntető törvénykönyvről szóló törvény módosítása tárgyában előterjesztett törvényjavaslat tárgysorozatba vételét ki támogatja. Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) Megállapítom, hogy a bizottságban nincs, aki támogatná. Ki tartózkodott? (Szavazás.) Három tartózkodás. Ki volt ellene? (Szavazás.) Nyolc nem szavazattal a bizottság nem vette tárgysorozatba.

h) Az Országgyűlés sajtónyilvánosságáról szóló H/10443. számú határozati javaslat

Következik a h) pont, az Országgyűlés sajtónyilvánosságról szóló határozati javaslat a 10443. számon.

Az elnök ügyrendi javaslatának megvitatása

Mielőtt szót adok az előterjesztőnek, felvetek egy problémát. A házszabály szerint a helyettesítési rend úgy szól, hogy az ülésre meghívott személynek adhat meghatalmazást. Ebben a napirendi pontban nincs meghívása Vadai Ágnes képviselő asszonynak, ebben az esetben kérdéses, hogy a bizottság érvényesnek fogadja-e el. Ebben a tárgykörben kellene először döntenie a bizottságnak. Kérdezem, hogy kíván-e valaki ebben a kérdésben hozzászólni. Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Az Országgyűlésről szóló törvény 28. § (5) bekezdése szerint: a képviselő, ha a törvény vagy határozati házszabályi rendelkezés kivételt nem tesz, a képviselői jogait személyesen gyakorolja. Én egyetlen kivételt ismerek, az pedig a bizottsági ülésen való képviselet, illetve szavazás. Úgyhogy az én értelmezésem szerint itt az előterjesztőt meghatalmazottként képviselni nincs mód.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Az országgyűlési törvény 40. § (1) bekezdése beszél erről. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. Répássy képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Elnök úr, csak azt szeretném megkérdezni - azon kívül, hogy egyetértek a helyettesítési szabályok ismertetett rendelkezéseivel -, hogy ennek ellenére tárgyalhatjuk-e a javaslatot. Mert szívesen tárgyalnám ennek ellenére.

ELNÖK: Minden további nélkül tárgyalhatjuk, csak nem tudok Vadai Ágnesnek szót adni, de a bizottság adhat szót, mert a házszabály szerint én csak olyan frakciótagnak adhatok szót, az elnök... *(Dr. Répássy Róbert: Tárgyaljuk szerintem!)* A tárgysorozatba vétel megtárgyalásának az előterjesztő távolléte nem akadály. Minden további nélkül tárgyalhatjuk. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Gondolom, most ebben a témában folytatjuk a vitát. Én azt nem tudom megítélni, mert a házszabály előttem nincs és most hallom először ezt a problémát, hogy helyettesíthet-e vagy nem a képviselő asszony. El tudom fogadni, ha azt mondja a bizottság szakértője, hogy nem, de akkor viszont azt indítványoznám, hogy a bizottság adjon szót a képviselő asszonynak és nem előterjesztőként, de hozzászólóként a pártja véleményét, illetve az előterjesztő véleményét elmondhassa. Köszönöm szépen.

Döntés az ügyrendi javaslatról

ELNÖK: Akkor ott tartunk, hogy most még ezen az ügyrendi javaslaton kell túlesnünk.

Kérdezem, hogy ki támogatja azt, hogy szót adjunk Vadai Ágnes képviselő asszonynak. Nem kötelező, de egyébként nem frakciótag. Aki támogatja, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Egyhangúlag megadjuk a szót. De hozzászólóként, erre szeretném felhívni a figyelmet *(Dr. Vas Imre: Nem előterjesztőként!)*, tehát nem tud zárszót mondani. Most megadom önnek a szót, parancsoljon!

Hozzászólások

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Ez az országgyűlési határozat arra a problémára adna megoldást, amit már Szabó Timea képviselőtársam is mondott, miszerint a magyar sajtó az utóbbi pár évben igen szűkös területen mozogva kérdezheti meg az országgyűlési képviselőket a különböző témákban.

Szeretném felhívni arra a figyelmet, azzal egyetértünk mi is, hogy nyilván mindenhol nem, tehát a női mosdóban nem lehet interjút készíteni a képviselőkkel - ezt el tudom fogadni. Mi azt mondjuk, hogy szabadon végezhesék a munkájukat az Országgyűlés épületében, az Országház folyosóin, társalgóiban hang-, video- és képfelvételeket és interjút szabadon készíthessenek. *(Demeter Zoltán kimegy a teremből.)*

Képviselőtársaim, erre szerintünk azért van szükség, mert az országgyűlési képviselők az adófizetők pénzéből kapják a fizetésüket. Éppen ezért az adófizetőknek joguk van tudni, hogy az őket érintő legfontosabb kérdésekben vagy bármilyen kérdésben a képviselőknek mégis mi az álláspontjuk. Szerintem nem az a megoldás, képviselőtársaim, hogy elmenekülnek a kormányparti képviselők, amikor kínos kérdést kapnak, hanem az a megoldás, hogy fölkészülnek: elolvassák a törvényjavaslatokat; úgy beszélgetnek a leendő köztársasági elnökről, hogy ha nem akarják, akkor azt más ne hallja; és a nekik kínos, de ugyanígy az ellenzéknek kínos kérdésekre kell válaszolni. Szerintem többek között ez egy országgyűlési képviselőnek a feladata, hogy magyarázatot adjon döntéseire, magyarázatot adjon a választóinak, és ezt a médián keresztül gyakoroljuk.

Répássy képviselő úr egy korábbi napirendi pontnál azt mondta, hogy van itt egy kábel, amire rá lehet csatlakozni, és lehet nézni a parlament ülését... Képviselő úr, ön is tudja, hogy az ülés folyamatos közvetítése Magyarországon ma e tekintetben nem megoldott. Ez nem megoldott. A köztelevízió, amelyre évi 80 plusz sok milliárdot költünk, nem közvetíti a magyar parlament munkáját, amire, azt gondolom, szükség lenne. Éppen ezért javasoljuk azt, és ebben akár kompromisszumot is tudunk kötni: keressük meg azt a módot, ami optimális mindenki számára, hogy hogyan lehet még inkább sajtónyilvánossá tenni a képviselők munkáját. Ez különösen annak fényében fontos, szeretném fölhívni képviselőtársaim figyelmét, akik oly nagyon adnak itt a jogi dolgokra, és úgy látszik, hogy az emberi és a politikai dolgok kevésbé érintik meg őket, hogy pénteken ülésezik a Honvédelmi és a Nemzetbiztonsági bizottság egy együttes ülésen, a téma az Alaptörvénynek a terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos módosítása. Képviselőtársaim, egy ilyen javaslat, amire azt gondolnánk, hogy ez ugye egy nyilvános ülés, hiszen ez egy törvényjavaslat, amelyben az Alaptörvény módosításáról is szó van - de ezt zárt ülésként hirdetik meg! Tehát oda nem juthat be a sajtó. Az Alaptörvény módosításának egyik vitájára. Szerintem ez elképesztő! (*Dr. Vas Imre: De ez nem így van.*) Így is van - még talán Vas Imre képviselő úr is, legalábbis a laptopja egyetértett velem, és abban azért elég sok okosság van. (*Derültség.*) Tehát ezzel azt szeretném mondani, hogy nekünk az a dolgunk, képviselőtársaim, hogy minél több információval lássuk el a választópolgárokat. Ezt a médián keresztül gyakoroljuk, meg a lakossági fórumokon keresztül gyakoroljuk, és sok-sok más eszközön keresztül gyakoroljuk. Én éppen ezért azt szeretném, hogy minél több helyre bejöhessen a sajtó.

Az pedig, amit Bárándy képviselő úr mondott, hogy nemzetbiztonsági kockázatnak tekintik azokat az újságírókat, akik magánszemélyként akarnak bejönni, erre azt tudom mondani, képviselőtársaim, hogy ez akkora ostobaság, hogy az valami elképesztő! És ilyen indokra hivatkozni szerintem nem az alapvető sajtószabadságot sértené, ez egyszerűen hülyeség. Teljesen természetes, hogy ezek az újságírók nem jelentenek nemzetbiztonsági kockázatot, és kinevettjük magunkat akkor, ha titkolózunk. Minél inkább titkolózni szeretnének a kormánypárti képviselők, azt tudom mondani, az újságírók annál inkább kíváncsiak lesznek, és annál inkább ott fognak siseregni önök körül, és minden kis magánbeszélgetésüket meg fogják hallani, és erről tudósítani fognak. Szerintem tegyük meg azt a, nem gesztust, azt a kötelezettségünket, tegyünk eleget annak a kötelezettségünknek, hogy az adófizetők pénzéből kapott fizetésünkért - mármint inkább önök a fizetésükért, mert én szoktam interjút adni -, a fizetésükért elmondják azt, hogy valamilyen döntést milyen módon hoznak meg. Nem kell ezt szégyellni - föl kell készülni, képviselőtársaim! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elsőként megadom a szót Budai Gyula alelnök úrnak.

BUDAI GYULA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Én nem szoktam elmenekülni, szoktam interjút adni az ön által emlegetett sajtóorgánumoknak, sőt a férfimosdóban is szoktam interjút adni, mert oda is utánunk jönnek. (*Derültség.*) De hát mindennek van határa, higgye el, képviselő asszony!

Ez egy remek performansz, de szerintem az alapvető probléma nem ez. Az alapvető probléma az, hallottam itt az előző, Szabó Tímea-féle nagy ívű vitát, hogy a sajtószabadság leple alatt nem adjuk meg egymásnak a tiszteletet. És ez számomra eléggé elfogadhatatlan, hogy a házelnök minden volt, csak házelnök nem; volt

pedellus, házmester, és sorolhatnám. *(Dr. Bárándy Gergely: '89 előtt.)* Igen, képviselő úr, mindjárt reagálok arra, amit ön elmondott. Az alapvető probléma tehát itt kezdődik. Mert én soha nem venném a bátorságot - és lehet, hogy azért, mert volt gyerekszobám -, nem mondanám azt Bárándy Gergelyről, amit néha gondolok róla, hanem mindig Bárándy Gergelynek vagy képviselőtársamnak hívnám; nem házmesterezném le, nem mondanám, hogy pedellus, vagy ami eszembe jut. Szerintem ha vitázunk, akkor egy házelnöknek azért adjuk meg a megfelelő tiszteletet, én ezt gondolom.

El lehet mondani a véleményünket úgy is, hogy nem értünk egyet azzal, hogy bizonyos újságírókat határozatlan időre kitiltottak a parlamentből, mert ezek a bizonyos újságírók valóban már ott tartottak, hogy a férfimosdóba is követték a kormánypárti képviselőket, odanyomták a mikrofont, és kérdeztek. Én azt gondolom, valóban vannak játékszabályok, amelyeket be kell tartani. Szabó Timea előterjesztését a sajtószabadságról semmi másnak nem tekintem, mint egy politikai performansznak, ugyanis ő nagyon jól tudta, hogy azt, amit ő mond, senki nem fogja támogatni. Idehívta a magyar média képviselőit, semmi másról nem szólt a történet, és itt kint a magyar médiának - RTL Klub, és sorolhatnám, akik itt voltak - elmondta, hogy hát ez a csúnya házelnök ilyen és ilyen és amolyan. Tehát ő nem egy megoldást akart erre a problémára, nem valóban a sajtószabadság érdekében lépett föl, vagy azért, hogy ezt a problémát itt valóban valahogy orvosoljuk, hanem politikai haszonszerzés végett tett egy előterjesztést, majd a magyar sajtónak lenyilatkozta, hogy ez a csúnya bizottság, meg a házelnök, meg így, meg úgy.

Nekem tehát ez az alapvető problémám ezekkel az előterjesztésekkel, hogy hogyan tudunk úgy beszélgetni, ha nem adjuk meg egymásnak azt a tiszteletet, ami szerintem jár a képviselőknél. Mert ha ezt nem adjuk meg, akkor sok értelme nincs itt arról beszélni, hogy mi most itt megváltjuk a világot, és komoly dolgokat mondunk. Megmondom őszintén, addig, amíg ezeket az alapvető dolgokat, ami nekem szent és sérthetetlen, hogy mindenkinek megadjuk a tiszteletet, nem tartjuk szem előtt, semmilyen ilyen ellenzéki előterjesztést nem tudok és nem is fogok támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nálam három jelentkező képviselő neve szerepel: Répássy Róbert, Bárándy Gergely és Vas Imre alelnök úr. Elsőként megadom a szót Répássy képviselő úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Én az előbb Szabó Timea kezdeményezése ügyében már felidéztem a házszabályi rendelkezéseket, most ezzel nem szeretném önöket untatni, hogy mindezt, ezt a bizonyos szabályozott működést az országgyűlési törvény teszi lehetővé, tehát az Országgyűlés működése nyilvános, de nyilván meghatározott szabályok betartása mellett lehet erről tudósítani. Szerintem ezt minden országgyűlési képviselő tudja, és biztos vagyok benne, hogy Vadai Ágnes is mint régi képviselő korábban is tapasztalta, hogy bizonyos szabályokat meg kell követelni azért, hogy a munkánkat végezhessük. Mert az természetesen igaz, hogy a sajtó csak a munkáját végzi, de mi is szeretnénk a munkánkat végezni, és szerintem az nem tartozik a munkavégzési feltételeinknek a tiszteletben tartásához, ha - ahogy ön fogalmazott - magánbeszélgetéseket fognak majd innentől kezdve rögzíteni a sajtó munkatársai. Ez nem tartozik hozzá; gondolom, ezt csak viccnek szánta.

Nem hiszem, hogy az Országgyűlés működése egy politikai valóságshow, hogy politikai valóságshow-t közvetítenek az Országgyűlés működéséről. Kétségtelenül igaz, hogy van a médiának egy olyan része, amely nem az Országgyűlés által

meghozott törvényekre kíváncsi, hanem inkább erre a politikai valóságshow-ra. Ezt nem lehet megkérdőjelezni, de úgy emlékszem, hogy a valóságshow-kban is van egy olyan lehetőség, hogy az ember eldöntheti, részt vesz benne vagy nem vesz részt, leveszi esetleg a nadrágját, vagy nem veszi le például a valóságshow-ban. Én is szeretném eldönteni, hogy a politikai valóságshow-hoz milyen módon kívánok hozzájárulni. Nyilván inkább felöltözve... (*Dr. Staudt Gábor: A nadrágját ne vegye le senki!* - *Dr. Vadai Ágnes: Ennek mi is jobban örülnénk!*) Én inkább felöltözve és adott esetben, ha nem tudok válaszolni, akkor elmondom egyszer az újságírónak, hogy nem tudok válaszolni a kérdésére, aztán elmondom másodszor, aztán elmondom harmadszor, de tudom, hogy nem tágít, és utána azt fogják leadni, hogy nem voltam hajlandó válaszolni a kérdéseikre.

Tehát tudjuk jól ezt az egész politikai valóságshow-t, ebből jó műsorokat lehet csinálni, vagy videókat lehet feltenni a honlapokra, de azért kell betartanunk ezeket a szabályokat, hogy a munkánkat végezhessük. Én a magam részéről maximálisan tiszteletben tartom a sajtó működését, és azt, hogy a munkáját akarja végezni. Nem kérek cserébe mást, csak azt, hogy az én munkámat is tartsák tiszteletben és hadd végezzem én is az én munkámat. (*Demeter Zoltán visszatér a terembe.*)

Még egy mondat! Az önök országgyűlési határozati javaslatában, különösen a határozati részében alapvető ellentmondás van. Úgy szól a határozattervezet, hogy az Országgyűlés működése nyilvános, ezért a sajtó képviselői a munkájukat az Országház épületében szabadon végezhetik. Nem igaz, hogy az Országgyűlés működésének nyilvánossága azt jelenti, hogy az Országház épületében bárhova elmehetnek a sajtó munkatársai. Mert az Országházban nemcsak országgyűlési képviselők dolgoznak és nemcsak az Országgyűlés fő tevékenységét végzi, hanem ahhoz kapcsolódóan még számos más tevékenység folyik, amelyek esetében természetesen nincsen olyan kötelezettség, hogy olyan transzparensnek kéne lenniük, mint az Országgyűlés működésének. Az Országgyűlés működésének nyilván az alkotmányos működést kell tekinteni, nem pedig az Országház épületében zajló magánbeszélgetéseket tekintjük ennek a működésnek.

Tehát azt gondolom, még téves is ez a megközelítés, és ha nem haragszik, az, hogy Gyurcsány Ferenc egyébként a nyilvánosságot követeli, most, az őszi beszéd tízéves évfordulóján, egy különös élmény számomra. Akkor egy zárt frakcióülésen elhangzott beszéd 4 hónap múlva került elő. Nyilván addig - hogy is mondjam csak - nem akarta Gyurcsány Ferenc, az előterjesztő képviselő, hogy a sajtó értesüljön az ő ország érdekében elmondott és végzett munkájáról. Tehát azt kell mondanom, és nem akarom megsérteni a távollétében, az egy vicc, hogy ő terjeszt elő ilyen javaslatot a nyilvánosság érdekében. Ő, aki egy titkos beszédet mondott el és egy titkos beszédben nagyon súlyos állításokat fogalmazott meg, olyanokat, amelyeket nyilvánosan soha nem mert volna vállalni. Csak azért mondta el utána már nyilvánosan is, mert egyébként nyilvánosságra került ez a beszéd. De aki a legjobban megsértette a politika nyilvánosságának szabályait, az maga Gyurcsány Ferenc volt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A tiszteletről először, amit Budai képviselő úr emlegetett. Én nem vagyok azzal meggyanúsítható, hogy Gyurcsány Ferenc barátai közé tartoznék (*Dr. Répássy Róbert: Most már!*), azt gondolom, ezt sokan nagyon sok éve tudják ebben az Országgyűlésben. De! Azért, ha már tiszteletről beszélünk, emlékszem azokra a fideszes megnyilvánulásokra, amilyen kifejezésekkel éltek és használtak a volt miniszterelnökre. Tehát ha a tiszteletnél tartunk, akkor épp Budai Gyula

képviselőtársam gondolja meg, hogy ő miket mondott annak idején, vagy mondjuk... (*Budai Gyula: Rólad, Gergely?*) Nem, nem, nem! Budai képviselő úr, én sem mondtam önről rosszat soha. Ha van ilyen, keresse elő! Én ezt nem tettem, de most általánosságban beszélünk. Egymásról mi nem mondtunk rosszat, ez kétségtelenül így van, nem is gondolom, hogy lenne okunk erre. De ha már az általános tisztelet fogalmát feszegetjük a politikában, még egyszer mondom, és ezt a házelnök nevében kéri betartani, két dolgot mindenképpen érdemes mondani. Gondoljanak vissza, hogy a volt miniszterelnökre önök milyen szavakat használtak, pedig ő is Magyarország miniszterelnöke volt, amely pozíció mindenképpen megérdemli a tiszteletet, ugyebár! Azt is érdemes meggondolni, hogy a házelnök milyen módon kommunikál, és milyen szavakat használ a szocialista frakcióra, amikor éppen egyébként vezeti az ülést. Tehát először kapjuk meg a házelnöktől a tiszteletet, mert egyébként ő van pozícióban és általában ez így szokás, és utána majd az ember elgondolkodik, hogy neki megadja-e.

Azzal, hogy az ember egy tevékenységet minősít és azt mondja, hogy a házelnök valóban úgy működik, úgy tevékenykedik, és úgy fogja fel a szerepét, mint egy '89 előtti házmaster, azt gondolom, ez még bőven belefér a politikai véleménynyilvánítás keretébe. Itt még messze nem léptünk túl azon a határon, ami az elmúlt húsz évben megszokott stílus. Nem bánom, ha ezen változtatnunk már olyan értelemben, hogy némi stílusváltást hajtunk végre a parlamenti közbeszédben, de örülnék annak, ha ennél élesebb kifejezések nem hangoznának el. Már annak is örülnék.

Ami a javaslat érdemét és lényegét érinti: először is szerintem az, amit Répássy képviselő úr elmondott, nem egy jó megközelítés. Ugyanis ha már a valóságshow-val példálózunk, és azt mondjuk, mindenkinek döntési joga, hogy belép-e a valóságshow-ba vagy nem, azt gondolom, ahogy ön fogalmazott, az is döntés kérdése, hogy valaki belép-e a politikai valóságshow-ba, azaz politikus lesz-e vagy sem. A valóságshow szereplője, ha egyszer belépett a valóságshow-ba, nem kérheti ki magának, hogy mondjuk szerdán 3 és 4 között róla felvételt készítenek. Mert az neki éppen nem tetszett, mert valami olyat mondott, ami kínos számára. Így ha egy politikus belép a politikai valóságshow-ba, a politikai arénába, akkor tudomásul kell vennie, hogy amiket mond, az bizony a sajtót és a közvéleményt érdekli, legyen az egy hivatalos parlamenti felszólalás, vagy legyen az, mondjuk, egy ünnepségen való elkapott beszélgetés. Azt gondolom, hogy ez a politikai kultúrához ma egész Európában és az Egyesült Államokban is hozzátartozik. Lehet, hogy nem így volt száz éve, nem így lesz száz év múlva, de most így van.

A másik, ami nagyon fontos és talán itt van a dolog lényege, hogy bizony vannak olyan házszabályi rendelkezések, nemcsak Magyarországon, hanem máshol is, amelyek a sajtó mozgásterét előírják és befolyásolják. Csak - és ez nem játék a szavakkal, hanem nagyon fontos distinkció - van, amely úgy határozza meg, hogy van, ahová nem lehet bemenni, a mienk pedig gyakorlatilag azt határozza meg, hogy van, ahová be lehet menni a sajtó munkatársainak. (*Dr. Répássy Róbert: Műsorkészítésre!*) Műsorkészítésre, akkor fogalmazzunk így. Nyilván nem azért megy be a sajtó munkatársa, hogy megnézze a parlament épületét és az ott szereplő szobrokat, mert akkor nem a sajtó munkatársaként jön, hanem parlamenti látogatóként. Nyilván azért jön be, hogy műsort készítsen, vagy riportokat, és azt gondolom, le lehet szabályozni azt a néhány területet természetesen, ilyenek az étterem, ilyen lehet az ülésterem, vagy éppen a mosdó, ahol nem lehet ilyet csinálni. No, de azt nem lehet megcsinálni, hogy ennek az inverzét határozom meg a törvényben és azt mondom, hogy gyakorlatilag sehol nem lehet műsort készíteni, kivéve azt a néhány helyet, amit gyakorlatilag a házelnök kijelöl a sajtó számára.

Talán Szabó Tímea képviselőtársam mondta el, hogy ez körülbelül hanyadrésze az Országháznak, ami egészen elképesztő.

Szó nincs arról egyébként, hogy itt a legtöbb problémát a magánbeszélgetések kihallgatása jelentené. Ez egyszer volt, ami pont elnök urat érinti. Hogy az magánbeszélgetés, vagy nem, ebben nem szeretnék most állást foglalni, de nem ez az alapvető probléma. Hanem például az RTL Klub riporterét azért tiltották ki meghatározatlan időre az Országgyűlés épületéből, mert Vas Imre alelnök úrral készített riportot. Nem magánbeszélgetést hallgatott ki, hanem láthatóan, hivatalosan odament Vas Imre képviselő úrhoz a Törvényalkotási bizottság ülésének megkezdése előtt, Vas Imre képviselő úr is teljesen normális módon válaszolt az ottani kérdésekre, majd a riporterek elmentek. Ez a sajtó dolga. Itt szó nem volt bárminek a kifürkészéséről. Itt arról volt szó, hogy a házelnök által meghatározott strikt szabályokat, amely szerint a Parlament 2 százalékán lehet műsort készíteni, ezt nem tartották be, és ezért gondolta úgy a házelnök, hogy mostantól végleges hatállyal, meg nem határozott ideig kitiltja a sajtó munkatársát. Amíg neki kénye-kedve tartja, fogalmazhatnék így is. Majd amikor Kövér László úgy gondolja, hogy kegyeskedik visszaengedni a sajtó munkatársát, akkor majd hoz egy olyan döntést, hogy ezt megteszi.

Na, ez a szabályozás, tisztelt képviselőtársaim, nem tartható! Répássy képviselő úr arra hivatkozott az előző vitában, hogy a házelnök úr nem tehet mást, hiszen ez a házszabályi előírás. Nosza, akkor most itt van a lehetőség, változtassuk meg azt a házszabályi előírást, ami ezeket az intézkedéseket ön szerint szükségessé teszi!

S végül még egy dolog: a képviselőnek, tisztelt képviselőtársaim, többérté a feladata. Feladata a felszólalás az Országgyűlés bizottsági és plenáris ülésének az ülésein, előterjesztések megfogalmazása, s a többi, ugyanúgy, ahogy a választókerületi munka, és ugyanúgy, ahogy a sajtó tájékoztatása. A sajtó tájékoztatása feladata, munkája az országgyűlési képviselőnek. Tehát amikor valaki azt mondja, hogy engem ne zavarjanak a munkámban, az teljesen félreérti a szerepét! A képviselői munkának a része a nyilvánosság tájékoztatása. Én azt gondolom, ha ezekkel a felvetésekkel egyetértünk, akkor ezt az előttünk fekvő javaslatot támogatni kell, és szüntessük meg azt az egyébként tarthatatlan gyakorlatot, hogy sorra tiltja ki a házelnök a sajtó munkatársait, nem másért, csak azért, mert a munkájukat végzik, egy olyan helyszínen, ami egyébként nem tetszik a házelnöknek.

S még egy gondolat a végére: értem én, hogy mi ennek a lényege. Az, hogy azokra a kínos kérdésekre, amelyek kormányzati korrupcióról és hasonlóról szólnak, nem minden képviselő készült fel megfelelőképpen, hogy a Habony-művek akaratának megfelelő, összeszedett válaszokat adják. S mivel nem szeretnék ilyen, ettől eltérő, ebből a sémából kilógó válaszokat hallani, ezért olyan helyzetet próbálnak teremteni, hogy az újságíróknak ne legyen lehetősége megkérdezni egyébként arra kószáló képviselőket, hogy bizonyos dolgokról mi a véleménye. Azért lássuk be, ez a rendelkezés erről szól! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. A pénteki honvédelmi és rendészeti bizottsági és nemzetbiztonsági bizottsági ülés azért lesz - csak azoknak a képviselőtársaimnak, akik nem tagjai egyik bizottságnak sem -, mert az LMP kérte, hogy a szolgálatok tájékoztassák őket, milyen olyan veszélyhelyzetek merülhetnek fel, amelyeket a törvényjavaslat szabályozni kíván, így aztán a két bizottság elnöke meghívta az összes titkosszolgálat, Terrorelhárítási

Központ vezetőjét erre az ülésre. Én személy szerint nem szeretném, hogy ezeket nyilvános ülésen, legalábbis olyan adatokat nyilvános ülésen kelljen a titkosszolgálatok, Terrorrelhárítási Központ, rendőrség vezetőjének elmondani, ami egyébként Magyarország biztonságát veszélyezteti. Nyilván azokat nyilvános ülésen fogják elmondani, ami nem veszélyezteti.

A másik: fölmerült, hogy az RTL Klub bejött a Törvényalkotási bizottság ülésére. Én arra az ülésre az ülés kezdete előtt körülbelül 20-25 perccel értem oda. Az RTL-es az ülés kezdete előtt olyan 15 perccel ott volt. Jól látta egyébként, hogy bent ülök a teremben; be nem jött, és meg nem kérdezte, hogy adnék-e interjút, vagy hogy erről szeretne kérdezni. Amikor látta, hogy Gulyás elnök úr már elfoglalja a helyét - hozzáteszem, hogy akkor már öt perc késésben voltunk a kiírt időponthoz képest -, akkor jött oda kérdezni. Én úgy gondolom, hogy az alapvető etikai norma, hogy ha valaki, bármelyik újságíró bármely képviselőtől vagy szószólótól vagy bármelyik kormánytagtól riportot szeretne kérni, akkor megkérdezi, hogy képviselő úr, ráér-e, ki tud-e jönni a folyosóra, erről szeretnénk kérdezni. De ugye ezeknél a riportoknál nem ez a cél egyébként.

Ez a határozati javaslat elfelejti, hogy az Országgyűlés épületében jelenleg nem csak az Országgyűlés működik, hanem a kormány, miniszterelnöki tárgyaló és egyebek vannak. Ha ezt a határozati javaslatot elfogadjuk, akkor bemegy valaki a miniszterelnöki társalgóba, és ott bármikor riportot készíthet (*Dr. Vadai Ágnes: És akkor mi lesz?*), kormányülésen bármikor, merthogy az is egy társalgó. Megmondom őszintén, az olyan kormányülés szerintem nagyon ritka, amelyik nyilvános. Nyilván azért, mert majd utána a döntésekről tájékoztatják egyébként az ország nyilvánosságát, mint ahogy ezt Lázár miniszter úr, illetve a kormány szóvivő úr minden hét csütörtökén megteszi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelettel, Vadai Ágnes képviselő asszony jelezte, hogy ismét hozzá kíván szólni. Tekintettel arra, hogy őneki nincsenek előterjesztői jogosítványai, nem tudok ezen a címen szót adni, és ugyanezt a tortúrát végig kell játszsanunk. Kérdezem, ki támogatja azt, hogy ehhez a ponthoz Vadai Ágnes képviselő asszony ismételt szót kapjon. Aki támogatja, kérem, szavazzon! (*Szavazás.*) Ez 3 igen. Ki nem támogatja? (*Szavazás.*) Ez 6 nem; 2 tartózkodás. Nem tudok szót adni, képviselő asszony.

Répássy Róbert képviselő úrnak adok szót. (*Dr. Vadai Ágnes: Ez szerintem szabálytalan! Egyszer a bizottság már döntött arról, hogy hozzászólhatok ennél a napirendnél!*) Az a tiszteletteljes kérésem a képviselő asszonyhoz, hogy szíveskedjen a házszabály szerinti magatartást tanúsítani. (*Dr. Vadai Ágnes: Úgy viselkedem, azt tanúsítom, elnök úr! Elmondtam a véleményem, ehhez jogom van.*) El kell olvasni a házszabályt, és nem morogni kell, hanem megtanulni, hogy ki kaphat helyettesítésre meghatalmazást, és ki nem kaphat! Ön nem kaphat. (*Dr. Vadai Ágnes: Szavazott a bizottság, hogy szót kaphassak!*) Szót kért, szót adott a bizottság. (*Dr. Vas Imre: Egyszer. - Dr. Vadai Ágnes: Nem! A Honvédelmi bizottság ülésén nem így szokott lenni!*) Jó. Répássy képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Csak annyit akartam elmondani Bárándy képviselő úrnak egy felszólalására, hogy szerintem képviselő úr egy dolgot nem vesz figyelembe: hogy az országgyűlési képviselőt is megilleti a véleménynyilvánítási szabadságnak az a, mondjuk úgy, hogy negatív joga, hogy bizonyos kérdésekben nem nyilvánít véleményt. Az egy teljesen téves elképzelés, hogy a sajtó bárhol, bármikor, bármit megkérdez, arra én köteleles vagyok elmondani a véleményemet. (*Dr. Bárándy Gergely: Mondja azt, hogy köszönöm, nem nyilatkozom!*) Lehet, hogy egyes kérdésekben például még nem alakítottam ki a

véleményemet, nem rendelkezem minden információval. Én egyébként általában azokra a kérdésekre, amelyeket, mondjuk, a folyosón feltesznek az újságírók, a legtöbbször azt mondom, hogy bocsánat, de szeretnék tájékozódni, mielőtt válaszolok a kérdésére. *(Dr. Bárándy Gergely: Azt lehet.)* De akkor azt szögezzük le, hogy nincs a sajtószabadságnak olyan értelmezése, mely szerint én azért, mert közszereplő vagyok vagy közhatalmat gyakorlok, bármikor, bármiben a rendelkezésükre kell hogy álljak, mert a hallgatás joga megillet, ha nem kívánok válaszolni. Ezt sértik meg egyébként gyakran az újságírók.

Például nem tudom, próbálkozott-e Bárándy képviselő úr azzal - lehet, hogy mostanában nem került ilyen helyzetbe -, hogy azt mondja egy újságírónak, hogy most nem kívánok nyilatkozni. Nézze meg, hogy mit csinál! Még három kérdést föltesz, meg megy utána, s a többi. *(Dr. Bárándy Gergely: Ismertem én a korai Hír TV-t! Loholtak a nyomunkban! - Dr. Vadai Ágnes: Vagy a PestiSrácok!)* Na, hát úgy látom, akkor ismerik ezt a jelenséget. *(Dr. Vadai Ágnes: Csak mi tudjuk intelligensen kezelni.)* Hát, az, hogy ön mit tud intelligensen kezelni, ezt most nem a legjobb pillanatban mondta. *(Derültség.)* Tehát az a helyzet, hogy szerintem az egy tévedés, hogy az Országgyűlés működése során az országgyűlési képviselőnek bármilyen kérdésre, amit a sajtó fel akar neki tenni, arra válaszolni kell. Ilyen kötelezettsége nincs egy országgyűlési képviselőnek. *(Dr. Bárándy Gergely: Ezt nem mondta senki!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel, megadom a szót Staudt Gábornak. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm. Szerintem elment a vita teljesen más irányba. Abban, ami a határozati javaslatban van, Kövér Lászlóról nincs szó, csupán annyiról, hogy bővíljenek a sajtó jogai. Tehát ilyen formában ezért támogatom a javaslatot. Nekünk is egyébként majd egyéb javaslataink lesznek a témában.

Ettől függetlenül nyilván nehéz minket azzal vádolni, hogy Gyurcsány Ferenc nagy barátai lennénk. *(Elnök: Nem, nem! - Közbeszólás: Pedig úgy gondoljuk!)* Tehát nem is arról szól, hogy ki terjesztette be a javaslatot. Maga a határozati javaslat, a leírt része nem gyalázkodó. Önmagában emiatt támogatható. Természetesen az ezen túlmenő vitába, ami a leírt határozati javaslat szövegén túlmegy, most nem szeretnék részletesen belemenni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Határozathozatal következik. Annyit megteszek, mert személyes érintettség okán én ehhez a kérdéshez indulatmentesen nem tudok hozzászólni, hogy előre mondom, én nemmel fogok szavazni.

Határozathozatal

Tisztelt Bizottság! Kérdezem, hogy e határozati javaslat tárgysorozatba vételét ki támogatja. Aki támogatja, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 3 igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Nyolc nem szavazattal a bizottság nem vette tárgysorozatba.

Mielőtt a j) pontra rátérnénk, átadom az elnöklés jogát Vas Imre alelnök úrnak. Köszönöm. *(Dr. Rubovszky György kimegy a teremből.)*

(Az ülés vezetését dr. Vas Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke veszi át.)

j) A versenysportban és különösen a sportvezetésben uralkodó morális deficit miatt a fiatalok lelki és testi fejlődését durván sértő

cselekményeket vizsgáló bizottságról szóló H/10516. számú határozati javaslat

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nem számoltam meg, de miután negyvenegyhány előterjesztő van, kérdezem, hogy itt ki képviseli az előterjesztőket. *(Dr. Vadai Ágnes jelentkezik.)* Köszönöm. Akkor megadom a szót.

Dr. Vadai Ágnes szóbeli kiegészítése

DR. VADAI ÁGNES (független) előterjesztő: Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Az elmúlt hetekben, hónapokban nem pusztán a magyar versenysportot, hanem egész Magyarországot megrázta az az esemény, amikor kiderült, hogy Kiss László, az Úszószövetség kapitánya a hatvanas években csoportos nemi erőszak részese volt és emiatt elítélték. Akkor Kiss László több címéről lemondott, nyilván még nem mindről, de ez most nem tartozik ide. Ő maga is tudta és nagyon sokan morálisan világossá tették, hogy ő nem lehet példakép. Viszont az ő tette, amit a hatvanas években elkövetett, elindított egy folyamatot Magyarországon, hiszen az áldozat nyilatkozott, akkor vált végérvényesen visszavonhatatlanná az a morális folyamat, amely a felszínre szakadt. Most arról nem szeretnék beszélni, hogy milyen végtelen primitív módon nyilvánultak meg az ügy kapcsán a úszósport egyes vezetői, nekik majd a saját lelkiismeretükkel kell egyszer elszámolni.

De azóta nyilvánosságra kerültek más ügyek, és nem pusztán az úszósportban, éppen a napokban egy kajakkenu edzőről derült ki, hogy molesztált, szexuálisan közeledett kiskorú tanítványaihoz. Nem mehetünk el szó nélkül amellet, képviselőtársaim, hogy ebben a kérdésben az érintett szövetségeknek, akár a Magyar Olimpiai Bizottságnak magának kellett volna vizsgálatot indítaniuk és a vizsgálat eredményeképpen legalább világos etikai szabályzatot, etikai normát megalkotni arra vonatkozóan, hogy kinek mi a felelőssége, a lehetősége, a joga és kötelezettsége a versenysport és a gyerekek viszonya kapcsán. Biztosan a képviselőtársaim is találkoztak azzal az ugyan nem reprezentatív, de UNICEF-jelentéssel, ahol az UNICEF magyar tagozata közel ezer személyt kérdezett meg, köztük gyerekeket, felnőtteket kifejezetten a gyerekkori versenysporttal kapcsolatos élményükről és több mint 70 százaléuk számolt be valamilyen lelki és fizikai erőszakról, és ami ennél is megdöbbentőbb, 30 százaléuk számolt be szexuális erőszakról.

Képviselőtársaim, én elhiszem, hogy tisztelet, meg pedellus, meg nem tudom, még micsoda. Állandó vita van. Én megértem, hogy nem akarnak a sajtónak válaszolni, ezt is elfogadom. De hogy ebben az ügyben ez az Országgyűlés nem maradhat néma, az egészen biztos. Hogy ebben az ügyben a magyar Országgyűlésnek valamit tennie kell, miután sem a Magyar Olimpiai Bizottság, sem az érintett szövetségek hathatós vizsgálatot nem végeztek, az biztos. Nem végeztek vizsgálatot arra vonatkozóan, hogy ma Magyarországon milyen típusú fenyegetettség éri a gyerekeket a versenysportban, hol van az, ahol ezt teljes mértékben ki lehet zárni, hol van, ahol ezt nem lehet kizárni. Egyébként a Korcsolyázó Szövetség tevékenységével kapcsolatban éppen nem régiben újra kérdést kellett feltennem Balog Zoltán miniszterhez, mert ott fizikai erőszakkal szembesültek gyerekek. Tehát ez folyamatosan ott van a magyar versenysportban és ott van a gyerekek fejében.

Képviselőtársaim, egy kisgyerek, akinek a példaképe Egerszegi Krisztina, vagy Kovács István, vagy Hosszú Katinka és istenként imádja az edzőjét, néz fel rá és teljesíteni akar, az nem mindig tudja, hogy amit vele tesznek, az rossz. A szülők, amikor elviszik a gyerekeket tornázni, kerékpározni, korcsolyázni vagy úszni, még ha az elején ott is vannak, egy idő után, miután a bizalom az edző és a gyerek között kialakul, teljes joggal gondolják azt, hogy az ő gyerekük az uszodában, a

tornateremben, vagy éppen amikor kültéri sporttevékenységet folytat, védve van. Ehhez képest a helyzet más. Nem dughatjuk a fejünket a homokba!

Ebben az ügyben muszáj a magyar Országgyűlés képviselőinek tenni - hogy mondjam - akármilyen kínos is. Igen, jár bálványok ledőlésével. De tudják mit, képviselőtársaim? Inkább döntsük le a bálványokat, minthogy egyetlenegy gyerek is, aki a versenysportban tevékenykedik és versenysportolónak készül, bármilyen típusú erőszaknak legyen az áldozata. Aki nekem azt mondja, hogy a versenysportban több minden megengedett, és ha a focipályán valakit levisznek, azért a bíró még csak szabadrúgást sem ítél, míg ha az utcán valakit földre visznek, az könnyű testi sértés, akkor azt kell mondanom, hogy ez egy nagyon rossz út. Tényleg kérem most képviselőtársaimat, nagyon őszintén! A bizottságban azt szeretnénk megvizsgáltatni, azt szeretnénk végignézni, hogy melyek azok a sportágak, amelyek ilyen problémával küzdenek. Mi az a megoldási javaslat, amit mi, mint országgyűlési képviselők kell hogy megtegyünk ezeknek a szakági területeknek? Milyen etikai irányban menjünk el és mi legyen, ha kell, a büntetési tétel? Mert ha más eszköz nincs, akkor büntessük sokkal erőteljesebben ezeket a bűncselekményeket.

Szeretném az önök figyelmét felhívni arra, hogy az amerikai úszósportban az utóbbi időszakban robbant ki ugyanez a botrány. Ezt a botrányt az amerikai sajtó robbantotta ki. Annak a következménye az lett, hogy számtalan bálványként tisztelt úszóedző több évtizednyi szabadságvesztést kapott, eltiltották őket az edzői tevékenységtől. Amikor egy gyereket bántalmaznak, no pláne amikor egy gyereket szexuálisan molesztálnak vagy megerőszakolnak, az soha el nem múló nyomot hagy annak a gyereknek a lelkében. Képviselőtársaim, nincs az az olimpiai aranyérem, világbajnoki ezüstérem, vagy európai bajnoki bronzérem, ami megérné ezt! Ezért tényleg szeretném önöket kérni arra, hogy ha van módosító javaslatuk, azt is befogadjuk, de beszéljünk erről, találjunk arra megoldást, hogy Magyarországon ne fordulhasson elő soha többet olyan szexuális zaklatás, amellyel épp a héten szembesül a magyar társadalom a Zala megyei kajakkenu edző kapcsán, aki az interneten keresztül molesztálta a tizenéves tanítványait. Képviselőtársaim, biztos van gyerekük, unokatestvérük, unokájuk. Vonatkoztassanak el attól, hogy Vadai Ágnes DK-s képviselő ül itt és kéri ezt! Gondoljanak abba bele, ha az önök gyerekével történik ugyanez, az önök unokáját zaklatja ugyanez a kajakkenu edző. Egészen biztosan más állásponton lennének! Úgyhogy kérem szépen, hogy támogassák ennek a javaslatnak a tárgysorozatba vételét. Köszönöm szépen.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük szépen. Megadom a szót Répássy képviselő úrnak. *(Dr. Rubovszky György visszaérkezik.)*

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt kezdeményező Képviselőtársaim! Ebben az ügyben két súlyos hibát lehet elkövetni: az egyik a közömbösség, a másik az általánosítás. Ez az országgyűlési határozati javaslat az utóbbi hibát követi el, már címében, vagy a vizsgálati tárgyában is súlyos általánosítást tartalmaz. Úgy szól a címe, és nyilván a címe meghatározza a vizsgálatot, hogy a „versenysportban uralkodó morális deficit”. Tartok tőle, hogy akik ezt írták, vagy nem láttak még versenyt, vagy a versenysportot nem ismerik kellően.

Tehát nem vitatva, hogy súlyos bűncselekmények történhettek akár a versenysportban, de nemcsak ilyen bűncselekmények történtek, az igazsághoz hozzátartozik, hogy évekkal ezelőtt például doppingbűncselekmények történtek, vagy adott esetben köztörvényes bűncselekmények is történtek sportolók által. De ilyen

szintű általánosítás, hogy egy országgyűlési vizsgálóbizottság mondja ki, hogy a versenysportban morális deficit uralkodik, majd utána a vizsgálat tárgya úgy van megfogalmazva, hogy „továbbra is” jelen van-e a fiatalokat érő testi bántalmazás, tehát már a vizsgálat tárgya kimondja, hogy eddig az volt; továbbra is jelen van-e a fiatalokat érő durva lelki bántalmazás: már kimondja a vizsgálat tárgya, hogy ez van; továbbra is jelen van-e a szexuális zaklatás bármely formája: a feltett kérdés kimondja, hogy ez van, és súlyosan általánosít.

Kedves képviselőtársaim, ha önök idehoztak volna egy olyan vizsgálóbizottsági kezdeményezést, amelynek tárgya a következő kérdések tisztázása, hogy továbbra is jelen van-e a politikában a lopás (*Derűltég.*), vagy továbbra is jelen van-e a politikában a hazugság, vagy továbbra is jelen van-e a politikában az aljasság, akkor egy érdekes vizsgálóbizottságnak lennénk tanúi, és még az is lehet, hogy nehezen tudnánk védekezni, mi, akik politikusok vagyunk, hogy valójában rólunk is szól ez a történet.

De nem akarom karikírozni, mert a helyzet ennél... (*Dr. Vadai Ágnes: De azt teszi! Ez undorító! Undorító!*) Elnézést, a súlyosan, mély intelligens csöndet szeretném elvárni öntől egy kicsit; ahogy mondta, tudja intelligensen kezelni ezeket a helyzeteket - például most nem ön kapott szót. Intelligensen kell kezelni ezt a helyzetet. (*Dr. Vadai Ágnes: Parlamenti műfaj a bekiabálás!*)

ELNÖK: Elnézést, képviselő asszony, Répássy képviselő úrnak adtam szót, úgyhogy legyen kedves meghallgatni! Képviselő úr is meghallgatta önt. Köszönöm szépen. (*Dr. Vadai Ágnes: Beszélgetünk.*)

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Jó... Szóval, ez egy nagyon súlyos általánosítás, ami ebben a vizsgálóbizottsági kezdeményezésben található. Ezt hangsúlyoztam, azzal kezdtem, hogy nem lehet közömbösnek lenni az ilyen jelenségekkel szemben, de hogy egy országgyűlési vizsgálóbizottság mit tudna kezdeni azzal a problémával, hogy ötven évvel ezelőtti bűncselekményeket kellene vizsgálnia, vagy akár harminc évvel ezelőtti; mit tudna azzal kezdeni egy vizsgálóbizottság, hogy az áldozatok nagy része egyszerűen nem akar nyilvánosságot, nem akarja a nyilvánosságot, az áldozatok egy jelentős része akár még most is kiskorú például. Ez nagyjából az inkvizíciónak megfelelő eljárás lenne. Eleve ki van mondva a végeredmény, az a végeredmény, hogy a versenysportban morális deficit uralkodik, ráadásul mindenkit bántalmaznak, szexuálisan zaklatnak. És innen, gyakorlatilag erről a startvonalról, el tudom képzelni, a versenysportnak milyen esélye lenne arra, hogy ez a vizsgálóbizottság objektív vizsgálatot folytatna.

Tehát, tisztelt bizottság, nagyon kérem azokat a politikusokat, akik az elmúlt hetekben rámutattak valódi bűncselekményekre, ne folytassák azt, hogy a sportot ilyen mértékben befeketítik, legyen az versenysport vagy nem versenysport, mert ez nem vezet semmi jóra. Biztos vagyok benne, hogy a következő hetekben-hónapokban több szülő meg fogja fontolni azt, hogy a gyermekét például a szóba került sportágak karrierútján indítja el vagy sem; ez nagyon súlyos hatással van a sportra, az utánpótlás-nevelésre! De ilyen általánosítás alapján, azt kell mondjam, bármilyen szakmára rá lehetne húzni azt, hogy mivel ott előfordultak bűncselekmények, ezért mindenki egyforma, és akkor, mondjuk, ne menjünk ügyvédekhez, mert volt olyan ügyvéd, aki elsikkasztotta az ügyfele pénzét, és sok mindenféle ilyet lehetne mondani; vagy például az, hogy orvosi műhiba történt, és egyébként adott esetben még bűncselekmény is lehet egy ilyen orvosi műhibából, eltántoríthatná az embereket attól, hogy gyógyulást reméljenek az orvosoknál. Tehát könyörgök, ezt ne csináljuk, mert ez több kárt okoz, mint amennyi hasznot hajt!

Nem hiszem, hogy visszavonják a kezdeményezésüket, de a magam részéről nem tudnám jó lelkiismerettel támogatni azt a javaslatot, amely durván általánosítja az egész versenysportot meg az egész sportot. Nem dugom én homokba a fejemet, pontosan lehetett tudni, hogy ilyenek a sportban előfordultak. Magam is egyébként sportoló voltam, meg a gyerekeim is, két fiam van, akik sportolnak; tudjuk jól, hogy előfordulnak ilyesmit. A szülő felelőssége az, hogy megpróbálja a gyereket megvédeni. És nyilván a szülőnek olyan viszonyba kell kerülnie az edzővel, hogy ne fordulhasson ilyen elő - az én gyerekeimet aztán ne! A szülőnek az a felelőssége, hogy vigyázzon a gyerekére, még akkor is, ha egy testnevelő tanárra vagy edzőre bízta. De ne állítsuk már be az egész versenysportot meg az összes edzőt olyannak, mint akik csak azért járnak le az uszodába, hogy szexuálisan zaklassák a gyerekeket! Ez durva dolog.

Én kérem, hogy erről az útról jöjjenek vissza. Nem tudom, milyen politikai hasznot remélnék ettől, hogy a versenysportot lejáratták; gondolom, azt gondolják, hogy most, amikor például úszó-, vízilabda-világbajnokságra készülünk, meg olimpiát szeretnénk megpályázni, gondolják, hogy elrontják az örömét mindazoknak, akik szeretnék a sportban örömet lelteni. Ez nem keverendő össze azzal, hogy egyébként meg akik bűncselekményt követnek el a gyerekek ellen, azokat súlyosan meg kell büntetni. Ez természetesen nem ugyanazt jelenti. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. A következő hozzászóló Bárándy Gergely.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, alelnök úr. Mint egyik előterjesztője a javaslatnak is mondanám, hogy Répássy képviselő úr, azt gondolom, nagyon rosszul látja ennek a javaslatnak a célját. Senki nem kívánja a versenysportot lejárattani, sőt, azt szeretnénk, ha nem lennének olyan megnyilvánulások, amelyeket, tekintettel arra, hogy abban a korában van most az én kislányom is, hogy több ilyen szülővel beszélgetek, akik azon gondolkodnak, hova írassa a gyereket, milyen sportra; szóval, több olyan megnyilvánulást ne kelljen hallanom, hogy ő úszásra, na, arra biztosan nem, mert nem adja a kislányát ilyen helyre. *(Dr. Répássy Róbert: Pedig ebből az lesz.)* Tudja, nem ettől a javaslattól van ez, hanem attól, ami történt. Attól, ami sorozatban történt. És attól, hogy egy ilyen vizsgálóbizottság fölállna és javaslatokat tenne - mert ugye ez a lényege -, azt gondolom, a versenysportba vetett hit, annak a tisztaságába, biztonságába vetett hit lényegesen erősebb lenne a folyamat végén, mint amilyen most.

Nem a politika fújta föl egyébként ezeket az ügyeket, szeretném mondani. Van, amit a politika tesz témává, de ezt speciel olyan emberek tették témává részben, akik érintettek voltak ilyen bűncselekmények elszენvedésében, részben pedig a sajtó fedezte fel ezeket a problémákat. És azt is látjuk - és azt gondolom, itt ezt kell először megvizsgálni, vagy ezt kellett először is mérlegre tenni, mielőtt az ember aláír egy ilyen kezdeményezést -, hogy egy-egy elszigetelt esetről van-e szó, mert akkor nyilván nincs dolga vele a parlamentnek, meg még a sportági szakszövetségeknek sem - akkor büntetőbírósnak van azzal a konkrét dologgal dolga, aztán ennyi -, vagy pedig ez a jelenség sorozatosnak tekinthető.

Szeretném azt mondani, hogy nem általánosítunk, senki nem azt mondja, hogy az úszóedzők többsége ilyet tesz, vagy bármilyen sportvezető vagy edző; nyilvánvalóan a 99,9 százalékuknak soha életében a fejében meg nem fordul, hogy ilyeneket elkövessen. De ettől függetlenül az esetek száma így is kirívóan nagy, és egyre gyakrabban bukkannak föl ilyen problémák; ez azt jelzi, hogy ezzel foglalkozni kell. S miért nekünk kell ezzel foglalkozni? Mindjárt ezt is elmondom. Zárójelben persze azt hozzáteszem, Répássy képviselő úr, hogy az Úszószövetség kicsit előbb

reagált és lépett ebben az ügyben, mert ő már megpróbált bizonyos kontrollmechanizmusokat bevezetni ezeknek az eseteknek a nyomán. Tehát ilyen szempontból az Úszósövetség előttünk jár. De a parlamentnek bizony van ebben feladata, és valószínűleg az Úszósövetség sem a saját hitelességét kívánja rombolni, amikor egy ilyen intézkedéssorozatot kezdeményez.

Az Országgyűlésben mi sem szeretnénk mást, mint hogy ezeknek a jelenségeknek az okát feltárjuk, és egyébként jó szándékkal azokkal a sportági vezetőikkel, sportvezetőikkel, azokkal, akik erről egyébként információval, szakértelemmel bírnak, legyen az egy pszichológus, egy oktatásban részt vevő személy, egy sportszervezésben részt vevő személy, megpróbáljuk áttekinteni azt, hogy van-e valamilyen olyan jogszabályi hiátus a magyar jogrendszerben, amit ha pótolunk, akkor ezeknek az eseteknek a száma visszaszorítható. Hogy kell-e, mondjuk, olyan kontrollmechanizmusokat jogszabályi szinten előírni, amivel meg lehet előzni ezeket az eseményeket, vagy ezeknek az eseményeknek, ezeknek a cselekményeknek legalább egy jó részét. Tehát értem azt, hogy minden ellenzéki kezdeményezés mögött csak és kizárólag az olcsó politikai haszonszerzést látják, de azért higgyék el, hogy ahogy nem minden kormányzati cselekmény sem szól valószínűleg pusztán a lopásról, a többsége igen (*Dr. Vas Imre: Az MSZP idejében így volt?*), de nem mindegyik, ehhez képest, azt gondolom, az ellenzéki kezdeményezéseknek egy jó része, vagy legalábbis egy része sem politikai közvetlen haszonszerzésről szól. Ezt érdemes lenne átgondolni. Az ellenzéknek is lehetnek olyan jobbító szándékú javaslatai, amelyek társadalmi problémákat kívánnak kezelni. Azt gondolom, nem szégyen egy ellenzéki javaslatot támogatni kormánypárti oldalról. Volt már azért ilyen az Országgyűlés történetében és ez a javaslat, még egyszer mondom, nem arról szól, hogy bárki devalválja a versenysportba vetett hitet, vagy kárt akarjon okozni annak, hanem pontosan arra szeretnénk megoldást találni, hogy a szülők úgy is érezzék, hogy biztonságban adhatják a leánygyermeküket úszóversenysporthoz. Ugyanis én azt szeretném, hogy a jövőben is legyenek olyan tehetségek az úszósportban, amilyenek voltak pár évvel ezelőtt és vannak ma. Én nem szeretném, hogy azért, mert egyes szülők félnek ma úszásoktatásra adni a gyerekeiket, ezért elkallódjanak olyan úszótehetségek, akik esetleg olimpiai aranyérmet hoznának Magyarországon. Ezt szeretnénk elérni, nem pedig ennek az ellenkezőjét, mielőtt valaki ilyet próbálna belemagyarázni ebbe az előterjesztésbe.

Úgyhogy azt javaslom, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezzel a szemlélettel próbálják megvizsgálni, mi a célja ennek a javaslatnak. Egy mondattal összefoglalva: az, hogy a végén egy olyan törvénymódosító javaslatcsomagot tudjunk az Országgyűlés asztalára letenni a vizsgálat lezárultával, ami több garanciát nyújt és alkalmas arra, hogy az ilyen és ehhez hasonló eseteket megelőzze, visszaszorítsa. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Staudt Gáboré a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Nem szeretném ilyen hossza fejtegetni, mint az előttem szólók, mert sok minden elhangzott. Viszont azt alá kell írni, hogy nekem fogalmam nincs arról, hogy a Kiss László ügy miért most került nyilvánosságra. Nem tudom. (*Elnök: Ezt sokan szeretnék tudni!*) Ezt sokan szeretnék tudni, de attól még az ügy valós problémákat feszeget. Valós probléma volt ez valószínűleg a szocializmus éveiben és sajnos utána is. Tehát lehet persze nyomozni és kell is, hogy kinek az érdeke, de attól még a problémát meg kell oldani.

A cím lehet pontatlan, Répássy képviselőtársam, ez igaz, persze mindenben lehet pontosítani, de azt is látni kell, hogy itt nemcsak a régmúlt eseményeiről van

szó, zajlanak ezek a dolgok most is. Jó magam, pont miközben az előterjesztést, illetve a felszólalásokat, akár az ön felszólalását is hallgattam, átfutottam a híreket, illetve azt az sms-váltást, amely elérhető az interneten, és amely az egyik kajakkenu edzőről szólt. Kifordult a gyomrom, megmondom őszintén. Még azt is lehet mondani, hogy ha egyes ügyek megtörténnek, a bűnüldöző hatóságok feladata lesújtani. Ebben van igazság Répássy képviselőtársam, csak az érvelés akkor bukott meg, és ez a fő moralitása az egész történetnek, amikor azt láthattuk, hogy az egész úszószövetség mentegette ezt a történetet egészen addig, ameddig a médiabárhó olyan nagyra nem nőtt, hogy már nem lehetett tartani, amint a különböző bizonyítékok nem kerültek elő, vagy akár az áldozat, akit először halottnak tituláltak a médiában, elő nem került és nem erősítette meg, vagy ameddig egyébként az akkor nyomozók nem szólaltak meg. Addig mindent elkövettek, hogy ezt kisebbsítsék, mentsék a helyzetet, illetve azt mondták, és számomra ez volt a legmegdöbbentőbb érvrendszer, hogy mindenki tudta, hogy Kiss Lászlónak volt valami nőügye. Hát, nem, mi nem tudtuk. Nem tudtuk! Lehet, hogy tudták a szakmában. Vagy ha tudták, hogy ilyen ügye volt és rábíztak kislányokat, akkor valaki morálisan nagyon mélyen van.

Ez az egész szövetség és az egész szakma szempontjából problémás, főleg ha valóban tudták, hogy csoportos nemi erőszak miatt volt elítélve és egyébként, mint kiderült, több esetben bíróság előtt is állt, amikor nem állapították meg a bűnösségét. Ráadásul kifejezetten gusztustalan volt, hogy az áldozatot megvádolták azzal, hogy az apja befolyásos ember volt a szocializmusban és ezért nem lehetett eljárást indítani. Kiderült, hogy nem is erről volt szó, ezt maga az áldozat mondta el. Tehát hogy miért bukik elő most ez az ügy, erre lehet magyarázatot találni, de önmagában ez engem nem érdekel, csak az, hogy ilyen ügyek ne legyenek a jövőben. Pedig zajlanak most is, és lehet, hogy ez nemcsak egy sportszakágra igaz, lehet, hogy máshol is van, de ebben valamit előre kellene lépni.

Ami a morális problémákat illeti: pont ez a mentegető magatartás, ami engem elborzasztott. Engedjék meg, hogy azt is elmondjam, bár nem tudom idézni szó szerint, hogy Kósa Lajosnak volt egy elég félreérthető nyilatkozata, amiben talán valami olyasmit mondott, hogy a versenysportba sok minden belefér. Lehetett ezt úgy érteni, hogy nemcsak az fér bele, hogy két bokszoló összeveri egymást, ami bűncselekmény a való életben, hanem az ilyen hasonló ügyek is. Akár lehetett úgy is értelmezni, de mondom, szó szerint nem tudom idézni. De ha így van, akkor ezek nagyon brutális dolgok. Illetve tévében le lehet a poharas kis perverziót játszani, amikor a riporternőnek úgy próbálja az egyébként elismert sportoló bizonyítani, hogy milyen a nemi erőszak, hogy elhúzza-e a poharat vagy nem húzza, bele tudja-e dugni az ujját vagy nem. Amíg ilyenek megtörténhetnek, addig engem borzasztóan felháborít, hogy nem foglalkozunk vele mélyebben is.

Egyébként ez egy paritásos bizottság lenne. Lehet persze, hogy nem ez a legjobb megoldás, lehet, hogy a kormány dolgozik már azon, hogy valamiféle törvénycsomagot előterjesszenek és az meg fogja oldani a dolgokat, én ezt nem tudom, nyilván önöknek van mélyebb ismerete ezzel kapcsolatban, de azt semmiképpen nem szabadna megengedni, hogy ez egy elfogadott hozzáállás legyen a dolgokhoz. Ezt ugyanúgy nem lehet megengedni az egyházon belül, ugyanúgy nem lehet megengedni a sporton belül, ugyanúgy nem lehet megengedni a gólyatáborokon belül, a munkahelyeken, ha ilyen van. A közös jogalkotói felelősségünk, hogy ilyenek ne történjenek meg a normális emberek védelme érdekében.

Záróakkordként csak annyit teszek hozzá, hogy higgyék el, nem szeretem túldimenzionálni a dolgokat. Ez azonban egy olyan terület, ami megérdemli, hogy foglalkozzunk vele, mert sok esetben akár a koruknál, akár a pozíciójuknál fogva valóban kiszolgáltattott emberekről beszélünk, és lehet, hogy néhányan vissza tudják

utasítani, lehet, hogy néhány helyen megfelelő családi háttér van, akik tudnak segíteni, de sok esetben ez nem fog kiderülni. Tehát valamit lépni kell, és nem tudjuk a történéseket már, hál' istennek, azt kell mondanom, a szőnyeg alá söpörni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Miután én is szeretnék hozzászólni, visszaadom az elnöklést az elnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Rubovszky György (KDNP), a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, de csak a hozzászólás erejéig az elnöklést átveszem, és megadom a szót Vas Imre alelnök úrnak.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Szerintem a bizottságnak először abban kell döntenie, hogy megvannak-e az országgyűlési törvényben előírt feltételek a bizottság felállításához. Azt mondja, hogy egyrészt az Országgyűlés tárgykörébe kell tartoznia, másrészt pedig olyan kérdésnek kell lennie, amely kérdéssel, azonnali kérdéssel, interpellációval nem tisztázható. Nem tudok róla, hogy e tárgykörben egyébként az előterjesztők tettek volna fel kérdést akár a legfőbb ügyésznek (*Dr. Bárándy Gergely: Hogyan tisztázható?*), akár az emberi erőforrások miniszterének, akár a belügyminiszternek, igazságügyi miniszternek. (*Dr. Bárándy Gergely: Mert nem tisztázható ügy, azért!*) Szerintem egyébként igen.

A másik: ez kifejezetten arra irányul, hogy továbbra is jelen van-e a fiatalokat érintő testi bántalmazás. Azzal szerintem nyilván nem vitatkozhatunk, hogy bármilyen testi bántalmazás bűncselekmény, és ebben az esetben büntetőeljárásnak van helye. (*Dr. Bárándy Gergely: De mi megelőzni szeretnénk, Imre! Nem büntetni!* - *Dr. Répássy Róbert: Ezzel?* - *Dr. Bárándy Gergely: Igen, ezzel.*)

Úgyhogy miután a vizsgálati tárgykörhöz módosító indítvány nem nyújtható be, így nincs lehetősége a bizottságnak arra, hogy tárgysorozatba vegye, miután ezt a vizsgálóbizottságot az Országgyűlésről szóló törvény szerint nem lehet felállítani.

Egyébként igenis, ebben a tárgykörben jelentősen szigorodott a büntető törvénykönyv. Bizonyos bűncselekmények nem évülnek el, gyermekbántalmazás, ezzel kapcsolatos szexuális erőszak; van olyan bűncselekmény, amelynél 18 éves kora után egy évig eldöntheti, hogy ha az ő törvényes képviselője nem tett, akkor ő tesz-e magánindítványt, tehát mindenképpen van ebben előrelépés. (*Dr. Staudt Gábor: Ez jó, de nem elég.*) De a fő szempont, hogy álláspontom szerint nincs is lehetősége ilyen vizsgálóbizottságot ebben a tárgykörben felállítani.

Az meg egyébként külön a dolog pikantériája, hogy az egyik aláíró egy olyan személy, aki korábban sportminiszter volt, és a prejudikálás arra utal, miszerint még „továbbra is” fennáll-e, hogy az ő sportminisztersége idején is ez esetleg fennállhatott. Nem tudom, tett-e akkor ez ellen valamit. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Visszaadom az elnöklést Vas Imre alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Vas Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több hozzászólót nem látok, a vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek.

Dr. Vadai Ágnes reflexiói

DR. VADAI ÁGNES (független) előterjesztő: Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Ha a kormánypárti többségben van vagy lett volna akarat, hogy ezt a kérdést vizsgálja, és úgy vizsgálja, ahogy ő akarja, akkor vagy benyújtottak volna alternatív javaslatot vizsgálóbizottságról, vagy tettek volna olyan módosító javaslatot, amire nyitott lettem volna, hogy változtassuk meg.

Az elmúlt hetekben-hónapokban egyre több ügy tört felszínre. Nem pusztán a Kiss László-ügy - ahol az adott szövetség első vezetőinek első reakciója az áldozathibáztatás volt, ami egy tipikus magatartás általában is nemi erőszak esetén, hogy a nőket hibáztatják -, hanem más sportágak terén is megjelent ez. És egyébként Vas Imre képviselő urat szeretném arról tájékoztatni, hogy egy ügyben írtam írásbeli kérdést, de minden ügyben nem tudok, de úgy látszik, meg kell találnom majd azt az eszközt, amivel, ha a vizsgálóbizottság nem áll föl, én magam fogom megtalálni az útját annak, hogy ezt megvizsgáljuk, országgyűlési képviselői joggal élve. Merthogy, képviselőtársaim, sem törvénycsomagot, sem napirendi javaslatot, sem interpellációt ezekben az ügyekben én nem látok. Hozzáteszem, én független képviselőként nem tudok interpellálni és napirend előttit mondani, mert megtettem volna, higgyék el; ebben az ügyben azért elég erőteljesen nyilatkoztam. Elég erőteljes volt a nyomás Százhalombatta városán annak érdekében, hogy Kiss László nevét ne viselhesse többet a városi uszoda, és a százhalombattai lakosság ebben az ügyben szerintem elég világos jelzést adott a város még fideszes önkormányzati képviselőjének is, aki megértette, hogy egy ilyen ember nem lehet példakép.

Én nem azt mondom, képviselőtársaim, hogy ez egy általános magatartás. Azt sem gondolom, hogy minden politikus aljas, de azt kell hogy mondjam, igen sokan vannak közöttük, akik aljasak. De ebből nem vonhatjuk le azt a következtetést - ezt Répássy képviselő úrnak szeretném mondani -, hogy minden politikus vagy országgyűlési képviselő az. Nem mondhatjuk valóban azt, hogy minden sportágban előfordul szexuális zaklatás, lelki bántalmazás vagy fizikai bántalmazás. De ha csak egy esetben is előfordul, akkor nekünk van ott dolgunk. És, képviselőtársaim, amikor majd nem arról döntenek, hogy ez a vizsgálóbizottság fölálljon-e és milyen legyen az összetétele, arról döntenek, hogy tárgysorozatba vegyük-e ezt a javaslatot, akkor én nyugodtan mondhatom, hogy nem pusztán országgyűlési képviselőként döntenek. Ebben a bizottságban is jelen pillanatban csak férfiak ülnek. Önök férfiként is döntenek arról, hogy teret fognak-e engedni a jövőben az olyan áldozathibáztató, a médiát kikerülni próbáló, a dolgot, az ügyet elbagatellizáló magatartásnak, amelyet az elmúlt hetekben-hónapokban tapasztaltam. Nem hiszem - és lehet itt jajongani -, hogy ha az önök bármelyik ismerőséről lenne szó, ha az önök lányát hívták volna Takács Zsuzsának, vagy ha az önök lányának vagy éppen kisfiának írnának olyan sms-eket, amit Staudt Gábor képviselő úr is olvasott, és szerintem sokan olvastak, akkor ilyen nyugodtan üldögnének a babérjaikon.

Nyilvánvaló, mi országgyűlési képviselők vagyunk, van egyfajta felelősségünk. Nekünk példát kell tudni sok mindenben mutatni. Mert nehezen tudom elképzelni, hogy ha az önök családtagját vagy közvetlen ismerősét érné ilyen atrocitás, amilyen atrocitás érte akár Takács Zsuzsannát, akár ezt a kajakos kislányt, és még sorolhatnánk eseteket, mert hallunk ilyenről, akkor nyugodtan üldögnének a babérjaikon, és azt mondanák, hogy a Btk. majd elrendezi ezt. Nem, képviselőtársaim! Ismerve az emberi természetet, valószínűleg saját maguk akarnának revansot venni, és követelnék azt az adott szakszövetségtől, az adott egyesülettől, hogy csináljon valamit, mert ez nem normális. És szerintem nem normális az, hogy ma Magyarországon emberek nem akarják beíratni kislányaikat és

kisfiaikat úszóedzésre, mert attól tartanak, hogy valamilyen atrocitás éri őket! És igen, képviselő úr, lehet azt mondani, hogy a szülő felelőssége, hogy minden körülmények között megvédje a gyereket, de tudja, képviselő úr, nem lehetnek mindig ott a gyerek mellett! És muszáj, hogy ha valaki edző, no pláne olyan edző, akit ország-világ imád, tisztel, mint Kiss László, hogy bízson benne - de nem bízhat! És bocsássanak meg, hogy az átlagosnál is indulatosabb vagyok, de nekem van egy unokaöcsém, önöknek is biztos van gyerekük. *(Dr. Répássy Róbert: Nekem kettő.)* Na, látja, képviselő úr, önnek van két fia! Ha az én unokaöcsémhez bárki icipicit közeledne, icipicit közeledne, az nem úszná meg azzal, hogy itt beszélgetünk vizsgálóbizottságról! Az egészen biztos! *(Dr. Répássy Róbert: És akkor mit segítene ez a vizsgálóbizottság?)* És higgye el, képviselő úr, hogy ön sem lenne ilyen nyugodt, és nem azzal jönne Vas Imre képviselő úr sem, hogy egyébként Gyurcsány Ferenc - mert nyilván rá utalt mint sportminiszter - aláírta! Értsék már meg, ez nem arról szól, hogy ezt a Bárándy írta alá, meg a Vadai írta alá, meg ki tudja, még ki írta alá, nem ez számít!

Mondjanak akkor jobb utat! Mondjanak akkor nekem jobb megoldást, hogy hogyan védjük meg a gyerekeket! Hogy a versenysportban ez ne fordulhasson elő! Mondjanak, és higgyék el, támogatni fogom, mert ez az ügy nem politikáról szól - de a döntésükkel politikát fognak csinálni, ezt garantálom! Mert ezt nem lehet annyiban hagyni! Mert azt nem lehet elviselni, hogy Magyarországon ma gyerekek, szülők rettegjenek, ha edzésre mennek; hogy azzal kelljen szembesülniük, hogy a hatalmukkal visszaélve kajakedzők, korábban úszóedzők, sőt úszók, akikre ország-világ felnézett, szexuálisan molesztáljanak kislányokat vagy kisfiúkat! És igaza van azoknak a képviselőknak, akik azt mondják, hogy nyissuk ki ezt az ügyet - nyissuk ki! Akkor nézzük meg az egyházi ügyeket, nézzük meg az iskolai ügyeket! Nyissuk ki! Mert egy ilyen országban szerintem önök sem akarnának élni, ahol mindennap attól kellene rettegni, hogy elengedheti-e a gyereket a templomba, elengedheti-e a gyereket iskolába vagy elengedheti-e a gyereket úszóedzésre, tornaedzésre vagy korcsolyaedzésre. *(Dr. Répássy Róbert: Van lelkes tagunk is. Elnézést!)* Igen. És?! Én nem azt mondtam, hogy ő az, hanem azt mondtam, hogy volt ilyen eset. És hol derült ki? Nyilvánosságra került az ügy, képviselőtársaim, az illető büntetlenül megúszta. Nem lehet, nem lehet szemet hunyni felette! Nyújtsanak be jobb országgyűlési határozatot! Nyújtsanak be jobb javaslatot vizsgálóbizottságra! Csak csináljanak valamit, hogy megvédjük azokat a gyerekeket, akikből 15 vagy 20 év múlva olimpiai bajnokok lehetnek! Csak tudják, képviselőtársaim, könnyű ott üldögelni velem szemben, azt mondani, hogy általánosítás van. Nem, éppen egy ilyen vizsgálóbizottság kerülne el az általánosítást és tenne javaslatokat arra vonatkozóan, hogy milyen törvényi változtatások történjenek, a szakági szövetségeknél milyen esetleges etikai normákat kelljen kivizsgálni.

Még egyszer: önök nem pusztán képviselőként fognak dönteni, azt gondolom, hanem férfiként is arról, hogy milyen legyen ebben az országban a versenysportban a kislányok és a kisfiúk sorsa. Ez mostantól az önök kizárólagos felelőssége, ha nem támogatják ezt a javaslatunkat. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen. Felhívom a bizottság figyelmét, hogy nem arról döntünk, hogy milyen legyen a versenysport sorsa *(Dr. Vadai Ágnes: De!)*, hanem arról döntünk, hogy van-e törvényi lehetősége az Országgyűlésnek ezt a vizsgálóbizottságot felállítani, és ezért tárgysorozatba vesszük-e avagy sem.

Aki tárgysorozatba kívánja venni a határozati javaslatot, az kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Három igen szavazat. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Nyolc nem szavazattal

a bizottság arról döntött, hogy nem vette tárgysorozatba, és nem arról, hogy milyen legyen a versenysport.

Köszönöm szépen. *(Dr. Vadai Ágnes feláll a helyéről.)* A képviselő asszonynak még van két indítványa! *(Dr. Vadai Ágnes: Nem kívánok tovább önökkel együtt lenni! - Távozik a teremből.)* Köszönjük szépen.

Visszaadom az elnöklést az elnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Rubovszky György (KDNP), a bizottság elnöke veszi át.)

k) Állami vezetők, országgyűlési képviselők, tulajdonukba tartozó cégek és a velük közös háztartásban élő közeli hozzátartozóik összeférhetetlenségéről szóló H/10596. számú határozati javaslat

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! A k) pont alatt az állami vezetők, országgyűlési képviselők tulajdonába tartozó cégek és velük közös háztartásban élő közeli hozzátartozók összeférhetetlenségéről szóló határozati javaslat. Vadai Ágnes és képviselőtársai nyújtották be. Nincs előterjesztőnk, eddig volt, de ez nem akadály a tárgyalásnak. A vitát megnyitom. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Répássy Róbertnek.

Hozzászólások

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Elnök úr, én tudom, hogy miért ment el Vadai Ágnes! Azért, mert egy tavaly áprilisi hír szerint az Altus Zrt. Brüsszelből megbízást kapott uniós források felhasználásának vizsgálatára. Na most, a Vadai Ágnes javaslata szerint országgyűlési képviselő sem és hozzátartozója sem pályázhatna uniós pályázatokra. Nyilván Vadai Ágnes így akarta megfúrni a távollévő Gyurcsány Ferencet *(Derültség.)*, hiszen ha ezt a javaslatot elfogadnánk, nyilvánvalóan az Altus Zrt. által elnyert uniós források összeférhetetlenek az országgyűlési képviselőséggel. *(Dr. Staudt Gábor: Ezért fogadjuk el!)* Sajnos jobb lett volna, ha itt van a képviselő asszony, mert akkor az intelligens választ meghallgathattuk volna arról, hogy miért akar rosszat Gyurcsány Ferencnek.

Azt javaslom, hogy ennek ellenére se támogassuk, bár kétségtelen, hogy Gyurcsány Ferencről megszabadulhatnánk, mert akkor összeférhetetlenség miatt le kellene mondania, de attól félek, hogy ezzel a döntésünkkel több problémát okoznánk, mint amennyit megoldanánk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván még valaki hozzászólni? Staudt Gábor képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Én csak annyit, hogy Répássy Róbert meggyőzött, hogy támogassuk ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Derültség.)*

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Kérdezem, hogy a 10596. szám alatt előterjesztett határozati javaslat tárgysorozatba vételét ki támogatja. *(Szavazás.)* Egy igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Nyolc nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Két tartózkodással a bizottság nem vette tárgysorozatba.

l) A szexuális bűncselekményt elkövetők névjegyzékének nyilvánosságáról szóló H/10656. számú határozati javaslat

Tisztelt Bizottság! Következik a szexuális bűncselekményt elkövetők névjegyzékének nyilvánosságáról szóló határozati javaslat Vadai Ágnes és képviselőtársai által előterjesztve. Megnyitom a vitát. Répássy Róbert!

Hozzászólások

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Elnök úr, ez már nagyon sokszor megfogalmazódott jogászokban, nem jogászokban is, hogy miért nem lehet egyszer nyilvánosságra hozni a bűnözőket. A Jobbik is sok ilyen javaslatot tett már. *(Dr. Staudt Gábor: És fogunk is!)* Ha felmerül, hogy a szexuális bűncselekmények elkövetőit nyilvánosságra lehet hozni, akkor azt kérdezem, hogy a gyilkosokat például miért nem lehet nyilvánosságra hozni. Mondjuk, ha valaki gyilkosságot követett el, az mennyivel kisebb jogkorlátozás a személyiségi jogai szempontjából, mintha szexuális bűncselekményt követett el? Ha valakitől megkérdezném, hogy akarja-e, hogy a szomszédjában egy szexuális bűnöző lakjon, nyilván azt válaszolná, hogy nem akarja. De ha vajon azt kérdeznénk, hogy akarja-e, hogy a szomszédjában egy gyilkos lakjon, akkor szerintem ugyanez lenne a válasz. Tehát nem látok elvi különbséget a gyilkos és, mondjuk, a szexuális bűnöző adatvédelmi megítélése között.

Ezzel együtt is sajnós a javaslat súlyosan sérti az Alaptörvényt. Bár jó ötletnek tűnik, de erősen kétlem, hogy az Alkotmánybíróság elfogadná azt az érvelést, hogy valakiről egész életében nyilvántartsák azt az adatot, hogy bűncselekményt követett el, ráadásul úgy, hogy nyilvános adat lenne.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Szerintem egyébként azért nyújtottak be az előterjesztők határozati javaslatot, mert ők sem tudják megfogalmazni, hogy ezt hogy lehetne akár Alaptörvény-módosítással is végrehajtani. Mert láttunk, az Országgyűlés előtt van, olyan Alaptörvény-módosítást, amely szerint, ha valaki üzletszerű kéjelgésre egy ingatlant bérbe ad, azt nyilván kell tartani, de aki különös kegyetlenséggel embert ölt, azt nem. Úgyhogy látszik ebben, hogy az előterjesztők nem tudják, hogy kellene. Ezért aztán egy olyan határozati javaslatot terjesztenek elő, aminek nyilvánvalóan nem lehet megfelelni, ha elfogadná az Országgyűlés. Ezért azt javaslom, hogy ne vegyük tárgysorozatba.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képviselő úrnak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Egy részről szerintem van különbség a szexuális ragadozók és minden más bűncselekmény elkövetői között. Hiszen például emberölés esetében is lehet egy hirtelen felindulásból elkövetett emberölés elkövetőjéről beszélni és igenis az kevésbé okoz a környezetére veszélyt és kevésbé kellene nyilvánosságra hozni, mint egy szexuális bűnelkövetőt. Hozzáteszem: megfontolandó a javaslat, Répássy képviselőtársam. De most nem ebbe szeretnék belemenni.

Nagyon jó hírem van Répássy Róbertnek és Vas Imrének: beterveztettük Alaptörvény-módosításként megfelelő módon kodifikálva ezt a javaslatot. *(Dr. Répássy Róbert: Sejtettem!)* Tehát nagyon jó hírem van. Támogathatják majd a bizottság előtt megfelelő módon kodifikálva. Ettől függetlenül nyilván a határozati javaslat célja támogatható, de az Alaptörvény-módosító javaslatunk lesz az, ami a megfelelő választ adja erre. Hozzáteszem, hogy ha Amerikában működik ez a rendszer, akkor arra nem lehetne hivatkozni, hogy nemzetközi példák nincsenek erre, vagy csak különböző banánköztársaságokban. Azt hiszem, hogy bizonyos esetekben igenis joga van tudni szülőnek, akár Répássy Róbertnek is joga lenne tudni szülőként, hogy például a második vagy a harmadik szomszédban, vagy a környéken milyen

gyerekmolesztáló, pedofil, aberrált ember lakik. De ha ön ezt nem szeretné tudni, attól még a társadalom 99 százalékának ettől eltér a véleménye, biztos vagyok benne.

ELNÖK: Répássy képviselő úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Csak egy rövid hozzáfűznivaló! Én azt tartom alkotmányellenesnek, ha különbséget teszünk a bűnözők között az adataik nyilvánossága szempontjából. Én személy szerint azt el tudnám fogadni, hogy a bűncselekménynek egy büntetése lenne az, hogy egyébként nyilvános marad ez az adat. Ezt el tudnám fogadni, de ezt szerintem csak bíróság mondhatná ki, hogy gyakorlatilag nyilvánosságra kerül ez a bűncselekmény, mert ez egy, a bűncselekmény elkövetéséhez fűződő hátrány. *(Dr. Staudt Gábor: Ez is lehet!)*

ELNÖK: Vas Imre jelentkezett. Megadom a szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Csak nagyon röviden! Hogy ki lakik a szomszédban? Ha kikéri, tegyük fel, bármilyen ok miatt hozzáférhet ahhoz, hogy a szomszédba ki van bejelentkezve, az nem jelenti azt, hogy ott pontosan ők laknak. Tehát akik gyűjtöttek már aláírást választásnál, márpedig itt szerintem mindannyian gyűjtöttünk, ismerik azt, hogy jaj, én nagyon támogatnám magukat, de nem ide vagyok bejelentkezve. Ilyen szerintem nem egyszer és nem kétszer fordult elő. Tehát a magyarországi lakcímnnyilvántartást ebből a szempontból nem tekintem rendkívül pontosnak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábornak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Muszáj egy mondatot, elnök úr. Répássy Róbertnek annyit szeretnék mondani, hogy nagyon köszönöm a felvetést, ez nagyon jó irány lehet. Kérem, hogy ha kormányülésem nem is - miután már nem államtitkár -, de mondjuk, frakcióülésen vesse föl, hogy adott esetben mi partnerek lennénk abban, hogy ez ne automatikus legyen, hanem a bíróság döntésétől függően tudja mérlegelni az adott ügyben is. Ez is egy járható út lehet. Mert lehet, hogy vannak olyan ügyek, amiben a bíróság azt mondja, hogy mondjuk, ez ne legyen nyilvános, mert nem olyan az ügy természete, viszont legyen olyan ügy, amiben ez élete végéig nyilvánosságra kerül. Ez is egy járható út, csak csináljunk valamit! Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólót nem látok. Határozathozatal következik. Ki az, aki a H/10656. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét támogatja? *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 8 nem szavazat mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba.

m) A népakarat érvényesítése érdekében a folyamatban levő népszavazási kezdeményezések elbírálásáról szóló H/10612. számú határozati javaslat

A tárgysorozatba vételek utolsó pontja következik: a népakarat érvényesítése érdekében a folyamatban levő népszavazási kezdeményezések elbírálásáról szóló határozati javaslat H/10612. számon. Tóbiás József az előterjesztője, aki nincs jelen, de ez nem akadály a tárgyalásnak.

A vitát megnyitom. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

Hozzászólás

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kár, hogy nem előbb járt itt ez a javaslat, nyilvánvalóan a parlament döntése után ez most már okafogyott, úgyhogy a magam részéről tartózkodni fogok; gondolom, mások is majd ezt teszik, vagy nemmel szavaznak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Nincs, akkor a határozathozatal következik.

Határozathozatal

Ki támogatja a javaslat tárgysorozatba vételét? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ez 8 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 3 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba.

Az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi ... törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/10723. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Tisztelt Bizottság! A Miniszterelnökség kérésére állapítottuk meg azt a sorrendet, hogy a részletes viták lefolytatására most kerüljön sor. Köszöntöm a Miniszterelnökség képviselőjét. A T/10723. számú törvényjavaslat következik az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról.

Két kérdésben kell dönteni: az egyik, hogy az előterjesztés megfelel-e a határozati házszabály 44-45. §-ának. Megkérem az előterjesztő tisztelt képviselőjét, hogy erről szíveskedjen nyilatkozni.

DR. KISS ANIKÓ főosztályvezető (Miniszterelnökség): Köszönöm szépen. Igen, megfelel.

ELNÖK: Köszönöm szépen, a nyilatkozat szerint tehát megfelel. Erről kell tehát döntenie a bizottságnak, hogy a bizottság elfogadja-e ezt az álláspontot, hogy az előterjesztés megfelel a határozati házszabály előírásának. Aki így gondolja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Ez 8 igen. Ki szerint nem felel meg? *(Szavazás.)* Ez 2 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 1 tartózkodás mellett a bizottság megállapította, hogy a határozati házszabálynak megfelel.

A minisztériumtól kaptunk egy 15 pontos javaslatot *(Dr. Bárándy Gergely: Hogy ezt szabad akaratunkból előterjesszük.)*, amelyen végigtekintve, ezek főként nyelvhelyességi javaslatok; nincs benne érdemi döntés. Valamennyi bizottsági tag megkapta előre. Ugye, kéri az előterjesztő, hogy ezt a bizottság nyújtsa be?

DR. KISS ANIKÓ főosztályvezető (Miniszterelnökség): Igen, így van.

ELNÖK: Igen. Erről a 15 pontról egyben megnyitom a vitát. Kérdezem, ki szól hozzá. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Kérdezem, a bizottság előterjeszti-e ezt az indítványt. *(Szavazás.)* Ez 8 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 3 tartózkodás mellett a bizottság előterjeszti a részletes vitát lezáró módosító javaslatként. Ezzel a részletes vitát lezárom.

A Független Rendészeti Panasztestület tagjának jelölése

Egyetlen napirendi pontunk van még: a Független Rendészeti Panasztestület tagjainak jelölése. Tisztelt Bizottság! Itt is megkapta minden bizottsági tag a két pályázó nevét és életrajzát, nyilatkozatát. Kíván-e valaki hozzászólni? Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

Hozzászólások

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Mindkét pályázat megfelelő, de miután Kozma Ákos hat éve tagja már a Független Rendészeti Panasztestületnek, ezért azt javasoljuk, hogy a bizottság órá tegyen javaslatot, merthogy őt az Országgyűlés fogja majd megválasztani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tájékoztatom a bizottságot, hogy két bizottság jelöl, egyrészt mi, másrészt pedig a Honvédelmi és rendészeti bizottság. Van, akinek ily módon két szavazati joga van, de hát ez privilégium. *(Derűltség. - Dr. Vas Imre: Igen, most éppen odamegyek. - Derűltség.)*

Van-e más indítvány? Igen, van, Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen. Tudom én, hogy Kozma Ákos jó embere a Fidesznek régóta, nem is tudjuk támogatni az ő újraválasztását. Mi pedig Fazekas Tamást támogatnánk az előterjesztett nevek közül. Köszönöm szépen. *(Dr. Répássy Róbert: Mert ő független.)* Abszolút.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Két indítvány hangzott el, de nem is lehet több, mert csak két pályázat érkezett.

Határozathozatal

Most tehát először arról fogunk dönteni, hogy a bizottság dr. Fazekas Tamást támogatja-e vagy sem. Aki őt támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Ez 2 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ez 8 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 1 tartózkodás mellett a bizottság elvetette az ő jelölését.

Kozma Ákos úr jelölésével kapcsolatban kérdezem, hogy ki az, aki őt támogatja. *(Szavazás.)* Ez 8 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ez 2 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Staudt Gábor. Megállapítom, hogy 1 tartózkodás mellett a bizottság Kozma Ákos jelölését támogatta.

Egyebek

Az egyebekben egyetlen fenyegetésem van hátra. Van még a bizottságnál - eddig - hét darab tárgysorozatba-vételi kérelem, amelyet a nyári szünet előtt el kellene bírálni. Arra a merényletre készülök, hogy 6-án, hétfőn délelőtt ezeket a tárgysorozatba-vételi ügyeket megtárgyalhassuk. Ez attól függ, hogy lehet, hogy plenáris ülés lesz, mert olyan hangok is vannak, hogy nagyon sok a részletes vita a jövő hétre, és hétfőn esetleg korábban kezdünk. Úgyhogy erre tessenek készülni. Én azt szeretném, hogy hétfőn ezt lebonyolíthassuk, mert nem szeretnék nem parlamenti napon feladatot adni.

Az ülés berekesztése

Köszönöm szépen a jelenlétet. Az ülést berekesztem. Köszönöm.

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 30 perc)

Dr. Vas Imre
a bizottság alelnöke

Dr. Rubovszky György
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Dr. Lestár Éva és Prin Andrea